

ROVNOST A ROVNOPRÁVNOST

Zimní krajina „Neklid“ v Krušných horách

Foto: Archiv DA KH – Jéňa Dolejší

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

4/2017

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 12 / 58. VYDÁNÍ / PROSINEC

O komoře a českém podnikání

Rozhovor s předsedou OHK Most Rudolfem Jungem
Str. 6–11

Rovnoprávnost po Česku?

Hodnotí ředitel SBD Krušnohor František Ryba
Str. 16–17

Rovnost pohlaví je nám stále cizí?

Jak to vidí úspěšné ženy
Str. 30–31

 Komora s.r.o.

Rovné příležitosti jinak
Str. 24–25

Předseda OHK Most Ing. Rudolf Jung

UHLÍ, ZDROJ ENERGIE

Z jednoho kilogramu hnědého uhlí se vyrobí asi 1 kWh elektrické energie, která rozzáří Váš vánoční strom od Štědrého večera do Štěpána. Veselé Vánoce přejí SD.

www.sdas.cz

Motto:

**V Āesku pozoruji „syndrom knezny Libuše“.
Tedy mýtus, že ženy nemohou rozhodovat a vládnout.
Eurokomisařka Věra Jurová**

Vazeni Ātenari,

Āeska republika má po volbách do Poslanecké sněmovny, i když to zatím spiř vypadá na generalku těch opravdových–předasnych. Suverén voliĀ rozdál karty, ale aĀ se snažil jak mohl, dopadlo to jako vždycky. Sněmovna připomíná tragikomický divadelní festival, kdy rekordní poĀet devíti souborů předvadı své hry, před jejichž zápletkami a sledovaností na televizních obrazovkách by i mistr Dietl bledl zavisti. StraniĀtı reiziseri a elévové i hereĀtı bardı, na které se také na poslední

chvílí dostalo, předvadejı neuveritelne výkony. Ovšem scéna je veliká, a tak o její vudĀı zaplneni se vede lıty boj řermovanım programovım scenari a dobytımı procenty. Zřejme, aĀ by se to neĀekalo, jsou také trofeje vyznamne. Sice nejde o Āestne poháry a diplomy, ale posty.

V dneřnım vydání se chceme bavit o rovnopravnostı a rovností. V té souvislosti je také dáno, že vsichni poslanci skladajı stejný slib, vsichni mají jeden jediný a rovnopravny hlas. Pak se naskýtá otázka, proĀ se strhl tak lıty boj o předsednicke posty vyborů a komisí, kdy předseda po řızenı jednání stejne jen přednařı odhlasovane stanovisko výboru a rozhodují svım rovnopravnım hlasem vsichni do práce se dostavivı poslanci. Že by veřkere ideály a sliby volicım vzali za své z pohledu finanĀnnıch odměn a brebend, které sněmovna ze „vstupného“ daňových poplatnıků poskytuje?

Nicméně, toto vydání TEMA jsme zasvětili převazne tématu rovností a rovnopravnostı.

Z nařeho tématu rovností pro výše a vsechny, se jako mnohde jinde vynořuje a dominantní roli hraje téma rovností žen a muzů. Je zde toho na toto téma ke Ātenı dostatek a asi se nevyhneme i snuřce kritických ohlasů, ale to je asi udel každeho, kdo se na tento tenký led v dneřnım digitálním světě pustí.

Protože i komora má po svých volbách, tak se v nařem hlavním rozhoru věnují tématu komory a podnikání. Snaım se srozumitelne odpovídat na otázky novinarki Lucie Bartoř o minulosti a budoucnosti komory a jejího postavení v podnikatelském prostředí.

S trochou teorie o rovnopravnostı přichazı Stanislava Musilová z UJEP a téma je doplněno postřehy několika uřpeřnych žen z nařeho okolí. O trochu jiné rovnopravnostı hovoří Ālanek ředitelé Stavebního druzstva Kruřnohor, Frantiřka Ryby. Opeť se nám objevuje v oblasti rovností ve vzdělání slovo inkluze, a to názorem jednoho uĀivıho uĀitele Petra Kasřaka. Téma rovností se prolíná i texty nařıch stálých rubrik a stojí opravdu za pozornost.

Mimo hlavního téma jsme se věnovali oblasti cestovního ruchu a dali prostor k prezentaci DestinaĀnı agentury Kruřne hory. Zde i lykořroutovı dal své místo Luděk Forman z KHK ŰK.

Nechybí řádná z nařıch pravidelných rubrik a dnes i s protestním zvoláním ani nař „Drzý smajlık“.

Vazeni Ātenari, vazeni kolegové,

dovolte mí, abych vám v závěru letořnıho roku popřál krasne a klidne Vánoce, uřpeřne ukonĀenı letořnıho podnikatelského roku a hodně firemních i osobních uřpeřů a také pevne zdraví v roce přıřtım.

S uĀtcou

Ing. Rudolf Jung
předseda OHK Most

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpoveř

David Kádner

Rovnopravnost jako taková je v poslední době velmi frekvencovanym pojmem a to nejen ve vztahu k ženám, z nıchz některé dnes praji v paměti, kdy a kdo se jich vilne dotkl. Tato více méně smeřna varianta rovnopravnostı nic nemeni na tom, že v řádě dalřıch oblastí řıvota spoleĀnosti je pojem rovnopravnostı zajimavy a v politických sférách také hojne diskutovaný. řkodolibe se hlásá, že jsme si vsichni rovni, ale přece jenom jsou i rovnejřı.

O názor na rovnost a rovnopravnost, což také jiste probíhalo parlamentnımı diskusemı, jsme se zeptali dnes jıř bývalého poslance a stále aktivního starostu horské obce, pana Davida Kádnera.

Pane starosto, jaké poznatky jste si po parlamentní sloube o pojmu rovnopravnostı přinesli do dalřıho pısobenı?

Když Ālovek slyřı rovnopravnost, veřtinou si myslí, že jde o rovnopravnost mezi ženami a muži. Bohužel nerovnopravnost je Āasta a v mnoha přıpadech neřeřena. Napřıklad, obce k meřtum, Āı kraji. Āım menřı obec, tím veřřı nerovnopravnost je. Bohužel stát nandal na obce jen povinnosti, ale už ne taková práva, která mají trojková meřta Āı magistrát. Tato meřta mají různé odbory–sociální, řkolsky, stavební atd. a mnoho uřednıků, kterí pracují na svých tématech, ale Āım menřı obec, tím veřřı administrativní zátěž, jelikož to je na jednom max. dvou uřednıch a samozřejme na starostovı, přıpadne mıstostarostovı, kterí jsou veřtinou neuvolneni. Stát měl dobrou myřlenku dělat centralnı registry. V tuto chvíli máme centralnı registry na cokoliv, ale bohužel není jeden centralnı. Tuditz práce neubyla, ale přıbyla. Registry nemohou využívat vsıchnı alespoņ k nahlednutı, protože to potřebují i malé obce ke své práci. Bohužel musíme dělat různé ukony, ale už nemáme tu důvěru do systému nahlednout bez možnosti do nich zasahovat. Také nápad dobrý, ale provedení tristní. A to je jen jedna malá Āast nerovnopravnostı malých obı versus meřta, kraj, stát. Bohužel za moje pısobenı ve sněmovně jsem velice rychle pochopil, že malé obce jsou takové neĀtene dítě, kterého musí tolerovat. Ale když starostové neřvou, tak si nás nikdo nevřıme. Přitom z mnoha stran se mohou od starostů inspirovat, jak bez velkého aparátu s malým rozpoĀtem dokazı obec řıdit tak, aby se obĀanım v obci líbilo. Stále ale verım, že se to do budoucna otoĀı, a naopak budou obce uznávanou souĀastı nařeho státu a k povinnostem budou i práva starostů jeřte k lepřı a smysluplnejřı práci.

Hezké předvanoĀnı dny.

David Kádner
starosta obce Nová Ves v Horách

OBSAH

TEMA
technika | ekonomika | marketing | aktualityvydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661Redakční rada:
vedoucí redakce: Petr Matoušek
předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová
členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: úřad OHK MostCelé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Editorial, JoJo 3

Obsah, JoJo plus 4

O komoře a českém podnikání 6–11

Načrtnuto... od Lucie Bartoš 12–14

Rovnoprávnost po česku? 16–17

Rovné příležitosti a rovnoprávnost? Zcela jistě ano, ale!!! 18–19

Emancipační snahy českých žen a proměny jejich postavení za Rakouska i republiky 20–21

Rovné příležitosti jinak 24–25

Ženy se platově vyrovnávají mužům, ale stále je diskriminuje statistika 26

Kraj pomáhá drobným podnikatelům, Ženy z našeho kraje sbírají mezinárodní úspěchy 27

Téma „TEMA“ podle Jochmana – Liberté, égalité, fraternité, Factum est factum 28–29

Rovnost pohlaví je nám stále cizí? 30–31

Rovnost a rovnoprávnost 32

PRO a PROTI k ukončení těžby hnědého uhlí 33

Turisté v Krušných horách objevili to, co my rodáci už dávno víme 34–35

DOT–Globální konec rovných příležitostí – koncil zeleného náboženství v Bonnu 36–38

Aktuality úřadu – LOGIK, RVPP 40

Drzý smajlík 41

Téma „TEMA“ mimo hlavní téma–Hrozba – smrkům hrozí zkáza uschnutím 42

Otázka na závěr 43

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

JO-JO plus **Jedna otázka – jedna odpověď**

Česká republika se dlouhodobě pohybuje v žebříčku hodnocení rovnoprávnosti žen ve společnosti asi ze 150 zemí kolem stovky. Vyplývá to ze zprávy, kterou nedávno zveřejnilo Světové ekonomické fórum (WEF). Nejlépe si stále stojí severoevropské země Island, Finsko, Norsko a Švédsko. O něco lépe než Česko, je na tom Slovensko a nejhůře dopadají Čad, Pákistán a Jemen. I když se po radě může samozřejmě rychle měnit, je i tento rámcový výsledek podpůrným argumentem a vděčným tématem různých feministických hnutí a novodobé sufražetky dovedou být také velmi razantní. Názory na toto genderové téma se různí a jednotná fronta není v tomto ani u mužů, ale ani u žen.

Zvláštní kapitolou je asi situace z našeho, a tím spíše politicky platícího, zákona. O vztazích v rodinách a o „podpantoflemství“ by mohl také leckdo vyprávět, kdyby ovšem čistě teoreticky chtěl. Ale to necháme raději psychologům, stejně tak, jako uplatnění žen v politice politikům a budeme se věnovat tomuto tématu v roli zaměstnavatel – zaměstnanci, kde jsme v „kramflecích“ jistější.

Požádali jsme o názor na praktické zkušenosti a názory některé šéfy firem a institucí, kde je podíl žen velmi výrazný (tentokrát nebudeme vyžadovat striktně uvedení jména autorů – obětní domácího násilí nejsou jen ženy).

Tak to se nám nezadařilo, nenašli jsme v našem okolí muže vlivného a statečného, a tak alespoň slova klasiků o ženách.

Kdo viděl rozbouřenou ženu a rozbouřené moře spíše by politoval muže než námořníka... *Victor Hugo*

Ženy nás inspirují k velkým činům, a pak nám brání v jejich uskutečnění. *Victor Hugo*

Viděl jsem v aréně raněného býka a viděl jsem v pokoji ženu, ke všemu odhodlanou. Mohu s klidným svědomím prohlásit, že býci jsou bezpečnější. *Henry Bordeaux*

Muž nemá s ženami diskutovat. Vyjde z toho vždy jako poražený. Logika v jejich rukou je vosk. *Erich Maria Remarque*

Ženy bez mužů vadnou, muži bez žen blbnou. *Anton Pavlovič Čechov*

Jedna ženská vidí někdy dál než pět mužských s dalekohledem. *Jan Werich*

Ty chceš vědět, proč jsem přerušil učený rozhovor, abych se ohlédl za krásnou ženou? Lituji tě, můj příteli, protože tohle byla otázka slepce. *Aristotelés ze Stageiry*

Přestože jsem po třicet let zkoumal ženskou psychiku, nejsem s to odpovědět na velkou, dosud nezodpovězenou otázku: Co vlastně ženy chtějí? *Sigmund Freud*

Žena, která není hloupá, potká dříve nebo později trosku a pokusí se ji zachránit. Někdy se jí to podaří. Ale žena, která je hloupá potká dříve nebo později zdravého muže a udělá z něj trosku. Podaří se jí to vždycky. *Cesare Pavese*

Pokračování na straně 40

PROFOL Czech s.r.o.

„ŠTIKA ČESKÉHO BYZNYSU“ Ústeckého kraje 2017

V říjnu 2017 proběhlo vyhlášení 14. ročníku prestižního ekonomického žebříčku „ŠTIKY ČESKÉHO BYZNYSU“. Společnost PROFOL Czech s.r.o. se umístila na první příčce v Ústeckém kraji. Soutěž bere v úvahu nejen čistě ekonomické výsledky firem, ale také dlouhodobé aspekty, jakými jsou platební schopnost a morálka. Z tohoto důvodu je žebříček Štíky českého byznysu považován za nejucelenější a nejobektivnější hodnocení českých firem. Ocenění převzal jednatel společnosti pan Helmut Bayer (na fotografii čtvrtý zleva) společně s prokuristkou Zdeňkou Roušar Valentovou (na fotografii pátá zleva) v Lobkowiczském paláci na Pražském hradě přímo z rukou Vladimíra Dlouhého, prezidenta Hospodářské komory ČR, která je odborným garantem soutěže.

Společnost PROFOL Czech s.r.o. s výrobní halou v severočeském Mostě je od roku 2012 součástí německého koncernu PROFOL Gruppe, který byl založen na začátku osmdesátých let minulého století. Profol Gruppe je v současnosti předním výrobcem polypropylenových folií pro široké spektrum použití. Cílem společnosti je nejen spokojený zákazník, ale i spokojený zaměstnanec, což potvrzuje také minimální fluktuace zaměstnanců ve společnosti již od jejího založení v roce 1994. „Poděkování za úspěchy společnosti PROFOL Czech s.r.o. patří především našim zaměstnancům, bez jejichž snažení bychom takového úspěchu nedosáhli. Dále pak zákazníkům za projevenou důvěru a v neposlední řadě také dalším obchodním partnerům, kteří nás v naší činnosti podporují.“ Shodují se vedoucí závodu Franz Majbo a prokuristka Zdeňka Roušar Valentová.

I nadále chce firma přispívat k rozvoji české ekonomiky. V současné době pracuje na rozvinutí spolupráce s uční a studenty a nabízí jim možnost praxe při studiu a osobní rozvoj zejména v technických oblastech. Dále má otevřených několik volných pracovních pozic na pozice operátora výroby a elektrikáře. Uční, studenti i zájemci o zaměstnání se skutečným zájmem o spolupráci mohou společnost kontaktovat na adrese uvedené níže. PROFOL Czech s.r.o. věří, že se stane příkladem a motivací také pro ostatní firmy v regionu. „Důležité je být vytrvalý a nepřestávat věřit, že i přes množství překážek, které podnikatelské prostředí v České republice přináší, lze být úspěšný...“

profol[®]
Czech s.r.o.

Kontakt:
PROFOL Czech s.r.o.
Čepirohy 115
435 61 Most – Čepirohy
Tel. 476 767 011
E-mail: info@profolczech.cz
www.profol.de

O komoře a českém podnikání

Okresní hospodářská komora Most si v říjnu zvolila nové statutární a řídicí orgány na další tříleté funkční období. Pro komoru jsou tyto tříleté cykly vždy příležitostí ke zhodnocení minulého a ke stanovení strategie a vize pro období příští. Komora má obrovský záběr činnosti, a to nejen podnikatelské, ale stále více je komoru vidět i v ostatních oblastech společenského života. K diskusnímu rozhovoru „o všem možném“ jsme vyzvali tradičně staronového předsedu OHK Most Ing. Rudolfa Junga a naši dlouholetou členku, novinářku Lucii Bartoš. Ovšem tentokrát v obráceném gardu – ptá se novinářka, odpovídá předseda, který dle svých slov kdysi „nastoupil do rozjetého vlaku a snažil se nebrzdit“. Redakce

Lucie Bartoš:

Již poněkolkáté jste byl na říjnovém Shromáždění delegátů navržen jako jediný kandidát na předsedu Okresní hospodářské komory Most a svůj post jste opět obhájil. Žádat vás o zhodnocení pocitů by bylo už asi tak plytké jako se ptát Karla Gotta, jak se cítí po převzetí 41. ceny Českého slavíka... My dva si již na stránkách TEMA jistě můžeme dovolit trochu odlehčený úvod, takže aniž bych vás chtěla jakkoliv v příští desetiletce posílat do starého železa, zajímalo by mě, jak se chcete poprat s tím, co jste svým znovuzvolením „natropil“. Vypadá to, že s vámi nikdo nechce jít ve volbách „do křížku“, tedy rovněž kandidovat do čela mostecké komory. Nemáte pocit, že to děláte svým následovníkům, co tři roky, o to těžší? Snad je v komoře dost zasvěcených duší, kterým bude stát za to dát svou energii všanc za boj o dobro podnikatelů, když je židle tak dlouho obsazena týmhž člověkem... V čem tkví podstata vaší touhy stále znova a znova si brát na bedra péči o komoru?

Rudolf Jung:

Vnitřní dilema, zda dále pokračovat ve službě komoře, jsem si odbyl na počátku roku, kdy jsem kolegům z představenstva Krajské komory nabídl, že ji budu zastupovat v představenstvu Hospodářské komory ČR, kde jsem zastával a po znovuzvolení opět zastávám funkci předsedy *Vnitřní sekce*. Ta se stará o komorovou legislativu, bez které se žádná, tak široce rozvětvená organizace neobejde. Z minulých let zůstaly některé nedořešené věci, zejména iniciace novely zákona o HK a – kromě jiných povinností člena představenstva – jsem to chtěl jako vnitřníkomorovou diskusi minimálně nastartovat. Žádný protikandidát nebyl, a tak mě sněm komory do svého představenstva zvolil. Rozhodnutí, zda nabídnout služby i OHK Most, bylo pak jednodušší. Zhodnotil jsem své možnosti a poté nabídl své služby i okresní komoře, a to v dostatečném předstihu, aby se mohl objevit i další relevantní kandidát. Pokud by se tak stalo, asi bych svoji kandidaturu stáhl. Kolegové moji nabídku přijali, jiný návrh nepřišel, tak jsem byl zvolen.

Víte, málokdo ví, že v komoře jako podnikatelské organizaci je funkce členů orgánu, tedy i předsedy, funkcí čestnou, tedy neplacenou. Přitom se jedná o časově, odborně i organizačně činnost velmi náročnou. Dovolím si tvrdit, že komora má ze všech podnikatelských organizací nejširší záběr, který nemůže jedinec zdaleka odbornostně obsáhnout a role úspěšných předsedů spočívá v tom spojit různé osobnosti, na jejichž zvolení nemá vliv, do spolupracujícího týmu. K tomu pak i nalézt a obklopit se osobnostmi, které své odbornosti zvládají a jeho roli mu ulehčují. Přidejte k tomu čas, trpělivost, odolnost, toleranci a kvalitní úřad a máte úspěšného předsedu. Myslím, že mnou zavedeným systémem odbornostních gescí členů představenstva a systémem odborných sekcí, se mi to podařilo, a proto snad kolegové necítili potřebu změny – nevím.

Mostecká komora se stala **jednou z největších okresních komor**, zatím má stále stoupající úroveň, nouzí o nové nápady netrpí a je finančně stabilní. Ještě možná k vaší otázce, co mě vede k tomu nabízet opakovaně své služby. Je to náturou a na dlouhou odpověď. Na tu zde není místo, tak jen krátké vyjádření: Vidím rozdíl mezi pojmy „české podnikání“ a „podnikání v Česku“ a já chci podle svých chabých sil přispět k rozvoji toho „českého podnikání“ (má to těžké) a aby i to „podnikání v Česku“ bylo ku prospěchu ČR. K tomu snad jen musím dodat, že ani v éře 4.0 vám robot byt nevymaluje a ucpaný odpad nevyčistí – mluvím o trestuhodné devastaci řemesel a náprava je mojí další opravdovou komorovou touhou a důvodem.

A že by se nenašel můj následovník, tak o to strach nemám.

Lucie Bartoš:

Řekl jste „obklopit se těmi správnými lidmi“ – k tomu znám jeden citát Ronalda Reagana: „Obklopte se nejlepšími lidmi, které najdete, delegujte zodpovědnosti a nepřekázejte.“ To ale spíše jen pro usmání, teď vážně. Zmínil jste devastaci řemesel, kterou se nedaří zastavit. Víme, že v rámci komory funguje Dobrý list a další popularizační aktivity, ale očividně podobné projekty nestačí. A co víc – tím, že se mnozí těší na robotizaci a průmysl 4.0 (pro který se lidé budou muset překvalifikovat na jiný typ práce), vám opravdu asi nakonec ten byt bude bít „jen“ robot, protože pořádného řemeslníka či dělníka, to aby člověk pohledal už dnes. Jenže – co s tím z pozice komorového funkcionáře tedy chcete dál dělat? Řeší se tato věc na úrovni komory, spolupracuje komora s dalšími cechy?

Rudolf Jung:

Upřímně řečeno, abych mohl jen nepřekážet a sledovat, jak konají jiní, tak to je jedním z mých komorových snů. Jiný je stav v tom, že máte-li nějakou vizi – a sílu a možnosti ji naplnit, tak někdy oceníte nepřekážení od jiných. Někdy mám dojem (zhusta i zkušenost), že naše společnost si z překážení čemukoliv udělala něco jako národní hobby, možná sport.

Jsem rád, že jste začala naši diskusi právě řemesly. Úpadek řemesel je jakýsi středobod problémů, se kterými se naše podnikatelské prostředí potýká, a tím nejpoškozenějším je občan. Je zbytečné popisovat to, co by každý mohl řadou příkladů dokumentovat, kdy shání alespoň nějakého, nebo za řemeslníka se vydávajícího souseda, nebo spíš OSVČ. Základní systémovou příčinou tohoto stavu je společností akceptovaný fakt, že v počátku devadesátých let, po třech měsících povinného členství podnikatelů v komoře, se politické prostředí zaleklo silného soupeře a – v souladu s českou náturou – změnou zákona

o komoře, určila členství v HK jako dobrovolné. Je nutné pro nezasevěné dodat, že naše komora má dvě části, a to regionální a oborovou, což jsou také řemeslné cechy. Pak již bylo poměrně snadné (psal jsem o tom v minulém čísle) za éry ministryně školství Buzkové obohatit řemeslné obory dokladem o maturitní zkoušce, který je s nadsázkou podle našich tradic dokladem o „rukounečláním“. Maturant přece dělat rukama nebude. Jako nutnou podmínkou bylo upozadit matematiku, jako jakési intelektuální síto startu k dosažení toho kýženého maturitního dokladu, což se také stalo a výsledkem je 70-80 procent maturantů, z nichž drtivá většina se hlásí na vysoké školy, kterých máme téměř 80. Výsledek se dostavil, a jak jsem řekl, tento bohužel se tvářící maturitní počet ovlivnil vzdělávací systém směrem nahoru i dolů a pokud se nevzpamatujeme a alespoň zčásti nenapravíme ty základní příčiny, o kterých jsem mluvil, pak se problém úpadku řemesel prohloubí, protože nastoupí další a neovlivnitelný problém, a to generační. Řešení migrací mi nepřipadá šťastné. Komora se snaží tento stav napravit a je potěšující, že do komory se stále hlásí nová společenstva, ale bez osvícené politiky se asi moc neposuneme. Pro řemesla, o kterých je teď a tady řeč, jsou základním předpokladem silné a kompetencemi vybavené cechy, které si samy nastaví pravidla, kontrolní a garanční mechanismy pro výuku a výkon řemesel v zaměstnaneckých i podnikatelských úrovních. Mistrovské zkoušky pro způsobilé, jako náhrada maturit, je jen jedním nenaplněným komorovým snem.

Zmínila jste také náš mostecký Dobrý list komory – tak to jen náš regionální střípek pro podporu odbornosti, jako základního parametru jeho udělení, a jako unikátní projekt se podle mého povedl. Máme těch projektů víc, ale jak jste správně uvedla – nestačí to, ale o tom jsme již napsali mnoho a čtenáři TEMA to ví.

Lucie Bartoš:

Řekl jste v úvodu, že komora má ze všech podnikatelských organizací nejširší záběr. Chtěl jste tím mimo jiné naznačit, že by tu mnohé ani nemusely být?

Rudolf Jung:

Tím „záběrem“ jsem chtěl říci, že rozmanitost podnikatelských aktivit členů komory zahrnuje celé spektrum možných činností v podnikání a je neuvěřitelně pestrá. Z hlediska koordinace a řešení konkrétních podnikatelských aktivit toto nějak obsáhnout je velmi náročné, zejména pro předsedu, který je mimochodem dle zákona jediným statutárním zástupcem komory.

Lucie Bartoš:

Mimochodem – už léta se diskutuje o povinném členství v komoře. Nevím ale, zda na to současní podnikatelé – už tak dost zatížení povinnostmi a poplatky – jsou připraveni. Krom toho by zpoplatněním členství v HK pak některé další podnikatelské organizace mohly ztratit svůj smysl. Jaké byste tedy popsal vztahy komory k ostatním svazům, sdružením, asociacím, cechům, a zabývá se HK touto nepřehledností?

Rudolf Jung:

Jak jsem již uvedl, jedním z neblahých důsledků zrušení povinného členství začínajících českých podnikatelů při výstavbě tržního systému hospodářství v devadesátých letech, byla i reakce na to, co vědí všichni podnikatelé na celém světě: Sám podnikatel nic nezmuže. Tak se začaly vytvářet mimo struktury komory podle konkrétních oborů činnosti a podnikání různé svazy, asociace, společenstva a podobná uskupení, kterých je dnes téměř nespočítatelné množství, v němž se prakticky nelze vyznat. Takovým úsměvným a do trapnosti přecházejícím faktem je i to, že každé, byť i zcela nevýznamné společenstvo, má prezidenta. Já říkám, že my máme nejvíc prezidentů na hlavu a z prezidentské funkce se nerado odchází. Tento stav, kdy podnikatelské prostředí je rozdělené a nepřehledné, naší současné politické scéně vyhovuje a známé heslo z antiky „Rozděl a panuj“ (pro fajnšmekry – latinsky divide et impera), je stále inspirací mocných. A jak vidno i u nás se „osvědčilo“. Určitě by měly být po nutné redukci a třeba i sloučení smysluplné svazy a cechy součástí kompetencemi vybavené komory. Ona je totiž komora ze zákona jediná podnikatelská organizace s potenciálem toho ku prospěchu všem využít. Ale jsme v Čechách...

Lucie Bartoš při rozhovoru s Rudolfem Jungem.

Lucie Bartoš: A to povinné členství?

Rudolf Jung:

No, povinné členství je nejjednodušší forma sdružení podnikatelů a jak – jsme si zvykli říkat – ve vyspělých státech, zpravidla směrem na západ. Ale nabízet další povinnost českým podnikatelům, kterým stát vytvořil neskutečné množství povinností a následných kontrol, je problematické. Ani fakt, že ve vztahu podnikatel – stát se ČR pohybuje v hodnotících žebříčcích daleko za polovinou hodnocených států, asi na ochotě podpořit povinné členství nic nezmění. I když musím připustit, že se v tomto přemýšlení trochu začíná měnit. Víte, ona to ve své podstatě ani povinnost – jak vnímáme povinnosti – vlastně není. Je to prakticky podpora systému, který bude-li i finančně a následně personálně silný, je jako jediný schopný podnikatelský stav účinně bránit, spravovat, ale také zkvalitňovat zevnitř.

Žádnému podnikateli by schůzování nehrozilo a ani v současném systému to samozřejmě nehrozí. Jde o vytvoření systému, který bude pracovat za něj a jemu skládat účty. Zde jen malé srovnání pro ilustraci: Naše mostecká komora působí ve srovnatelné oblasti jako je působnost Obchodní a průmyslové komory v Chemnitz (IHK). Náš úřad má 5 tabulkových míst zaměstnanců, IHK Chemnitz jich má 140. Zhruba stejně tolik zaměstnanců má Řemeslná komora v Chemnitz (HWK). Co k tomu dodat?

Ale v realitě dnešních dnů já raději pojem povinného členství nepoužívám. Spíš je na naše poměry přijatelnější „účast všech podnikatelů na činnosti komory“.

Lucie Bartoš:

V praxi se setkávám i s názory, že mostecká komora je hlavně herní pole pro větší hráče, zejména firmy z oblasti energetiky, které jsou hodně slyšet proto, že jsou největšími zaměstnavateli. Ty si ale své potřeby dokáží hájit (a zaplatit) samy. Proč by tedy dnes drobný podnikatel měl komoru podpořit, být jejím členem a platit členský poplatek? V čem mu může pomoci ve věcech, v nichž mu stát/úřední aparát nepomůže?

Rudolf Jung:

Víte, do legislativních pŮtek se mohou reálně zapojit jen ti, kteří lidově řečeno na to mají. Velká podnikatelská uskupení disponují svými vlastními právními, odbornými a hlavně disponibilními kapacitami, tedy na to mají. Uvědomují si více než ti malí a střední, jak důležitá je i cesta, a pokud využitelnou cestu nabízí také komora, která je povinným připomínkovým místem zákonů, pak je možný optický dojem, o kterém mluvíte. Stejně tak je u velkých korporací více vnímána stabilizující role středního podnikatelského stavu ve všech jeho rolích v podnikatelském prostředí. Je pravdou, že podpora komory od velkých korporací je velmi významná a bohužel ji zmiňovaný střední stav, pro který je komora životně a z hlediska dlouhodobé perspektivy důležitá, nedoceňuje. A k tomu „proč“ doplním: komora bude tak silná, kolik bude mít členů, kteří ji finančně a následně odborně stabilizují. Zmiňujete se také o placení. Mostecká komora účtuje členský poplatek 5 000 korun ročně, plus poplatek za služby úřadu ve výši 4000 korun ročně. Děleno 12 je to 750 korun měsíčně, což je jeden pracovní oběd pro dva. Lze mluvit v podnikatelském prostředí o zásadních penězích? Komora – tedy i mostecká, abych byl doma – nabízí i tak řadu služeb, pro členy i podnikatele, užitečných. Jednak jsou to různé vzdělávací akce v oblasti ISO, dnes populární GDPR, burzy práce, konference, semináře, obchodní setkání, kontakty do SRN, instruktáže o povinnosti výrobců, právní poradenství a řada dalších. Pak je to možnost v našem rozvinutém systému odborných sekcí se setkávat s kolegy z podobných předmětů podnikání, nehledě také na prezentaci odborných stanovisek, které může komora zpracovávat a vyžadovat.

Co komora nemůže dělat a dělat nebude, je v odpovědi na častou otázku: „Co komora přinese tomu mému podnikání?“ Odpověď zní nic, než to, co si s obecnou podporou, o které jsem mluvil, uděláte sám. Případná komorová podpora jedné firmy vyrábějící „něco“, narazí na stejný předmět činnosti několika dalších. Komora má pravidlo jednotnosti. Každý má stejná práva i povinnosti, jeden hlas a jeden stejný příspěvek. Komora také neřeší konkurenční spory, nemá na to kapacity. Ale máme Smírčí komisi a Rozhodčí soud – a to jsou velmi užitečné instituce.

A jen tak mimochodem. Každý člen voleného orgánu komory – tedy i já a každý, kdo dostane mandát mosteckou komoru někde zastupovat – má jako podmínku uzavřít s komorou smlouvu o úpravě vztahů, kde se mimo jiné zavazuje, že nebude upřednostňovat při výkonu funkce nebo pověření svoji firmu na úkor ostatních. Možná, že i toto je jeden z důvodů úspěšnosti mostecké komory.

Lucie Bartoš:

Obraťme se k vaší osobní historii ve struktuře komory. Jak se podle vás změnilo „české podnikání“ a „podnikání v Česku“ za tu dobu, co jste spojen s Hospodářskou komorou ČR? Možná by stálo za to i blíže vysvětlit, v čem spatřujete rozdíl ve významu těch dvou pojmů.

Rudolf Jung:

Začal bych citátem prof. Milana Zeleného, kterého si velmi vážím a jestli najdu odvahu, tak bych ho rád někdy oslovil k nějakému rozhovoru v TEMA. Tak tedy: „Česká ekonomika byla letos v dubnu zařazena mezi rozvojové země, protože hrubý národní produkt (HNP) je dlouhodobě nižší než hrubý domácí produkt (HDP). Tudiž nemáme kontrolu nad ekonomikou, která nám patří, ale cizinci kontrolují úspěšnější ekonomiku, která nám nepatří.“

Přeloženo do mluvy prosté: **Prodali jsme, co jsme mohli.** Kuponovou privatizací, která byla mimochodem „ouřednický“ perfektně zvládnuta, se udělali z prostých občanů podnikatelé, kteří měli pro reálné podnikání zmáknuté vědomosti prakticky jen ze zahraničních telenovel a našich historických TV seriálů. Stalo se, co se stát muselo. Občané se záhy – a jak bylo asi očekáváno – svých akcií se ziskem zbavovali, podnikatelští dilettanti přivedli „své“ podniky ke krachu a náš průmysl a významné služby začal ovládat zahraniční kapitál. Stejně začaly postupovat obce, kterým byly darovány kontrolní akcie důležitých podniků z pohledu jejich občanů. Také je mnohdy i s pozdější ostudou prodaly a záhy získané prostředky utratily – také jak mohly.

Dovolím si jen pro ilustraci uvést jeden můj osobní zážitek. Je už to několik let, kdy jsem vedl delegaci našeho města do Dessau (máme s místní komorou dohodu o spolupráci). Při prezentaci primátora města Dessau se ten sebevědomý pán pyšnil, co všechno město má a o co usiluje, aby mohli občanům garantovat optimální cenu energií a služeb. Máme pod kontrolou plyn, vodu, odpady, elektřinu, teplo, atd. Náš primátor se k údivu primátora Dessau pochlubil: „My jsme všechny akcie prodali.“

To jen tak na okraj. Je dnešní realitou a faktem, že velký průmysl už není ovládnut českým kapitálem, banky také ne. Sektor služeb, kde na konci je poctivě platící občan, není také většinou český. Ostatně známá čísla o odlivu dividend z ČR ve výši kolem 300 miliard ročně mluví sama za sebe. Jsou to jevy asi už nezvratné a prostor máme v oblasti malých a středních podniků a v řemeslných službách. Ovšem musíme se poučit a tento segment skutečně – a nejen

verbálně – před stálými volbami podpořit, aby mohl hrát důstojnou a občany očekávanou roli v podnikatelském prostředí našeho státu. Ta podpora spočívá minimálně v naslouchání, respektu a i v tom nepřekážení. Český malý a střední podnikatel není obecně darebák, ani parazit, na kterého si kdokoliv troufne. Ovšem tito podnikatelé musí také kromě svého byznysu sami něco systémového udělat a minimálně vytvořit svoji silnou komoru.

Nicméně pro příklad jen malá poznámka a jen „co se říká“:

„Česká“ Škoda Mladá Boleslav v majetku Volkswagen, by měla převést výrobu své vlajkové lodi – SUPERBU, do závodu v Emdenu, kde by se měla vyrábět „rodina Passatů“ (jak šikovně napsáno), kam SUPERB patří.

Asi nemá smysl se tady a teď v tom dále pitvat (určitě se k tomu v TEMA vrátíme). Jednak je to můj laický pohled a pak je třeba přiznat i to známé, že je po bitvě každý generál. Ale prosím, aby bylo jasno, já ani náhodou nevyčítám zahraničnímu kapitálu, že využil podnikatelských možností, které se mu velkoryse nabízely. Naopak, každý podnikatel musí využít všech možností, které jsou v dosahu. Na druhé straně velmi oceňuji české podnikatele, kteří své zprivatizované podniky udrželi a vedou je k rozvoji a jsou úspěšní. Všechna čest.

Lucie Bartoš:

Řadu změn a příležitostí pro podnikatele ovlivňuje ochota politického establishmentu, který je právě u moci. Ve vašem předešlém funkčním komorovém období politici příliš neprosazovali novoty v souladu s komorovými principy – přibýlo byrokracie a zatížení podnikatelů (EET, kontrolní hlášení), represe (kauzy zajišťovacích příkazů a podobně)... Zda stát adekvátně zohledňuje komorové podněty v připomínkových řízeních k zákonům, to mohu jen odhadovat... Dostatečnou podporu zatím nezískal systém PES – *Právní elektronický systém pro podnikatele*, byť je to nástroj pro podnikatele přínosnější a užitečnější než třeba EET. Jak tohle vše za poslední dva tři roky vnímáte? Neměl by stát spíš kontrolovat *stávající stav*, než vytvářet *novy*?

Rudolf Jung:

Máte pravdu – politika českému podnikání, které ji prakticky živí, moc nepomáhá, dalo by se říci, že i překáží. Mám dojem, že politika a odbory (třeba i v rámci skoro už stínové vlády zvané Tripartita), vytvořili pakt s cílem komplikovat podnikání nad rámec zdravého rozumu. Ona ta zmíněná Tripartita, kde se už alibisticky projednává kdeco, dokonce i státní rozpočet a Surovinová politika, je takovým zajímavým fenoménem, kde se z původního záměru vytvoření platformy pro mzdová vyjednávání stal takřka „šedě“ nejlivnější orgán správy státu.

Je pro mne těžko pochopitelné, že máme tak nabobtnalý stát, který zásobuje společnost neskutečným počtem zákonů a nařízení. To musí samozřejmě spravovat nějaký aparát a lze těžko předpokládat, že by si on sám ten svůj „rybník vypouštěl“. Tak se úřaduje a úřaduje. Víte, mohlo by i u nás platit jednoduché pravidlo „One in Two out“, které je prý aplikováno ve Velké Británii, tedy že za jednu novou povinnost by následovalo zrušení dvou stávajících. Ale pokud nenajdeme odvahu ke skutečně zásadním změnám, tak se budeme asi nadále „samodusit“. Ovšem pozor. Pokud jsme zatím měli možnost tato dobrodružství krýt rozprodáváním státního majetku a firem, tak už ani není co prodat.

Základní a hlavní role komory je ve vztahu při tvorbě naší české legislativy, kde veškeré problémy začínají a pociťuje je i minipodnikatel v Horní-Dolní, který o komoře nemá ani tušení, natož aby ji podpořil. Jde opravdu o to vytvořit tak silnou organizaci, která bude úspěšně hájit zájmy podnikatelů (jinak živitelů) této země. V této oblasti již nyní komora v rámci svých možností vyvíjí velmi aktivní činnost. Je mimo jiné povinným připomínkovým místem zákonů, u kterých vše začíná.

K tomu mi dovolu je jen trochu zdůrazněné statistiky:

HK dostala do konce září k připomínce 154 návrhů zákonů. Z toho jich připomínkovala 84, ze kterých bylo min 50 procent akceptováno nebo uspokojivě vysvětleno. Z delšího časového období se pohybuje komorová úspěšnost akceptace připomínek minimálně od 50 do 75 procent. Je to úžasné číslo, páni podnikatelé, kteří se ptáte, co komora pro vás dělá.

V současné době se komora zaměřuje na novelu stavebního zákona a novelu zákoníku práce, kde se zatím podařilo pozastavit jeho další projednávání, protože navrhované změny by významně zhoršily postavení zaměstnavatelů. A neměli bychom přehlédnout nespočet podnikatelských misí do celého světa, která komora pořádá.

Ocenění absolventi Dobrým listem komory 2017.

Lucie Bartoš:

Před chvílí jste uvedl, že „pokud nenajdeme odvahu ke skutečně zásadním změnám, tak se budeme asi nadále ‘samodusit’“. Jaké zásadní změny máte na mysli?

Rudolf Jung:

Je po volbách a v období právě probíhajících trapných hrátkách a bojůvkách o posty v Poslanecké sněmovně, o šermování volebními programy nemluvě, se mi do podrobnější odpovědi moc nechce, protože si říkám o různé nálepky, ale budiž... Podotýkám, že se jedná jen a jen o můj osobní názor a myslím si, že odpověď je spíš v otázkách a každý by si ji měl najít sám:

- Neprospělo by stabilitě našeho státu zavedení většinového volebního systému, nebo alespoň posílení většinovými prvky stávajícího?
- Neměly by se omezit procentem výdaje na státní a veřejnou správu (ona se pak zracionalizuje sama)?
- Nestálo by za to, s chladnou hlavou podívat se na to, jestli opravdu potřebujeme 3 pilíře moci (Prezident, Senát a Poslanecká sněmovna)?
- Je silná podnikatelská organizace opravdu obecnou hrozbou, nebo zárukou prosperity?
- A 14 krajů? Tak to je v tak malém státě také kapitola sama pro sebe.

A už se netěším na reakce různých pseudodemokratů s jistým příjmem „ze státního“...

Lucie Bartoš:

Nebudeme tedy dál zabíhat do politiky. Zajímá mě jiná věc: Mostecká komora patří dlouhodobě mezi neaktivnější a největší komory v republice. Mohl byste popsat tu genezi, kterou si zdejší komora prošla? A čím to je, že zrovna v tak specifickém regionu, postiženém leta nejvyšší nezaměstnaností a dalšími negativními vlivy, je činnost profesní organizace tak rozsáhlá?

Rudolf Jung:

To, že to tvrdíte i vy, o které nelze pochybovat, že má přehled, mne těší. Víte, asi to není úplně otázka přímo na mne, jsem u toho poměrně dlouho, a tak pochopitelně trpím jakousi „rodičovskou“ slepotou :-). Nicméně, úspěšnost mostecké komory byla založena jejími zakladateli před 25 lety (*což bude příští rok a tam se k tomu i v TEMA velmi podrobně vrátíme, tak si na to počkejte*), já jsem nastoupil do rozjetého vlaku a snažil se nebrzdit a dát prostor těm, kteří si uvědomují podstatu existence komory. Ale o tom už jsem mluvil.

Lucie Bartoš:

Spolu jsme se několikrát bavili na téma mýtů a specifík kolem OSVČ – ať již jde o živnostníky pracující na hlavní či na vedlejší činnost. Máte pocit, že komora dostatečně hájí zájmy a potřeby této skupiny, která je oborově a rozsahem činností tak pestrá? Existují v tomto směru nějaké záměry do budoucna?

Rudolf Jung:

Opravdu téma OSVČ je i na našich stránkách mnohokrát probíráno. Ono povstane vždy, když se někdo nějak nešetrně v médiích vyjádří a opoziční politika za podpory populismu startuje.

Nechci téma OSVČ tady a teď opět příliš rozvíjet, proto jen v několika postřezích. OSVČ nemůže být východiskem ze složité životní situace a stav, kdy je díky OSVČ „podnikatelem“ každý pátý dospělý Čech, je velmi problematický ze všech možných pohledů. Téma OSVČ je i v komoře velmi živé a komora v tomto podle mého názoru dělá, co může.

Ovšem OSVČ nelze hodnotit a hodit do jednoho pytle, takže:

1. Nesmírně si vážím řemeslníků a živnostníků, kteří s „brašnou“ nebo v malé firmě dělají své řemeslo a pokud ho dělají zodpovědně a dobře, pak lze jen s úctou smeknout. *Ovšem jako ve všem je tu jeden ďáblík. Pokud komora nedisponuje – a česká komora nedisponuje – kompetencemi vybavenými cechy a společenstvy, která všude jinde dbají na kvalitu a reálný výkon řemesel a služeb, pak je to na pováženu. V tomto prostoru se pohybuje řada „Pat-Matů“ – takoví, co řemeslu otců, kteří právě dnes odcházejí na odpočinek, dělají přinejmenším ostudu. A i tak je jich – díky nesmyslným opatřením ve středních vzdělávacích cyklech – málo, takže mnohdy bereme alespoň to, co je. A jsem u obecného tématu, o kterém jsem i dnes mluvil.*
2. Pak je zde skupina OSVČ – a poměrně velká, které se jako poskytovatelé různých těžko reklamovatelných služeb a rad pohybují v podnikatelském prostředí, kde velké škody ani snad napáchat nemůžou, a pokud si najdou zákazníka, tak budiž. *Ale ten ďáblík v tomto případě je snad jen v oblasti sociální, a to v době až po aktivní části jejich působení. Ale to není problém komory, ale spíše státu a jeho rozpočtů.*
3. Ve třetí skupině se pohybují záhadné bytosti, které kdosi nazval „šmejdi“ a zde komentáře netřeba.
4. A nesmíme zapomenout na OSVČ z „donucení“, kde se pohybují vysoce odborně kvalifikovaní lidé jako lékaři, advokáti, znalci a podobně. Tady snad podnikatelský ďáblík ani není, protože tyto profese mají svoji profesní povinnou komoru a ta o odbornost k jakémusi klidu „zákazníků“ dbá.
5. A nakonec jsou OSVČ v záloze – co kdyby se někdy na něco hodilo.

Lucie Bartoš: A co takzvaný švarcsystém – změnil se nějak postoj k němu?

Rudolf Jung:

Na to rád odpovím. Aplikace tohoto systému je pravda na hraně, ale není protizákonná. Asi to není podnikatelsky příliš košer, ale co mnohdy chudákovi podnikateli zbývá, když třeba elektrikáře či kuchaře jinak nesežene – ono se to lehko kritizuje, máje svoji výplatu ve státní kase jistou. A tím tomuto systému nedávám bílko omluvenku, ale není to problém černobílý.

Populistický boj proti švarcsystému v poslední době nějak ochladl a možná na tom máme i svoji zásluhu, když jsme objevili a i v TEMĚ zveřejnili, že **všichni poslanci a senátoři využívají své asistenty jako OSVČ – tedy švarcsystém na nejvyšší úrovni jako vyžitý**. Ví se to? Asi moc ne – nikdo se tím nechlubí...

Lucie Bartoš:

Měli bychom se chýlit ke konci naší diskuse a zamyslet se nad výhledem do příštích let. Jaké máte vize a strategii do budoucna?

Rudolf Jung:

Vize a strategie komory jako celku jsou těžko predikovatelné. Ono to vše záleží, v tom nejvyšším i komorovém patře, na vůli a ochotě dohody s našimi zákonodárci. Ale jak vidím na konci listopadu tuto bizarní scénu, tak nevím. Ale vás asi zajímá komora Mostecká. Máme – i v rámci stávajícího postavení komory a podnikatelů – své představy o budoucí regionální strategii a jestli dovolíte, seřadil bych jednotlivé vize do jednoduchých bodů:

- Bohužel musím říci, že základním, a obavy nejvíce vzbuzujícím faktorem je udržitelnost finanční stability komory a z toho také odvozená výkonnost našeho úřadu.
- Chceme se nadále výrazně věnovat vzdělávání a dále rozvíjet náš nový projekt „Mosty k matematice“. Nepředpokládáme, že bychom opustili také naše již tradiční projekty SOKRATES a Dobrý list komory.
- Budeme nadále zachovávat systém odborných sekcí, zejména energetické a vzdělávací, a z těch ostatních dáme větší důraz na oblast životního prostředí. Ve výhledu máme zřízení odborné sekce strojírenské.
- Zaměříme se na propagaci výrobců jako nositelů technického rozvoje a inovací.
- Máme záměr uvést do života pilotní projekt o spolupráci zainteresovaných institucí v oblasti cestovního ruchu.
- Nechceme se spokojit s poklesem počtu našich členů a chceme, respektive musíme, zlepšit propagaci komory a získat ke spolupráci a podpoře novou generaci podnikatelů.
- To, že chceme nabízet a zkvalitňovat služby našeho úřadu, je samozřejmé.
- Mojí osobní ideou je zřídit ze sympatizujících expertů a odborníků „Poradní sbor představenstva“.
- Nehodláme omezovat, ale naopak prohlubovat spolupráci s našimi partnery nejen z oblasti správy státu, ale i „gramotnými“ neziskovkami.
- Časopis TEMA je neoddiskutovatelný.
- V příštím roce nás čekají komunální volby a jako vždy odoláme pokušení ten očekávaný lýtý boj nějak komentovat, ale uděláme vše pro to, abychom s vítězem nacházeli společnou řeč.

Asi jsem nic moc nového nevěděl, ale jak jsem řekl, stabilita, udržitelnost a rozvoj toho, co už existuje, je dnes to nejdůležitější. A úplné novinky, které se nemusí povést, si zatím nechám pro sebe.

Lucie Bartoš:

Někdy podléháme klamně iluzi, že je potřeba nacházet stále nové a nové cesty, i když vyšlapané cestičky prokázaly dobrou službu. Takže – to fungující nechť nadále existuje ku prospěchu všech podnikatelů. A na to nové, co je zatím zahaleno v hávu tajemství, se od vás budeme těšit. Na závěr připomenu jeden z výroků exprezidenta a ekonoma Václava Klause, který by politik, pronesl následující slova, která mohou trochu zvednout náladu (zejména ve vámi zmíněném politickém marasmu): „Hrdinové dnešní etapy nebudou politici, ale podnikatelé!“

Děkuji za rozhovor

Předseda OHK Most Rudolf Jung s hejtmanem Ústeckého kraje Oldřichem Bubeníčkem na veletrhu středního vzdělávání Sokrates 1.

Náčtenuto... od Lucie Bartoš

ROVNOST NENÍ STEJNOST, HOWGH. JAK TO MYSLEL ROBIN HOOD? HLAVNĚ NEZRUINOVAT „RYBÁŘE“! A KOMU PATŘÍ PRVNÍ HŘÍCH?

Adam měl se svou první ženou vztah, který bychom dnes nazvali italská domácnost. Tou první ale nebyla Eva. Byla to Lilith. „Stvořena z prachu země, stejně jako Adam. Není řeč o Evě, ale o té druhé: Divoká a nezávislá žena, která se odmítla podrobit vůli muže,“ píše se v Knize Sírachově (Starý zákon). Vypráví se, že Lilith a Adam spolu nedokázali žít v klidu, neboť Lilith odmítla při milování zaujmout polohu, při níž byla nucena ležet pod ním. Když naléhal, odpověděla mu: „Proč bych měla ležet pod tebou? I já jsem byla stvořena ze země a jsem ti rovna!“

Takzvaná genderová rovnost (rovnost pohlaví) se, jak vidno, řešila od pradávna. Ale nechme příběh z Rajské zahrady na chvíli stranou.

OSTŘÍŽÍ OKO KOREKTNOSTI

Glosu na téma „rovnost“ mohou napsat buď korektně, nebo nekorektně... Pokud budeme mluvit takzvaně „politicky korektně“, mělo by to znamenat, že hovoříme „společensky nezávadně“ (potažmo „politicky správně“). Jenže co je správně *politicky*, nemusí být vždy správně pro *společnost* a nemusí to být výrok pravdivý. Říkám já.

Takže – jsem takzvaně mezi dvěma mlýnskými šutry: Co budu ve všech svých přesvědčeních a z celého srdce považovat za správné pro *společnost*, pro každičký příběh dobrého člověka, za pravdu korepondující se skutečností, tak to nemusí projít sítím politického mainstreamového postoje, který žádá korektnost.

Korektnost je slovo odvozené od *korekce* – znamená *úpravu, opravu*, tedy význam, který je vědomě **odchýlený** od syrového, neupraveného významu. Od pravdy. A to se člověku prostě někdy přičí.

Mimochodem – víte, že u nás vzniklo Centrum hybridních hrozeb, které údajně krom jiného sleduje, zda se v médiích objevují ty „správné“ (správně korektní) informace? Perzekucí za své názory, premisy a výrokové soudy se ale snad obávat nemusíme; zhoubnost režimu, který hlídal, jaké zprávy a v jakém hávu dostanou povolenku projet tiskařským strojem, už jsme v historii naší země okusili. Jojo, také k němu papaláší, kteří kočerovali jeho otěže, občas bezskrupulózně přilípli atribut – „rovnostářský“.

A v tom tkví gró a nepochopení pojmu „rovnosti“: Sice – jako právoplatné téma počátku Třetího milénia – okupuje média, ale burcuje občanské aktivisty někdy v nesprávně směřovaném šiku, když nerozlišují správně význam dvou slov: **Rovnost není stejnost**. A to si podtrhněte.

ROVNOST NENÍ STEJNOST!

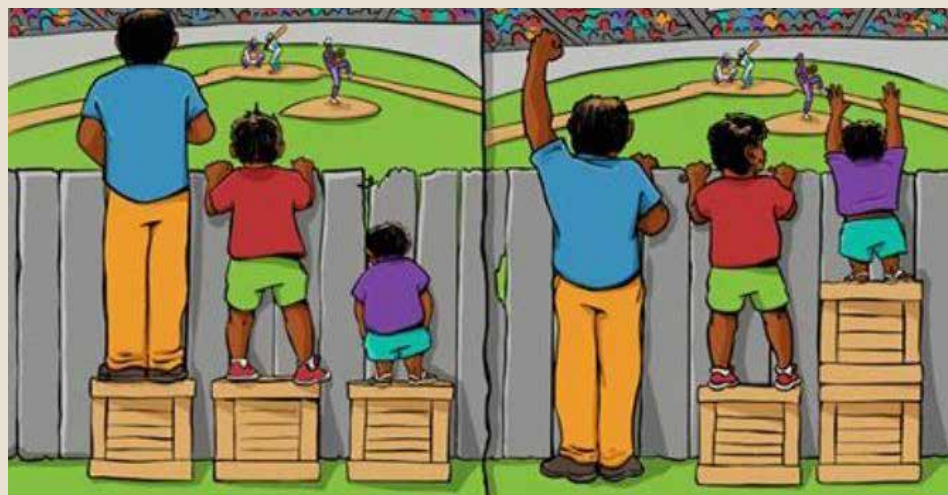
Rovnostářství totiž není ctnost nebo „usměrňující idea“, jakou je například *spravedlnost* (z níž můžeme odvodit význam rovnosti a zrovnoprávnění). Je to politická ideologie, která má podle mě v sobě slovo „rovnost“ nesprávně. Podle tohoto světového názoru máme totiž s každým zacházet **stejně**, třeba i tím, že odstraníme veškeré ekonomické, sociální či další rozdíly mezi lidmi – aby všichni byli *stejní*, přestože touto uniformitou někteří jedinci přijdou o dosavadní rovnost/spravedlnost, kterou měli:

Okleštit snaživé oproti nesnaživým, sebrat možnost rozvíjet více své talenty či podnikavost, určit svobodně míru času věnovanou určitým činnostem (vedoucím k vyššímu osobnímu blahobytu), vzdělávat se v souladu s vlastní vytrvalostí a vrozenými schopnostmi a podobně. Taková korektnost, která „hojnost bere a bez zásluh ji přerozděluje chudým“, pak vede k nesvobodě a k bagatelizování principu fair-play. K zašlapání práva na jedinečnou identitu člověka.

Krásně to ilustruje obrázek, který se sdílí na internetu v diskuzích o rovnosti (*autora jsem žel nedohledala*): Vlevo vidíte pokus o **stejnost** („matematická

rovnost“), vpravo o **rovnost**. Dopad každého z těchto přístupů je doufám zjevný – snaha o nalinkovanou stejnost některé skupině jedinců nepřinese nic dobrého a postrádá solidárnost. Rovný přístup zohledňuje schopnosti a vlastnosti, které dotyčný sám ovlivnit nemůže (dítě malého vzrůstu prostě potřebuje vyšší bedýnku, aby vidělo). Rovnost je stav, kdy dáme příležitost i relativně odlišným jedincům ke stejným věcem. Cílem totiž není, aby na tom byli všichni stejně (kdy v důsledku je menší člověk znevýhodněn), ale aby všichni *stejně dobře viděli*. To je spravedlivé. Pestrost – jinakost – sama o sobě není vadou.

Rovnost není stejnost. Vlevo vidíte **STEJNOST** bedýnek, vpravo je **ROVNOST** ŠANCI.

UTRÁPÍŠ-LI RYBÁŘE, STEJNOST KRACHNE

Stejnost, absolutní rovnost ve všem, je utopií. Nikdy totiž nejde zcela definitivně u jednotlivých lidí odhlédnout od toho, co si ve své identitě nesou díky svému původu, vzdělávání nebo sociální vrstvě, z níž původně vzešli...

Rovnostářství, najmě v majetku, nevyvolává v lidech ušlechtilost a touhu k sounáležitosti a pospolitosti. Vyvolává touhu po vlastnění bez zásluh, bez práce, vyvolává závist a ospravedlňuje krádež. „*Zlodějům bral a poctivcům dával*“ – takhle to jistě mínil **Robin Hood** se svým „bohatým brát a chudým dávat“. Rovnost bez spravedlnosti je **zhubná stejnost**, která není dlouho udržitelná. Tímto způsobem totiž ryby jednou bohatým dojdou. Jaké ryby? Znamé čínské moudro říká:

„*Chceš-li hladovému pomoci, nedávej mu rybu, ale nauč ho chytat ryby.*“

Pouhé přerozdělování vede k nežádoucímu „rovnostářství“, nikoli k rovnosti. Přerozdělování ryb je „pozitivní diskriminace“, která mnohdy dojde do slepé uličky. Jednou totiž přijdeme o rybáře.

A k čemu je pak hladový, který umí ryby jen konzumovat, nikoli chytat?

Adekvátní „pozitivní diskriminaci“, která hladového nasytí, ale nezruinuje rybáře, vidím takto: Rybu hladovému daruji, abych ho uchránila od akutního rizika smrti z hladu. To je pomoc a solidarita. Pak ho naučím, jak má sám ryby chytat. To je poskytnutí příležitosti a zároveň odvrácení od slepé uličky, kdy se z rybáře stal otrok nicnedělajícího hladovce.

Snaha o dogmatickou stejnost/totožnost je „cestou do pekel, která je dlážděna dobrými úmysly“. Proto jsou například hysterické argumenty typu, že i muži mají nárok rodit děti, nemístné a odporující pochopení toho, co je to rovnost v přístupu k mužům a ženám. Stejně je to s násilným uplatňováním genderových pravidel nebo politické korektnosti tam, kde je to nesmysl. Jako tomu bylo letos v kauze kolem básničky Jiřího Žáčka:

ROZJITŘENÉ EMOCE VE SLUŽBÁCH HYPERKOREKTNOSTI

Případ básničky „Maminka“ je ukázkou, jak snadné je vyvolat psychologickou iluzi – kognitivní omyl, který v době „genderového boomeru“ ovlivní, jakým způsobem čtenář situaci vnímá, protože mu tak byla prvotně nabídnuta.

Maminka – Jiří Žáček

K čemu jsou holky na světě?

Aby z nich byly maminky,

aby se pěkně usmály

na toho, kdo je malinký.

Aby nás měl kdo pohladit

a povědět nám pohádku.

Proto jsou tady maminky,

aby náš svět byl v pořádku.

Pokud byste tuto básničku o tom, že je skvělé mít hodnou maminku, četli poprvé, připadala by vám libozvučná, milá, jazykově vhodná pro dítě první třídy? Mně ano. Text zdůrazňuje něhu, lásku, vztah matky k dítěti. Hodila by se do mediálních diskuzí o důležitosti rodiny a lásky v životě dětí? Za mě – ano. Já s ní nemám problém, podle mě je svět s hodnou mámou vážně v pořádku.

...Jenže režisér Vít Klusák básni nepřišel na chuť a na sociální síti ji „představil“ tak, že lidé podleli kognitivnímu zkreslení: Nežádali racionální vysvětlení a věcné argumenty. Básnička podle některých „genderových vykladačů“ údajně tvrdí, že ženy jsou tu jen proto, aby pečovaly o děti – toto stačilo nadněst k rozjitření emocí. (Máme přece plně noviny apelů, jak ženy nedegradovat jen na kuchařky a chůvy, jak lpět na rovnoprávnosti pohlaví, a někdo nám tu stereotypy dokonce cpe do čítanek?! Jak se asi cítí ženy, které matkami být nechtějí?)

Napadlo mě minimálně 10 důvodů, díky kterým si myslím, že narvat boj o rovnocennost pohlaví i do říkadla pro nejmenší, je hodně mimo mísu (ať tu *mísu má máma* nebo *táta* – jenže ten ji ve slabikáři nemá, protože písmeno „m“, které si děti touto větou upevňují, ve slově *táta* prostě není, i kdyby se gender-fanatici na hlavu postavili):

1. Nejprve si uvědomme, že říkanka je literární útvar krátkého rozsahu (zde 8 řádek), kdy se básník mimo jiné snaží, aby se verše rýmovaly, a námět přitom nebyl nesrozumitelný. Nejde o několikastránkovou esej, která filozoficky a na dřev rozebírá vážné téma, ani o politický proslov nebo návrh směrnice do katechismu o roli člověka ve 21. století. Žáčková báseň je určena šestiletým dětem, a tomu napovídá téma, jednoduchost jazyka, libozvučnost, básnická zkratka, zapamatovatelnost verše. Že text obsahuje i emoci (lásku, něhu), je fajn. – Dětské říkačky od nás dospěláků vyžadují trochu nadhledu téměř vždy. Jinak bychom nemohli dětem odzpívat ani „*Prší, prší, jen se leje, kam koničky pojedeme*“, protože většina z nás žádné koně nemá... Zakázat bychom museli i „*Pec nám spadla, pec nám spadla*“, protože oba pecaři jsou muži (a třetí k nim je komíník) a chybí jakákoliv zástupkyně ženského pohlaví. Přesto jde o jedno ze základních říkadel českého folklóru, které rozvíjí komunikační schopnosti malých dětí. Jazyk dětské poetiky je triviální, někdy až primitivní, ale kdo výše uvedené nechápe, ať se jde zeptat učitelů nebo učitelek do mateřské školy, proč tomu tak je.

2. Báseň se jmenuje *Maminka*, a proto vyjadřuje zkratku o mamince a ne o někom jiném. Ano, pokud by se jmenovala *Žena* nebo *Role ženy*, pak asi není v pořádku, že eliminuje ženské pohlaví do role rodičky (byť ani emancipované ženy nezastírají, že být mámou považují za nejdůležitější událost a funkci ve svém životě. Aniž by tím pro změnu dehonestovaly svou dosavadní kariéru.)

3. Nebylo zmiňováno, že básni na stránce předchází text: „*Ze všech lidí mám nejraději maminku. Než jsem se narodil, devět měsíců jsem vyrůstal v jejím těle. Možná proto mi tak dobře rozumí.*“ – Kontext z monologu je tedy zřejmý a logický. Děti nenosí čáp,

ale žena ve svém těle, a po porodu se stává maminkou. Doprovodný text říká fakt, plus podněcuje přemýšlení o přetrvávající citové vazbě mezi matkou a dítětem. Není nic lepšího, než když náklonnost matky k dítěti je taková, jak číší z veršů: co by za to mnozí „ti, kdo jsou malincí“ dali, kdyby se na ně rodiče s láskou usmívali a občas je pohladili, nekuli jim přečetli před spaním pohádku.

4. V současnosti se skloňuje potřeba vyšší porodnosti a obnovení významu rodiny, poukazuje se na odcizování a izolovanost členů rodiny, organizují se kampaně na podporu rodin a zvýšení úcty ženám, které pracují a zároveň se starají o děti. Podobné vyjádření citů mi v tomto kontextu připadá nejen neškodné, ale dokonce prospěšné a milé. Pohladilo mě po duši, byť se nepovažuji za supermatku, ani mi to moc nejde u plotny. Báseň zároveň nijak nevyklučuje, že z ženy může být dobrá traktoristka nebo truhlářka, jakožto se ani nezabývá portfoliem možných sexuálních orientací. Přimrdat vztahové a společenské odchylky do 8řádkového textu dětem, které se právě učí číst, psát, počítat a seznamují se s nezákladnějším fungováním světa kolem sebe, bych považovala za perverzni.

5. Text je v čítankách už od roku 2015 a po dva roky s ním nikdo neměl problém. Nadto ještě před vydáním prošla učebnice kontrolou ministerstva školství – má schvalovací doložku MŠMT. Také nikdo neviděl problém.

6. V době kauzy se ministerstvo k básni, pod tlakem kritiků, vyjádřilo. Je zajímavé, že některá média citovala pouze větu ve smyslu, že báseň sama o sobě skutečně úplně genderově korektní není... Málokde jste mohli najít toto vyjádření ministerstva: „*Při výuce ale záleží hlavně na výkladu a na tom, v jakém kontextu je uveřejněn a jaký je záměr autora. Při výkladu by tak měl učitel žákům vysvětlit záměr autora a další souvislosti.*“

7. Není znám případ, že by si na báseň někdo z rodičů nebo pedagogů či psychologů stěžoval, nebo byla pro děti nesrozumitelná... (Mnohem hlasitěji si rodiče stěžují spíše na učebnice multikulturalismu.)

8. V době, kdy lpíme na svobodě projevu (a svoboda literární tvorby sem patří jakbysmet), je nelogicky žádána cenzura. V jiných případech by volání po cenzuře bylo bráno jako anti-demokratický poklesek nejhrubšího zrna... V literatuře, kde vnímáme přirozené právo na autonomii autora, na jinotaje, metafory, alegorie a poetické zkratky, je to absurdní o to víc.

9. V případě kritika je dobré se pozastavit vždy i nad jeho vlastní osobností a motivací. Je pro mě zázadou, že se nikdo nepozastavil nad způsobem jeho vyjádření: Co si lze myslet o člověku, který kritizuje tvorbu jiného umělce nevybíravým způsobem? Rozpoutává negativní emoce, aniž by se opíral o racionální argumentaci. Použije slovo „debilita“ u jednoho z nejvýznamnějších současných literátů, jakým Jiří Žáček bezesporu je. Namísto korektní diskuze, slušného vyjádření názoru. Jedná takto člověk s dobrými úmysly a s rovným přístupem k ostatním? Zájem Klusáka o „ženskou otázku“ je tak jen povrchní, protože vyvolal názorovou polaritu, která nic dobrého nepřinesla. Nepřispěla k řešení skutečných problémů.

Chtěl pouze poutat pozornost na svou osobu? Co je motivem, o tom se mohou psychologové jen dohadovat: Možná ješitnost muže-otce, který si přičítá, že pro dítě je nejdůležitější matka. Možná jej jeho maminka v dětství málo hladila a neusmívala se na něj, jako na chlapce z říkanky... A možná je to celé sabotáž jednoho misogyny, kdož ví.

10. Výsledkem dehonestace Žáčkovy tvorby je jen populismus, chybná **hyperkorektnost** a zakrývání opravdových problémů, se kterými se ženy (i maminky) v naší republice potýkají, aniž by jim bylo věnováno tolika pozornosti, jako jedné negativní větě na sociální síti. Tíseň samoživitelek a vdov, nuznou výši rodičovských příspěvků, neplacení alimentů, nerovné odměňování podle pohlaví, tím kritici z povrchu zemského nesmetli. Možná dokonce přispěli k tomu, aby význam matek byl více bagatelizován a ještě nespravedlivější a nerovnější, než je. Rozhodně nevzešla z diskuze žádná řešení stávajících „kostlivců ve skříní“.

A nyní se zeptejte sami sebe znovu:

Je na místě **pohoršovat** se nad školní říkankou o tom, že je fajn, když je na nás maminka hodná?

VRÁNA K VRÁNĚ SEDÁ, ROVNÝ ROVNÉHO SI HLEDÁ

Pokud jste svůj potencionálně kritický postoj nezměnili, možná je váš mozek pod vlivem další kognitivní zkratky. Říká se jí *potvrzovací zkreslení* (confirmation bias). Máme tendenci vidět a vyhledávat ty argumenty, které jsou v souladu s našimi dosavadními, a ignorovat ty důkazy, které jsou v rozporu s naším přesvědčením. Jsme líní měnit prvotní názor.

Hledáme si do svých sociálních bublin sobě rovné, a tak si upevňujeme svůj postoj, být nemusí být postaven na racionálních základech. *Iluze skupinové shody* je rovněž běžná mentální zkratka, zvláště při šíření názorů na sociálních sítích, kdy jsme následně přesvědčeni, že „s námi všichni souhlasí“.

Ve vztahu s mužem či ženou jsou kognitivní zkratky na denním pořádku. Na svém protějšku vidíme na začátku spíše to hezké, protože to tak vidět chceme (zapracovalo *potvrzovací zkreslení*). Rovný či nerovný postoj k lidem kolem sebe měříme obdobe. **Chceme-li skutečnou rovnost, spravedlnost – musíme se zbavit kognitivních omylů našeho mozku.**

Budu-li chtít vyvolat genderovou bouři a poukázat na to, že ne-rovnost začal muž – Adam, nebude to asi těžké. Stačí vhodně nadhodit příběh s Lilith, které se nakonec Adam chtěl na loži zmocnit násilím. Když Lilith došlo, že s ní její partner nehodlá jednat jako s rovnocennou bytostí, zmizela. Teprve později Bůh stvořil pro Adama Evu, aby netesknil a nezůstal sám. Odtud už ale biblický příběh jistě znáte.

Nepřipadá vám nefér (a genderově nekorektní), když se zdůrazňuje pojem „**Evin** hřích“? Zvláště teď, kdy víte, že Adam – milujíc Lilith i po jejím odchodu – nebyl bez poskvrny, vždyť nebyl Evě úplně oddaný? Nepřišel k ní jako paník a jeho myšlenky byly nevěrné, když si na loži s Evou i nadále představoval svou první ženu. Možná byla Lilith tím hadem, který nabídl jablko, jež oba snědli. Byl hřích skutečně Evin, nebo Adamův, nebo obou?

Zahodme ale generalizaci: Paušalizace a kolektivní vina, která se ze story prvního muže a první ženy odvíjí, vede po staletí k nespravedlnostem a nerovnostem na jedincích. Řešme, co je důležité, aby rovnost byla zachována a nepřešla v rovnostářství.

Rovnost je o hledání souladu a spravedlnosti, ne výčitek. Stejně jako dědičný hřích ze Zahrady Eden není nutné brát jako hřích Evin nebo Adamův, ale jako „**šťastnou vinu**“: Díky ní dokáže člověk odlišit zlo a dobro. Díky ní získal poznání, které – byť vykoupeno porodními bolestmi -, přináší zážrak v podobě dětí. Pokud jste ateisté, pak to berte klidně jako metaforu a místo „šťastné viny“ říkejte, že „i všechno zlé může být i pro něco dobré“.

Jedno je směrodatné: i malé dítě z přírodopisu ví, že ke „šťastné vině“ zplodění dítěte jsou skutečně potřeba obě pohlaví **rovným dílem**.

Vězte, že v knize Talmud **se píše:**

„Bůh nestvořil ženu z mužovy hlavy, aby mu poručela.

Ani z jeho nohou, aby byla jeho otrokyní.

Nýbrž z jeho boku, aby byla blízká jeho srdci.“

Lucie Bartoš, publicistka
vydavatelství MEDIA POWER s.r.o.
info@luciebartos.cz

* Odkazy na zdroje citace najdete ve verzi na webu komory v záložce e-Tema

Děkujeme všem zaměstnavatelům,
kteří se podílejí na podpoře
technického vzdělávání.
Oceňujeme, že Vám záleží
na budoucnosti našich dětí.

STRATEGIC INDUSTRIAL ZONE
JOSEPH

Pohled do průmyslové zóny Triangle, říjen 2017

Strategická průmyslová zóna Triangle má co nabídnout i menším podnikatelům

Strategická průmyslová zóna Triangle nabízí volné, připravené pozemky (veškerá infrastruktura je do 20 metrů) pro umístění plošně méně náročných investičních záměrů ve Staňkovickém rozptylu a Triangle City, a to z oborů zpracovatelského průmyslu (*vyjma oborů zaměřených na prvotní zpracování surovin, těžké strojírenství, textilní a chemickou výrobu, větrné elektrárny*), dále oborů strategických služeb, technologických center nebo z oblasti výzkumu a vývoje, tj. v rozmezí CZ-NACE 10–33.

Může se tedy jednat i o výrobu se službami, komerční zařízení nad 2000 m² prodejních ploch, čerpací stanice pohonných hmot včetně prodejního, skladového a odstavného zázemí, stavby a zařízení pro údržbu a ochranu areálů nebo sportovní plochy. Pro obchodní partnery a zaměstnance firem podnikajících v průmyslové zóně Triangle to mohou být administrativní budovy s kanceláři, maloobchodní zařízení, stravovací služby, doplňkové občanské vybavení, učňovské školství a vysoká škola pouze pro průmyslové obory. Vše s možností provozování fotovoltaiky na střeších objektů. Maximální výška objektů v metrech není stanovena, ale pokud by byla stavba vyšší než 15 m (mimo stožáry, antény, apod.), její umístění bude podmíněno vyjádřením autorizovaného architekta. Minimální zastoupení zeleně prodávané plochy je 10 %. Prodejní cena je stanovena na základě znaleckého posudku a v současné době činí 400 Kč bez DPH/1 m².

Detail Triangle City Strategické průmyslové zóny Triangle, viz www.industrialzonetriangle.com

Detail Staňkovického rozptylu průmyslové zóny Triangle, viz www.industrialzonetriangle.com

TRIANGLE
PRŮMYSLOVÁ ZÓNA

Rovnoprávnost po česku? aneb Umí stát zajistit práva pro slušné?

František Ryba pracuje v segmentu bydlení třicet let. S případy nerovného přístupu ke slušným občanům se setkává denně. Je zvyklý o nich hovořit zcela otevřeně a veřejně. Některým politikům a státním úředníkům se to ale nelíbí. Jedna z vedoucích pracovnic Ministerstva vnitra ČR jej dokonce označila za rasistu. Stalo se to na jednání u tzv. kulatého stolu ve velkém zasedacím sále mosteckého magistrátu před třemi roky (18. července 2014). Foto: Miloš ŽIHLA

Rovné příležitosti pro všechny! Právo a pořádek pro všechny! Tyto základní proklamace jistě všichni znáte z programových dokumentů politických stran, občanských a jiných sdružení, spolků a podobných aktivit.

Proklamace jsou ale zvláště hlučně vykřikovány z úst těch, kteří si rovnoprávnost vysvětlují po svém – a to tak, že tito „bojovníci“ za rovnoprávnost znerovnoprávníují svým nezodpovědným chováním ostatní občany, tedy většinovou společnost. Řeknu to natvrdo – flákači, hulváti, neurvalci všeho druhu utiskují slušné občany. Jde vlastně o rovnoprávnost naruby.

Když se ti slušní ozvou, jsou hned napadáni za projevy rasismu, xenofobie, nenávisť k někomu či něčemu, jsou podezírání ze všeho možného, na jejich hlavy jsou vysypávány kýble špíny ve snaze umlčet jejich kritiku adresovanou právě těm flákačům, hulvátům, neurvalcům...

Věřte, že vím, o čem hovořím. Více než třicet let se zabývám bytovou problematikou. Právě segment bydlení je tou oblastí, v níž zmíněné negativní jevy jsou viditelné na první pohled. Jsou tak syrové a do očí bijící, že ani nemusíte studovat vědecké, diplomové, analytické a jim podobné zprávy. Stačí se jenom dívat kolem sebe a sledovat, co je všechno možné.

Mostecký Chanov je přesně tím příkladem, jak většinová (a slušná) společnost měla dobrou vůli pomoci s bydlením menšině, která přišla o střechu nad hlavou v likvidovaném královském městě. Byty první

kategorie poskytnuté převážně menšině na sídlišti postaveném v pěkném přírodním prostředí Českého středohoří, ještě k tomu na sídlišti s dobrou občansko-technickou vybaveností, dnes připomínají ruiny – dokonce takové, že ohrožovaly životy lidí, takže několik panelových domů muselo jít k zemi.

Až nápadně podobný scénář nabývá v posledních letech reálných obrysů v litvínovském Janově. A nejen tam. Příběh jako z katastrofických filmů se plíživě šíří po okrese – viz Obrnice, Bečov, ale i mostecké Stovky, Liščí Vrch, Výsluní. „Lidé“ – úmyslně užívám uvozovky, za něž si dosadíte vámi preferované označení – kteří devastují naše sídliště, jsou nejen nekulturní, nevzdělatelní, ale také pěkně „vyčůraní“. Žijí z mnoha dávek, na které slušný člověk často nemá šanci dosáhnout. Slušní lidé jsou určeni k tomu, aby pracovali, platili daně, ze kterých stát převážně živí „lidi“ alias buďičníčemy. Ti potom spokojeně žijí z dávek, na které museli přispívat slušní, ale ještě k tomu devastují své okolí, takže ti slušní opět platí opravy a konečně ty slušné lidi ještě obtěžují – křikem, hlukem, hulvátstvím a sprostotou, vysmíváním, kriminální činností... To je ta rovnoprávnost, po níž politici, úředníci, lidskoprávní aktivisté i jiní volají? Slušní občané budou

Ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová se vloni po jarní návštěvě Mostu rozhodnou měrou zasloužila o vznik dotačního titulu napomáhajícímu obcím s demolicemi vybydlených domů. V listopadu 2016 se dostavila do Chanova, aby na vlastní oči viděla likvidaci betonové ostry, kterou vytvořili „bydličci“ mocně finančně podporovaní českým státem a křičící cosi o lidských právech. Paní ministryně se osobně ujala ovládacích pák likvidačního stroje a zahájila práci na demolicí bloku 1 – pravděpodobně zcela prvního domu v Česku bouraného z peněz nové dotace. Přímý přenos z akce odvysílal Seznam.cz ve svých nově zřízených Zprávách a zpravodajský program ČT24 přinesl obsáhlou reportáž. Foto: Petr PROKEŠ

Jeden z domů společenství vlastníků jednotek v litvínovském Janově. Názorný důkaz o tom, jak si „rovnější“ občané představují kulturu bydlení. Protože se s nimi již nedalo vydržet (rostly dluhy, byly zakládány požáry, vyskytovaly se černé odběry energií, byly devastovány sklepy atd.), Stavební bytové družstvo Krušnohor ukončilo správu domu. Do dvou měsíců byl objekt totálně zdevastován, obyvatelé kamsi zmizeli.

Foto: Petr PROKEŠ

stále jen pracovat a přispívat na slastný život nejenom „lidí“, ale i „bojovníků“ za rovnoprávnost, kteří ale svým „bojem“ znerovnoprávnují ostatní občany? Jak bude ještě dlouho trvat tato situace?

Krušnohor jako největší bytové družstvo v republice před devíti roky inicioval vznik Mostecké výzvy. Jde o ucelený dokument shrnující návrhy na legislativní úpravy, které měly výrazně omezit (a nebojím se užít i slova vymýtit) negativní jevy v segmentu bydlení. Ano, čtete dobře – před devíti roky vznikl tento dokument. A jaká byla reakce politiků – tedy těch lidí, kteří soustavně upozorňují na nutnost dodržovat rovná práva pro všechny? Nulová. Přesněji: téměř nulová. Proto dodnes Mostecká výzva není naplněna. I přes velkou snahu našeho bytového družstva, Svazu českých

a moravských bytových družstev a dalších sdružení zabývajících se problematikou bydlení se zpočátku vůbec nedařilo vyvolat jednání na vládní či ministerské úrovni. K tomu došlo až později – a nastala éra návštěv ministrů a ministryň. Ti se ale většinou báli kontaktu s realitou. S tím světem, který vlastně sami vytvořili svým přehlížením problémů. Umožnili tak znerovnoprávnit ty občany, kteří chtějí slušně, klidně a kvalitně bydlet. Jsou mi proto k smíchu proklamace typu „Rovné příležitosti pro všechny!“ nebo „Právo a pořádek pro všechny!“ Obsah těchto proklamací se slušných bydlících občanů netýká. Oni jsou ti diskriminováni, znevýhodněni. Proč? Protože patří k většině.

Kvůli nicnedělajícím politikům, nefunkčnímu státu a aktivistům rozhazujícím dotační peníze z našich

daní, jsme nyní v Česku tam, kde jsme. Napětí ve společnosti narůstá – a pokud demokratický stát (proklamující neexistující rovnost) bude nadále slepý, nemůže to dopadnout dobře.

Za více než třicet let strávených prací v segmentu bydlení jsem osobně nescíslněkrát veřejně opakoval přání slušných bydlících. Ti volají po právu a pořádku pro všechny, tedy i pro menšiny, které jsou nepřístojně upřednostňovány na úkor většiny a tvrdě toho zneužívají. Rádi bychom stejné právo a povinnosti pro všechny, aby se slušná většina nemusela bát, doplácet na menšinu a ještě být trestána nerovným přístupem. Slušní bydlící – a těmi čtenáři časopisu TEMA bezpochyby jsou – přece nejsou zaměřeni proti menšinám a proti pomoci jim, ale určitě nechtějí, aby tyto menšiny byly stále zaslepeně obhajovány a vyzdvihovány.

Jsem doslova na nervy, když slyším ze světa (především z USA a OSN) rady pro Česko o tom, jak zlepšit integraci menšiny do společnosti, jak bojovat s rasismem či xenofobií. Pořád se hovoří o tom, že je nutné v naší vlasti přezkoumávat stav lidských práv. Hlavním měřítkem je ale pro posuzování Česka, jestli jsme již vykoupili prasečák...

Těmto rádcům si dovolím udělit svoji radu: Když se budou všichni lidé chovat k sobě slušně, budou se vzájemně respektovat, nebude nutné nic přezkoumávat. Všichni si totiž budou rovni. A bez politických proklamací.

František RYBA

Autor je místopředsedou představenstva a ředitelem Stavebního bytového družstva Krušnohor, předsedou Rady bytových družstev severočeské oblasti (Ústecký a Liberecký kraj) a členem představenstva Svazu českých a moravských bytových družstev

Blízká budoucnost Janova? (Společnost CPI-BYTY zazdila přízemí a první patra domů, aby uchránila vnitřní prostory objektů před nájezdy zlodějů a nepřízřívobivých.)

Foto: Petr PROKEŠ

Rovné příležitosti a rovnoprávnost? Zcela jistě ano, ale!!!

Naše ústava a Listina základních práv a svobod mimo jiná práva v sobě zakotvuje právo na vzdělání, tedy rovné právo pro všechny. Pomineme-li, že protipólem práva je i povinnost, což je u nezletilého dítěte jaksi diskutabilní, pak v oblasti vzdělávání je pojem rovnosti v kontextu společenského klimatu také dejme tomu „žinantně“ diskutabilní. S trochou nadsázky lze říci, že naše děti, ale i dospělí mají právo a možnost stát se držiteli olympijských medailí, Českých sláviků, Nobelových cen a řady dalších met. Ovšem za jednoho základního předpokladu, a to individuální schopnosti. Zaplať příroda, nejsme všichni stejní. Nejsme stejní, tedy v základu našeho bytí pohlavím (i když?), nejsme stejně fyzicky vybavení a zcela jistě ani mentálně, o čemž by nejen každý kantor mohl vyprávět.

Zůstaneme-li zde u našeho školství a základního tématu, jedním z projevů rovnoprávnosti a rovnosti ve vzdělávání se stala kdoví proč cizím slovem nazvaná „Inkluze“. Pomineme-li katastrofálně mylný odhad nákladů, což svědčí o tom, jak důležitá je matematika v našem rozhodování, pak je na místě zamyslet se po nějakém období o stavu a praktickém výsledku tohoto počínu.

Na názor jsme se zeptali dvou aktivních kantorů a pro genderovou vyváženost, muže a ženy.

Mám-li pohovořit na téma inkluze, přijde mi vhodné si připomenout, co to vlastně inkluze je. *Inkluzivní vzdělávání nebo inkluze je proces, jehož snahou je nastavení takového systému vzdělávání, který umožňuje všem dětem bez rozdílu plnit povinnou školní docházku.* Podle této definice máme poskytnout základní vzdělání **všem**. Ale co s těmi, co základní vzdělání nezvládnou? Tj. především žáci bývalých praktických a ještě bývalějších zvláštních škol? Co s nimi? I oni se mají vzdělávat společně s většinou společnosti? Opravdu byli žáci zvláštních škol vyčlenění z hlavního vzdělávacího proudu omylem? Odpověď je prostá. Tito žáci byli vyčlenění na základě svých nedostatečných výsledků. Je to strašně jednoduché – mentálně oslabené dítě s IQ pod 70 bodů prostě není schopno plnit vzdělávací plány ZŠ ani na úrovni dostatečně. Tečka.

To je zkrátka premisa, kterou je potřeba přiznat. Dítě, které nechápe význam číslice 100 těžko porozumí Thaletově větě. Vyjdeme-li z toho, že takové děti existují, pak vyvstává otázka, co s nimi, resp. jak je vzdělávat.

První možností je tyto děti koncentrovat do malých skupin, kde si jsou tyto děti ve svých schopnostech více méně rovni, poskytnout jim speciálního pedagoga, specializovaný vzdělávací plán se zaměřením na praktické činnosti, dílny, práce v domácnosti, pěstičství atp. a to s cílem, aby se naučily co nejvíce samostatnosti a byly schopny samostatného fungování ve společnosti. Nebo přistoupíte k druhé možnosti. Místo speciálního pedagoga jim dáte jakousi slečnu s kurzem pedagogický asistent, která vzhledem k platu 11 000 Kč měsíčně při první nabídce jiného zaměstnání

První rok se společným vzděláváním je za námi. Z denního tisku (Učiteléské noviny 35/2017) se dozvídám, že byl fakticky pilotním, kdy se ukazuje, co je potřeba upravit a změnit. Pravdou je, že inkluze byla odstartována bez jakéhokoliv pilotního ověřování.

Po roce realizace je jasné, že není zajištěn dostatek učitelů s potřebnou kvalifikací v oborech pedagogiky i speciální pedagogiky. Na většině

zmizí. Učitele zaměstnáte vypracováním individuálního vzdělávacího plánu pro ono dítě, takže ve výsledku se dítě učí něco jiného, než to, co se učí zbytek třídy. Posadíte ho tedy někam stranou, ideálně dozadu, aby Vás co nejméně rušil asistent, protože ten pochopitelně vysvětluje látku dítěti nehledě na to, že vysvětluje jinou látku zbytku třídy. Pak mu dáte na druhém stupni dva cizí jazyky, přestože bude mít stále problém s pochopením psaného textu, seberete mu předměty orientované na praxi a zatížíte ho předměty zaměřenými na teorii. Super. Do toho za Vámi přicházejí děti o přestávce, proč si Maruška hraje s panenkou i v osmé třídě. Do toho posloucháte, proč Maruška nemusí psát čtvrtletní písemnou práci z matematiky. Ti drzejší Vám řeknou, že i oni si vyběhají papíry na hlavu.

Kdyby náhodou někdo ze čtenářů pochyboval, který z přístupů je správný, tak bývalá paní ministryně Valachová by mu jistě řekla, že ta druhá. Mají přeci možnost být spolu, navzájem se poznat, učit se jeden od druhého, učit se vzájemnému respektu a podobné nesmysly. Ono by bylo bezvadné, kdyby to fungovalo, ale v praxi je to zkrátka o něčem jiném. Takové dítě se od ostatních dětí nenaučí vůbec nic. Spíše ta zdravá většina dětí se naučí, že když si vyběháte papíry, nemusíte nic dělat.

Inkluze totiž vypadá hezky na brožurkách nejružnějších parazitických neziskovek věnující se inkluzi, kde na drahém křídovém papíře sní své sny o inkluzivním vzdělávání. Ale my v přední linii, my, co stojíme za katedrou, víme, že inkluze v praxi škodí jak mentálně oslabeným dětem, tak zbytku třídy, učitelé, škole a vlastně i celému vzdělávacímu

škole se nedaří vytvořit náležitě personální podmínky pro inkluzivní vzdělávání. Učitelé bez speciální pedagogické kvalifikace mají k dispozici tzv. podpůrná opatření, a to personální a věcná. Mezi personální patří asistenti pedagoga, což jsou často osoby bez pedagogické kvalifikace. Otázkou tedy je, zda jsou žáci se speciálními vzdělávacími potřebami skutečně adekvátně vzděláváni. Učitel, který dostane do třídy takového žáka, nesmí

systemu. Když se pak na EDUinu dočtu, jak jsou tyto děti čím dál lepší ve srovnávacích testech, tak se musím smát. Není to dáno tím, že by ty děti něco uměly, ale je to dáno tím, že půlku testu za ně vyplní paní asistentka. To už ovšem ti „odborníci“ z neziskovek nevidí.

Rád bych zdůraznil, že nemám vůbec nic proti integraci tělesně handicapovaných žáků, ale o těch nová podoba inkluze zkrátka není. Tělesně handicapovaní žáci navštěvovali běžné ZŠ již před inkluzí a jistě je budou navštěvovat i po inkluzi. K tomu abychom byli schopni mezi sebe přijmout dítě na vozíčku nepotřebujeme ani ministerstvo, ani paní Valachovou, ani inkluzi. Vystačíme si s obyčejnou lidskou empatií a slušností. K tomu, abychom smysluplně začlenili dítě s mentální retardací do kolektivu ZŠ potřebujeme zázrak a nikoli inkluzi. Netěším se na dobu, kdy převládne podobná logika i na středních a vysokých školách. Kdy se v nějaké chytré hlavě urodí nápad, že dítě, které nemá mentální schopnosti na VŠ přeci může VŠ zvládnout, dostane-li asistenta (nebo dva, tři nebo snad pět?), když se mu odpustí pár zkoušek, přibude či ubude semestr s tím či oním, vypracuje se mu speciální vzdělávací plán a hurá. Už se těším na takového pana doktora, kterému jsme odpustili zkoušku z anatomie a praktická cvičení za něj dělal asistent. Už se těším na pana učitele matematiky, kterému se odpustí konstrukční cvičení z geometrie kvůli jeho postižení. Už se těším na pana právníka, který na ZŠ nezvládal základní učivo.

Těšte se! Máte na co.

Ing. Petr Kasšák
Severočeský učitel matematiky a fyziky na ZŠ

zanedbávat výuku ostatních žáků, nemůže se také ale věnovat jen žákovi se SVP. Z učiteléské praxe vím, že žák se SVP dokáže narušit výuku a zpomalit zbytek třídy, které se učitel věnuje. Kromě asistentů, kterých je nedostatek, je málo i dalších podpůrných zaměstnanců, jako jsou školní speciální pedagogové či školní psychologové. Dalším nedostatkem se ukazuje neúčelné vynakládání finančních prostředků. Řada škol využila

věcných podpůrných opatření k výraznému zlepšení vybavení školy. Dochází k plýtvání při pořizování kompenzačních pomůcek, speciálních učebnic apod. Mnohdy jsou poskytováni asistenti při mírných specifických poruchách učení.

Co je dále nutno změnit, je odstranění vysoké administrativní zátěže. Ministerstvo školství na tento problém zareagovalo novelou „speciálně

vzdělávací“ vyhlášky (27/2016 Sb.), označovanou jako „technickou“ vyhláškou, která má odstranit technické nedostatky a případné vnitřní rozpory. Inkluze stále trpí řadou nedostatků. Ale z inspekci škol, které probíhali za účelem analýzy úspěšnosti a nedostatků inkluze, vyplývá, že na školách, na nichž inkluze probíhá úspěšně, jsou žáci se SVP mírně spokojenější než před inkluzí. Cílem

vzdělávání všeobecně má být šťastné dítě, získávající potřebné vědomosti, aniž by při procesu vzdělávání získávalo k učení odpor. A proto si myslím, že pokud budou výsledkem inkluze šťastnější děti, můžeme hovořit o úspěšném projektu.

Ing. Radmila Krastenciová
předsedkyně výboru pro výchovu
a vzdělávání Ústeckého kraje

inzerce

ÚČETNICTVÍ
EKONOMIKA
DANĚ
MZDY

Už přes deset let se ve firmě DATECH – PRO, s.r.o. věnujeme účetním službám, vedení daňové evidence, poskytování poradenství i pořádání odborných školení a seminářů. V Mostě a jeho širokém okolí jsme si za tu dobu stihli najít celou řadu spokojených stálých zákazníků mezi menšími podnikateli i významnými firmami a získali jsme pro svoji firmu jméno, které celá řada místních rozpoznává jako značku kvality.

Ve firmě DATECH – PRO nejen usilujeme o to, aby byly naše služby v té nejlepší kvalitě, ale dbáme i na individuální a lidský přístup a snažíme se, aby u nás naši klienti v co nejvyšší míře pociťovali, že jsou pro nás v centru pozornosti. Jako málokterá jiná účetní firma nabízíme vedle samotného vedení účetnictví také kvalitní školení v souvisejících oblastech pro všechny, kdo mají zájem se na účetnictví své vlastní firmy aktivně podílet.

Protože pro svá školení pokaždé připravujeme pečlivě rešeršované podklady, které reflektují nejaktuálnější stav našeho oboru, máme také ve větší míře než jiné účetní firmy možnost aplikovat neobvykle rozsáhlé informace do své účetní praxe. Je pro nás důležité, aby podnikatelé, kteří se rozhodnout svěřit své účetnictví do našich rukou, dostávali v naší účetní kanceláři jen ty nejlepší služby, které jsou na trhu dostupné.

Mezi službami, které svým klientům nabízíme, najdete:

- kompletní vedení účetnictví (dříve podvojně účetnictví)
- kompletní vedení daňové evidence (dříve jednoduché účetnictví)
- zpracování daňových přiznání
 - o daň z příjmu fyzických osob, daň z příjmu právnických osob,
 - daň z přidané hodnoty, silniční daň, darovací daň atd.
- odborné poradenství
- kurzy účetnictví

Jsme malou účetní firmou, která na žádném z klientů nešetří energií, aby mu dokázala nabídnout opravdu kompletní servis. Velmi pečlivě se tak staráme o informovanost našich klientů a záleží nám i na tom, abychom do každé z našich služeb vždy zakomponovali všechny Vaše požadavky a přání.

Ke Koupališti 1256, 434 01 Most, Telefon: 476 441 199, E-mail: datech@datech-most.cz

Emancipační snahy českých žen a proměny jejich postavení za Rakouska i republiky

Období 19. století a především jeho druhé poloviny bývá kromě tradičních přídomek o století páry, průmyslu a národního probuzení často spojováno se slovem emancipace. Každému asi nejprve na mysli vytane emancipace ženská. Není však na škodu připomenout, že obdobím emancipace v té době procházel celý český národ, ale také některé složky společnosti jako měšťanstvo, dělnictvo, nebo příslušníci jiné než katolické konfese (Židé, evangelíci aj.).

Mgr. Stanislava Musilová, Ph.D.

Emancipace žen se v tomto období týkala takřka celé Evropy, avšak v českém prostředí měla tzv. ženská otázka několik zajímavých specifik. Většina odborníků na tuto tematiku se přiklání k názoru, že v našem prostředí nelze hovořit o radikálním feminizmu, a to v žádné z vývojových etap české ženské emancipace. V českých zemích se prosazuje spíše tradice tzv. umírněného feminizmu, který není namířen přímo proti mužům, ale své úsilí obrací spíše ke snaze o lepší uplatnění žen ve společnosti i v rodině. Velmi důležitým aspektem je také úzká provázanost ženské emancipace s emancipací národní a občanskou. Ženská otázka tak získává vlastenecký charakter a je z pozic intelektuálů a politiků z konce 19. století nahlížena pozitivně. S tím je spojen i nezvykle vysoký podíl mužů, kteří přispěli ke zrovnoprávnění žen, neboť je chápali jako bytosti mravně i inteligenčně rovnocenné s muži. V souvislosti s touto informací nás pak nepřekvapí, že většinu českých tzv. emancipistek

tvořily vdané ženy, které žily v tradiční domácnosti, a emancipačním snahám se proto mohly věnovat jen díky tomu, že byly dostatečně zabezpečeny svými manžely.

Feministické hnutí bývá běžně spojováno především s politickým bojem a s úsilím o politická práva žen, české ženy si však zpočátku nekladly politické cíle. V prvním období české ženské emancipace se stala hlavní náplní snaha umožnit ženám přístup ke kvalitnímu vzdělání, aby si mohly v případě potřeby zajistit důstojné životní podmínky. Tento požadavek nabýval na důležitosti především v souvislosti s demografickým vývojem, od poloviny století totiž začal převažovat celkový počet žen nad počtem mužů, a tak se postupně zvyšoval i počet materiálně nezajištěných žen. První, kdo se systematicky věnoval dívčímu vzdělání, byla známá autorka kuchařek, Magdalena Dobromila Rettigová. Ta založila domácí školu pro dívky z nižších středních vrstev, které chtěla vychovat ve vzorné matky, dokonalé hospodyně a příjemné, rovnocenné společnice mužů.

V přímé návaznosti na požadavek rovného přístupu ke vzdělání se objevuje i snaha žen vystoupit z uzavřenosti domácího prostředí a zasáhnout do veřejného dění. Za první krok tímto směrem můžeme považovat aktivity měšťanských žen v oblasti filantropie; členství v dobročinných spolcích se ve své době stává pro příslušnice středních měšťanských vrstev prestižní záležitostí a v podstatě i nepsanou povinností. Také první vyšší dívčí školy vznikaly v důsledku soukromých aktivit. Karel Slavoj Amerling a Bohuslava Rajská tak stáli roku 1842 u zrodu školy Budeč, která měla od roku 1843 také dívčí oddělení. Díky přičinění Vojty Náprstka a Josefa Wenziga byla roku 1863 založena pražská Městská vyšší dívčí škola, což byla první škola svého druhu v celém Rakousku. Ani jedna z nově vzniklých škol se však zatím nesažila poskytnout dívkám kvalifikovanou přípravu k budoucímu povolání, jejich cílem byla vzdělaná žena, která může hrát

stát po boku svého vzdělaného muže. Poněkud jiné zaměření můžeme pozorovat u průmyslové školy založené Marií Riegrovou-Palackou, kam byly přijímány pouze dívky pocházející z chudých poměrů, jež neplatily žádné školné. Za provedenou práci jim byl navíc vyměřen plat a po dokončení školy nabízena pomoc při hledání zaměstnání.

V 80. letech 19. století se ženská emancipace posouvá do další etapy – rozvoj průmyslu a techniky přinesl zásadní zvrat v postavení žen ve většině evropských zemí. Díky novým technickým vynálezům přestává být žena pro rodinu nepostradatelnou, a zároveň tak získává dosud nepoznaný volný čas. Ač evropská společnost 19. století do jisté míry očekávala, že většinu sociálních problémů vyřeší zázraky techniky, výsledek vývoje byl mnohém opačný. Zatímco zámožným ženám díky novým vynálezům ubývá práce, na straně druhé stoupá počet dělnic, jejichž životní i pracovní podmínky se rapidně zhoršují, a které pro rostoucí pracovní povinnosti nemají na domácnost ani na rodinu takřka žádný čas. V souvislosti s touto situací se pak ženy z nižších společenských vrstev snaží zapojovat do odborových organizací a vznikají též první politicky zaměřené ženské spolky. Po zapojení žen do kulturní a vlastenecké činnosti nastává další etapa emancipace, která se potýká s problémem hospodářské soběstačnosti. Ekonomicky aktivní žena pocházející ze středních měšťanských vrstev však byla pro českou společnost ještě dlouho nepřijatelnou představou, a to především z důvodu obavy z konkurence žen pracujících za nižší mzdy.

Za radikálnější proud českého feministického myšlení 19. století lze považovat spolek Minerva a s ním spojené aktivity spisovatelky Elišky Krásnohorské. Ženy sdružené v Minervě jako první začaly vehementně prosazovat nutnost vysokoškolského studia. Prvním krokem k tomuto cíli bylo založení dívčího gymnázia roku 1890. Dívkám, které úspěšně složily maturitní zkoušku, pak již nemohlo být bráněno

v přístupu na vysokoškolské přednášky, kterých se od roku 1896 účastnily nejprve jako hospitantky a od následujícího roku již jako řádné studentky filosofické fakulty. Od září roku 1900 bylo ženám zpřístupněno i studium lékařství, na studium práv si musely počkat až do vzniku samostatné republiky. Prvními ženami, které se roku 1918 habilitovaly na Karlově univerzitě, byly filosofka Albína Dratvová a historička Milada Paulová, která byla roku 1935 jmenována i první mimořádnou profesorkou. První promovanou doktorkou práv se roku 1922 stala Anděla Kozáková a první soudkyně se Československo dočkalo roku 1930.

Česká společnost na přelomu 19. a 20. století však byla stále zatížena mnohými přežívajícími předsudky a konzervativním náhledem na neprilegované vrstvy obyvatel, mezi které se ženy počítaly. Žena pracující v domácnosti nebo obecně v domácí sféře (tj. služka, švadlena či učitelka), případně žena zaměstnaná v průmyslu či zemědělství, ještě dobové stereotypy o společenské roli ženy nutně nenarušovala; absolutní střední, či dokonce vysoké školy, která

požadovala přístup k povoláním donedávna vykonávaným pouze muži, ale narážela na velmi tvrdý odpor a nepochopení.

S přelomem století sledujeme v českém prostředí výrazný apel ženského hnutí na účast v politické sféře a prolomení posledních hranic uzavřeného světa domácnosti, čímž se celé emancipační hnutí dostává do další vývojové fáze. V roce 1903 je v Praze založen Ženský klub český, jehož hlavním programem byla rovnoprávnost žen ve všech sférách života včetně politické rovnosti. Logickým vyústěním těchto snah se stal boj o volební právo žen a jejich přístup do politických organizací. Volební zákon z roku 1907 představoval z tohoto hlediska velké zklamání, neboť kvůli jeho ustanovením došlo k omezení i dosud platného volebního práva šlechticů. Výrazným impulsem pak bylo zvolení Boženy Víkové-Kunětické do zemského sněmu v roce 1912 a za symbolické zakončení emancipačních snah je možné považovat Ústavu první československé republiky, která ženy roku 1920 politicky, sociálně a kulturně postavila na roveň mužům a přiznala jim volební právo.

Druhá polovina 19. a počátek 20. století byly pro české ženy obdobím, ve kterém se formovala raná fáze jejich postupného zrovnoprávnění. Došlo především k hledání nezávislosti v nových sociálních vztazích spojené s možností rozhodovat o sobě a převzít za sebe odpovědnost. Toho se ženám pohříchu dostalo vrchovatě zvláště v období první světové války, při níž bylo nutné zastoupit muže na leckterých (i manuálně náročných) pracovních pozicích. Veřejná a soukromá sféra došly během dlouhého válečného období tak velkého narušení, že se ženy ani nemusely výrazněji snažit o prolomení bariéry mezi těmito dvěma světy a o své vystoupení z uzavřeného prostředí domácnosti do veřejného života. Emancipace ženy ve smyslu samostatnosti v ekonomických a sociálních otázkách se při válečném běsnění stala věcí nikoliv jen možnou, ale dokonce nezbytnou.

Mgr. Stanislava Musilová, Ph.D.
Katedra historie Filozofické fakulty UJEP

inzerce

ČEZ ENERGETICKÉ PRODUKTY

**NAPOMÁHÁME ZLEPŠOVAT PROSTŘEDÍ KOLEM NÁS.
PRACUJTE NA TOM S NÁMI!**

Hledáme kvalifikované i nekvalifikované zaměstnance
do prostředí hnědouhelných elektráren
Počerady, Ledvice, Tušimice, Prunéřov.

Nabízíme zajímavou práci s řadou benefitů.

Informace: www.cezep.cz

Telefon: 351 115 615

Zaslání životopisu na: jirina.horakova@cez.cz

SÚRAO: 20 let zkušeností v ukládání radioaktivních odpadů

Správa úložišť radioaktivních odpadů byla založena v roce 1997. Již 20 let se tak stará o bezpečné ukládání radioaktivních odpadů od více jak stovky registrovaných původců odpadů v České republice. Nejde jen o jaderné elektrárny, ale i o další původce z mnoha odvětví ekonomiky.

Česká republika je s radioaktivitou historicky spjata, mimo jiné díky bohatým ložiskům uranové rudy. Jsme stát s jedním z nejdelsích využití radionuklidů na světě. Vždyť již Marie Curie-Sklodovská koncem 19. století pro své výzkumy používala jáchymovský smolinec. Po roce 1945 se využívání radioaktivity stalo klíčovou součástí nejen energetiky, ale i desítek dalších oborů. S tím samozřejmě vyvstal problém zpracování a ukládání radioaktivních odpadů.

První podzemní úložiště RAO bylo uvedeno do provozu v roce 1959 v opuštěném vápencovém dole Alkazar u obce Hostim na Berounsku. Toto úložiště bylo v roce 1964 uzavřeno a následně v roce 1996 stabilizováno celobjemovým zaplněním speciální betonovou směsí. Další úložiště pro nízko a středněaktivní odpady vznikla postupně u Litoměřic (1964), Jáchymova (1974) a v areálu jaderné elektrárny Dukovany (1995).

Od počátku devadesátých let se řešila otázka konečné odpovědnosti především za bezpečné

ukládání radioaktivních odpadů (RAO). Zodpovědnost byla ze zákona na původcích, ale v této době privatizací, byla roztržena mezi více organizací. Cíl byl jasný. Dát veřejnosti tu nejvyšší možnou garanci, že ukládání radioaktivních odpadů bude striktně podřízeno bezpečnosti, nikoliv trhu, který se v této době velmi překotně prosazoval. Po schválení a nabytí platnosti atomového zákona (zákon č. 18/1997 Sb.) byla zodpovědnost za bezpečné ukládání a provoz úložišť převedena na stát a ukládání bylo svěřeno státní organizaci – Správě

úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO). Většina nákladů spojených s provozem všech úložišť je hrazena z jaderného účtu, do něhož přispívají i všichni původci RAO v ČR. Ukazuje se, že právě v otázce nakládání s RAO je gesce státu opodstatněná.

Provozovaná úložiště v ČR

Klíčovou součástí činnosti SÚRAO je zajištění provozu úložišť radioaktivních odpadů. SÚRAO v současné době provozuje tři úložiště radioaktivních odpadů – Bratrství v Jáchymově, Richard

PVP Bukov

SÚRAO

SPRÁVA ÚLOŽIŠŤ RADIOAKTIVNÍCH ODPADŮ

v Litoměřicích a úložiště Dukovany. Tato úložiště jsou určena ke konečnému uložení nízké a středněaktivních odpadů pocházejících z využití radioaktivních látek v průmyslu, zdravotnictví či výzkumu a také z provozu jaderných elektráren. V současné době je v úložištích dohromady okolo 19 000 m³ radioaktivních odpadů.

Pro naši bezpečnou budoucnost

Činnosti SÚRAO související s nakládáním s RAO jsou nesmírně komplexní. Pro uložení RAO jsme vyvinuli přísný a jednotný systém, zahrnující příjemku, evidenci či monitorování úložišť. SÚRAO také provozuje certifikovanou obalovou zkušebnu, která byla v roce 2006 celá zrekonstruována a vybavena moderním technickým zařízením pro pádové zkoušky, pro tepelnou zkoušku, tlakovou nádobou ke zkouškám těsnosti a další technikou a přípravky potřebnými k realizaci zkoušek. Naše expertní týmy jsou aktivní i na poli vědy. Účastníme se desítek domácích i mezinárodních projektů týkajících se nakládání s RAO. Pracovníci SÚRAO řeší společně s dalšími týmy například

otázky hodnocení bezpečnosti hlubinného úložiště, testování materiálů pro konstrukci obalových souborů, chování horninového masívu v různých podmínkách, změny vlastností bentonitu a desítky dalších problémů.

V loňském roce byla v prostorách bývalého uranového dolu Rožná dokončena unikátní Podzemní výzkumná laboratoř (PVP) Bukov. Laboratoř se nachází v hloubce zhruba 600 metrů, tedy přibližně v úrovni, v jaké je plánováno hlubinné úložiště (HÚ). SÚRAO zde bude provádět desítky experimentů a měření, z nichž získá data o chování hornin a dalších procesech probíhajících ve velkých hloubkách, a to právě s ohledem na technickou proveditelnost budoucího úložiště. PVP Bukov tak přinese neocenitelné informace například o geologii či hydrologických podmínkách a umožní rovněž otestovat řadu technologických řešení. Prostředí PVP Bukov představuje ideální příležitost pro studium chování, odolnosti a použitelnosti materiálových složek plánovaných pro použití v HÚ a ověření a testování inženýrských řešení plánovaných pro výstavbu HÚ.

Pro budoucí generace

Mediálně nejviditelnější aktivitu SÚRAO představuje vyhledávání a hodnocení potenciálních lokalit pro vybudování hlubinného úložiště (HÚ) radioaktivních odpadů a vyhořelého jaderného paliva (VJP). V devadesátých letech minulého století vznikly první studie hodnotící potenciál horninového prostředí v ČR. V současné době SÚRAO zkoumá sedm lokalit vytipovaných pro možné umístění HÚ; zároveň také ověřuje další alternativy. Jde především o zájmová území v širším okolí jaderných elektráren.

Správa úložišť radioaktivních odpadů úspěšně plní svoji úlohu už 20 let a i do budoucna, kdy jsou před námi budoucí výzvy (např. roky 2020–2025 výběr finální a záložní lokality pro vybudování HÚ, rok 2050 zahájení výstavby HÚ a rok 2065 zahájení provozu HÚ), zůstává jejím posláním zajišťovat bezpečné ukládání RAO dosud vyprodukovaných i budoucích v souladu s požadavky na jadernou bezpečnost a ochranu člověka i životního prostředí.

ÚRAO Richard – transport obalového souboru

Rovné příležitosti jinak

Ing. Jiří Mann, MBA

Stačí vzpomenout na tolik prosazované kvóty zastoupení žen – jednou tu a podruhé támhle, potřetí všude a po čtvrté nikde. Jedná se o smutný pohled a snahu o jakési sociální inženýrství. Zejména Evropská unie vytváří chiméru celospolečenské poptávky, ale realita je pravděpodobně taková, že se nejedná o souboj pohlaví. Nejprve je potřeba, aby si tuto otázku vyjasnily samy ženy, neboť při bližším pohledu je zde jasně patrný rozdíl mezi názory zastánkyň a odpůrkyň zmiňovaných kvót, resp. mezi ženami profesně, společensky, lidsky či jinak neúspěšnými a ženami, které získaly obdiv, respekt a uznání na základě svých kvalit. Kvóty však jednoznačně diskriminují ženy i muže, přičemž pohlaví nemůže být kvalifikace a nevypoví nic o kvalitách člověka. Je to především o schopnostech, vůli, nasazení, odolnosti proti stresu, preferencích, zkušenostech, sebereflexi a řadě dalších osobnostních vlastností, dovedností a kompetencí, které dělají člověka schopným či neschopným. Bohužel ti neschopní se často stávají všehoschopnými a vytváří problémy tam, kde ve skutečnosti nejsou.

I naše komora svého času podlehla mediálnímu tlaku a realizovala dva projekty, zaměřené na rovné příležitosti žen a mužů a mohla tak detailně poznat nesmiřitelné rozdíly obou znesvářených stran, u nichž se pojmy jako feminismus, maskulismus, šovinismus či sexismus staly běžnou součástí slovníku a často se stává, že jejich zástupci jsou na tato označení ještě hrdí.

V každém z článků, zveřejňovaných na tomto místě se již 10 let snažíme přinášet aktuální a nová témata nebo netradiční pohledy, ale již z dnešního úvodu je patrné, že tento letitý spor nevyřešíme. Pojďme se tedy raději věnovat něčemu novému, něčemu, co na nás útočí ze všech stran, něčemu, za čím opět stojí Evropská unie. Přestože se jedná o téma vážné, zkusíme mu dát jiný rozměr a podívat se na něj z pohledu rovných příležitostí.

O rovných příležitostech snad již bylo napsáno vše, co se napsat dalo. Často se tento pojem omezuje na genderové rovnostářství, a ještě častěji se stává zbrání v rukou těch, kteří nebo které svůj neúspěch či osobní prohry schovávají za systémová selhání.

Tématem bude vychvalované i zatracované, obávané i přehlížené, nejasné i všem jasné GDPR. Všechny naše akce věnované předmětné problematice uvádíme mottem „**Napište si do kalendáře datum 25. 5. 2018, neboť po něm již Evropa nikdy nebude jako dřív**“.

Pokud by snad v době intenzivní mediální masáže někdo přesto nevěděl, o co se jedná, připomínáme, že jde o nové evropské nařízení o ochraně osobních údajů, které 25. května 2018 vstoupí v účinnost. GDPR se může zdát jako věc natolik rovná, že už rovnější být nemůže a feministky, ani mužští šovinisté na ní nemohou najít nic nekorektního. Není však jen genderová rovnost. Pojďme se společně zamyslet i nad rovností postavení zaměstnavatelů a zaměstnanců, učitelů a žáků, profesorů a studentů, obchodů a zákazníků, lékařů a pacientů i dalších skupin, kterých se nová legislativa týká. Nové evropské nařízení se s tím nepáře – všechny rozdělilo na 3 skupiny – lidé jsou podle něj jen **subjekty** a všechny ostatní firmy, organizace či úřady jsou **správci** nebo **zpracovatelé**. Je však zajímavé, že podle rozdělení máme jen práva nebo povinnosti, nikoliv práva i povinnosti. Celá koncepce se tak nabízí jako vhodná forma k dik-tátu, vydírání, kyberšikaně či trollingu a staví podnikatele i úřady do velice nevhodné pozice. Samozřejmě, že ochrana osobních údajů je věc, která zde již byla. Otázkou však je vyváženost celkového řešení. V naší novodobé historii se objevily 3 legislativní milníky.

29. 4. 1992 byl přijat **zákon č. 256/1992 Sb.**, o ochraně osobních údajů v informačních systémech, který do účinnosti vstoupil **1. 6. 1992**. Proč jen v informačních systémech se můžeme pouze domnívat, ale je možné že zafungoval strašák z neznámého. Je potřeba si uvědomit, že jen málo kdo měl přímou zkušenost s počítačem, obdoba internetu existovala jen na některých univerzitách a systémy jako Google, Facebook či YouTube se rodily v hlavách spisovatelů sci-fi. Jednalo se o velice jednoduchý předpis, rozdělený do pěti částí a zabírající 4 strany.

Značný posun nastal 4. 4. 2000 kdy byl přijat **zákon č. 101/2000 Sb.**, o ochraně osobních údajů, platný od **1. 6. 2000**, který v rozsahu 19 následujících novel stále platí a bude platit až do dříve zmiňovaného 25. 5. 2018.

A konečně **27. 4. 2016** bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, které zkráceně označujeme jako **GDPR**. Přicházející předpis je rozdělen do 99 článků a zabírá 88 stran.

Nová legislativní úprava přiznává fyzickým osobám celkem 7 práv – právo být informován, právo na přístup, právo na opravu, právo být zapomenut, právo na omezení, právo na přenositelnost a právo vznést námitku. Na straně druhé však organizacím, na 6 důvodů, značně omezuje zákonnost zpracování osobních údajů, kterou podmiňuje přímým souhlasem fyzické osoby nebo nezbytností pro splnění smlouvy, pro splnění právní povinnosti správce, pro ochranu životně důležitých zájmů fyzické osoby, pro veřejný zájem nebo pro výkon veřejné moci a pro zajištění oprávněného zájmu správce. Pokud bychom parafrázovali citát jednoho z našich bývalých politiků, tak „Nevyváženost postavení obou stran je tak kříšťalově jasná, že už kříšťalovější být nemůže“.

Samozřejmě, že technologický vývoj posledních let natolik pokročil, že se legislativní změna stala nezbytností, ale ani dobrý úmysl nemusí být zárukou dobrého řešení. Ne nadarmo se říká „cesta do pekel je vždy dlážděna těmi nejlepšími úmysly“.

Připomeňme si některé technologické milníky a reálná data ukazující, kam se svět pohnul. Jedním z nejnázornějších vysvětlení přichází koláč zobrazující tzv. One Minute Internet, tedy stav, který na internetu nastává každou minutu. Z údajů lze zjistit, že každou minutu je na internetu, sociálních sítích, e-shopech, messengeru, SMS **více než 200 000 000 lidí**.

Při počtu **7 473 466 875** obyvatel planety Země (stav k 31. 3. 2017) se jedná o **2,67 %** celkového počtu lidí. Statisticky se tedy všichni obyvatelé planety Země vystřídají na internetu v **38 minutách** a mohou uskutečnit **283 miliard přístupů denně**. S drobnou nadsázkou lze tvrdit, že dříve fungoval přenos osobních údajů i jejich možné zneužití **úměrně rychlosti lidských nohou a rukou**, zatímco v současnosti jsou obě veličiny dány dostupnou technologií. Pojďme si tedy lidské a technologické možnosti porovnat při přenosu dat kolem naší Země.

Při rovníkovém obvodu Země 40 074 km, rychlosti šíření světla 299 793 km/s, zpomalení světla v optickém vláknu, prepínacích a směrovačích je teoretický čas přenosu datové informace kolem Země 0,087 sekundy. Naproti tomu, se zdravý a dospělý člověk na rovném terénu pohybuje rychlostí chůze mezi 5 až 9 km/h (nejvyšší naměřená rychlost byla 15,6 km/h). **Než člověk udělá jediný krok, oběhne datová informace Zemi 11,5 krát**.

Potvrdili jsme si technologický pokrok a nyní se zaměříme přímo na lidské chování. Je nezpochybnitelné, že dostupnost zařízení s připojením k internetu dělá z on-line prostoru standardní součást života a lidé o sobě napíší na sociálních sítích

informace, které by ještě před pár lety nesvěřili ani svým nejbližším přátelům a příbuzným. A tak se stane, že člověk, který si neváží osobní identity a na sociálních sítích sdílí nejtajnější pikantnosti, rodinné fotografie, intimní videa, netají se tím, co měl k snídani, obědu i večeri, dozví se o něm, jestli je jeho kašel suchý nebo vlhký, zda je smutný, veselý, zadaný i řadu věcí, které bychom raději ani nevěděli, přijde do práce, k lékaři, do školy, na úřad či jinak a s odkazem na práva, která mu přiznává evropská legislativa úprava bude ztrpčovat život těm, kteří jeho osobní údaje ke své práci skutečně potřebují. A zde je potřeba dát Evropské unii za pravdu – takový člověk je skutečně jen subjektem, neboť jiné označení si nezaslouží. Na druhé straně se firmy budou muset bát, aby nedopatřením nepřekročily zákonnost důvodů pro zpracování osobních údajů, které jim ve své osvěcenosti evropská legislativa vymezila. Budou tedy opět analyzovat, popisovat, zdůvodňovat a komplikovat si své podnikání, aby zaměstnancům zajistily pohodu nejen off-line, ale i on-line. Nejedná se však o jedinou nepochopitelnou oblast. Obzvláště zajímavá situace nastane u organizací,

kteří z podstaty své činnosti musí vytvořit funkci tzv. Pověřence pro ochranu osobních údajů, často označovaného jako DPO (Data Protection Officer). Jedná se o zcela novou pracovní pozici, kterou evropské nařízení zavádí do praxe. Nejenže zaměstnavatelé vzniká povinnost novou pracovní pozici vytvořit, ale

nařízení zaštiťující se potřebou nezávislosti tohoto zaměstnance určuje, že se zaměstnavatel musí jeho doporučeními řídit a pokud ne, musí mít pro odlišný postup nebo rozhodnutí při ochraně nebo zpracování osobních údajů adekvátní důvody. Dále je zaměstnavatel povinen zajistit, aby DPO nedostával žádné pokyny týkající se plnění jeho úkolů a především, aby nebyl v souvislosti s plněním svých úkolů propuštěn ani jinak postižen. Co je však obzvláště pikantní, to je skutečnost, že DPO nenesou osobní odpovědnost za nedodržování GDPR, neboť nařízení jasně stanoví, že se jedná o administrativně organizační pracovní pozici a odpovědnost nese výhradně zaměstnavatel. Často bývá práce snů spojována se správcovstvím některého z tropických ostrovů v Karibiku, ale zde není potřeba putovat tak daleko. Stačí si v Evropské unii najít některou ze stovek tisíc organizací, které musí funkci DPO zřídit a práce snů může být vaše. Na otázku, kterou nastolenou v úvodu článku jsme odpověď bohužel nepřinesli. Nad rovnými příležitostmi, případně rovným postavením zaměstnavatelů a zaměstnanců se tak již každý musí zamyslet sám.

Ing. Jiří Mann, MBA

Slovníček pod čarou a související předpisy:

- GDPR – General Data Protection Regulation.
- DPO – Data Protection Officer.
- DPIA – Data Protection Impact Assessment.
- WP – Working Party.
- Kyberšikana – obtěžování prostřednictvím funkcionalit elektronických technologií, zejména internetu.
- Trolling – činnost anonymního účastníka on-line diskusních fór, chatů či blogů, který zasílá záměrně provokativní, urážlivé nebo nepravdivé příspěvky s cílem ovlivnit ostatní uživatele a narušit věcnou diskusi. Činnost trolla může vyústit ve značné reputační riziko správce (zaměstnavatele, úřadu, školy, lékaře, obce ad.).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES, ze dne 27. dubna 2016.
- Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění.
- Vodítko k právu na přenositelnost údajů (WP242).
- Vodítko k pověřenci pro ochranu osobních údajů (WP243).
- Vodítko k určení vedoucího dozorového úřadu (WP244).
- Vodítko k provádění DPIA (WP248).

V článku jsme se dotkli používání sociálních a komunitních sítí. Často panuje názor, že tyto platformy jsou staré „jako lidstvo samo“, ale opak je pravdou. Podívejme se, od kdy existují neznámější z nich:

- Google od 14. 9. 1998
- Facebook od 4. 2. 2004
- YouTube od 14. 2. 2005
- Twitter od 17. 11. 2006
- Spotify od 7. 10. 2008
- Instagram od 6. 10. 2010
- LinkedIn od 11. 2. 2012

Nejbližší termíny zahájení seminářů k problematice GDPR pořádané OHK Most a KOMORA s.r.o.:

- **16. 01. 2018 – základní seminář GDPR** (vysvětlení souvislostí GDPR a praxe, zákonnost zpracování osobních údajů, práva fyzických osob, funkce DPO, posouzení vlivu DPIA, technické prostředky k realizaci ochrany osobních údajů, praktické příklady ad.).
- **06. 02. 2018 – praktický seminář GDPR** (100+1 konkrétních případových studií při zavedení GDPR do praxe u správců a zpracovatelů osobních údajů).
- **14. 02. 2018 – certifikovaný kurz Pověřence pro ochranu osobních údajů – DPO** (14.2., 21.2. prezenčně, 1.3., 8.3., 15.3., 22.3. e-learning, +1 den individuální konzultace podle dohody s každým z účastníků kurzu).
- **08. 02. 2018 – seminář GDPR pro školy** (škola jako orgán veřejné moci, implementace GDPR ve školách, změna postupů ochrany osobních údajů a prevence proti škodlivým jevům např. kyberšikaně, zřízení funkce DPO, praktické příklady spadající pod GDPR ad.).

Veškeré informace k seminářům a kurzům GDPR poskytne: Pavlína Krotká (p.krotka@komoracert.cz, tel. 739 931 335).

Ženy se platově vyrovnávají mužům, ale stále je diskriminuje statistika

Odlíšné odměňování mužů a žen je samozřejmě nespravedlivé a muž nebo žena by za stejnou práci měli být odměňováni stejně. Většina zaměstnavatelů ctí princip rovnosti pohlaví a někteří to mají přímo jakou součást firemní kultury a své budované image. Navíc v dnešní době nouze o pracovní síly je zaměstnavatelům jedno, zda pro ně pracují ženy nebo muži, hlavně, že získají kvalifikovanou, spolehlivou a loajální ženu nebo muže.

Přesto nám ale čísla ukazují, že rozdíly stále existují. Čím to je? Je na vině platová diskriminace žen nebo statistika? Co nám tedy říkají čísla? Čísla říkají, že rozdíly ve mzdách jsou, ale postupně se snižují.

Je patrné, že se rozdíly vyrovnávají, ale přesto zůstávají patrné. Když se podíváme na mzdy mužů a žen dle profesí, uvidíme i důvody tohoto rozdílu. Například nabízená volná pracovní místa se mzdou nad padesát tisíc pro osoby vyučené nebo s maturitou jsou v osmi případech z devíti spíše takové, ve kterých pracují spíše muži.

Okres Most a okolí; vzdělání vyučen nebo maturita; mzda nad 50 tis. Kč; zdroj MPSV – volná pracovní místa:

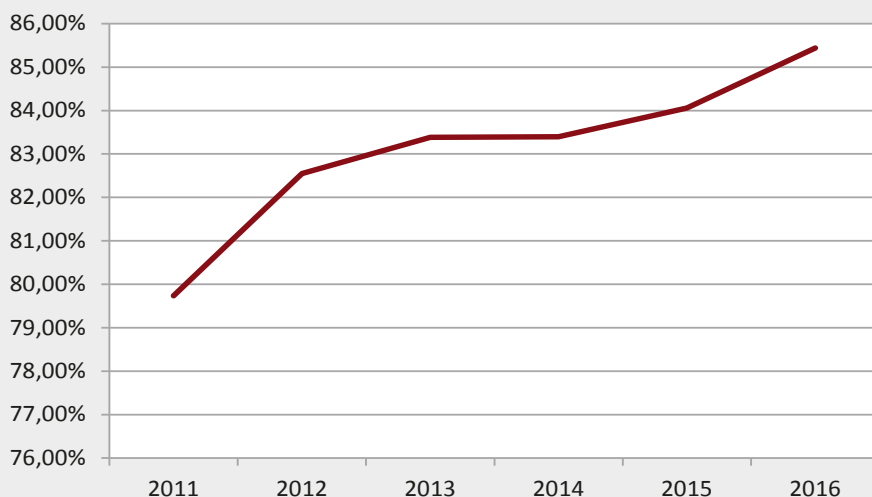
- Topenář
- Přípravář
- Potrubář
- Instalatér
- Svářeč
- Elektrikář
- Mechatronik
- Elektrotechnik
- Logistik

Vidíme tedy, že se často nejedná o diskriminaci, ale statistický důsledek přirozeného rozdělení mužů a žen mezi různé placené profese. Úřady práce často u zaměstnavatelů kontrolují, zda na stejné pozici jsou stejně odměňováni muži a ženy. Ženy jsou ale většinou zaměstnané v profesích méně placených a muži v profesích více placených.

I následující tabulka na tyto rozdíly ukazuje. V profesích rozdělených dle odbornosti a oboru je vidět, že na předních místech s vysokým hodinovým výdělkem bývají spíše obsazováni muži a naopak, spodní patra žebříčku hodinového výdělku jsou obsazována většinou ženami.

Toto nerovné rozdělení mužů a žen v různých profesích potom způsobuje nepřesné statistické závěry, že ženy mají v průměru nižší mzdy. Není to ale diskriminace z pohledu zaměstnavatelů, že by

Poměr průměrné mzdy žen vůči průměrné mzdě mužů v Ústeckém kraji; zdroj ČSÚ

Hodinový výdělek podle podskupin zaměstnání CZ-ISCO v Ústeckém kraji; zdroj ISPV

Profese	Průměrný hodinový výdělek v Kč
Důlní a hutní inženýři a specialisté v příbuzných oborech	289
Systemoví analytici	313
Programátoři počítačových aplikací specialisté	267
Specialisté v oblasti techniky v ostatních oborech	306
Strojní inženýři	283
Specialisté v oblasti testování softwaru, příbuzní pracovníci	275
Pracovníci osobní péče ve zdravotní a sociální oblasti j.n.	95
Ošetrovatelé a prac.soc.služeb v obl.ambul. služeb, dom. péče	94
Prodavači v prodejnách	95
Pracovníci ostražky a bezpečnostních agentur	79
Pekaři, cukráři (kromě šéfcukrářů) a výrobci cukrovinek	85
Kuchaři (kromě šéfkuchařů), pomocní kuchaři	74
Pomocníci v kuchyni	70
Uklízeči a pomocníci v hotelích, admin., průmysl. a j. objektech	70

ženy dostávaly nižší mzdu než muži. Je to spíše opticky diskriminující statistika, on si totiž odpovědný a rozumný zaměstnavatel žen pracovník váží stejně jako mužů pracovníků.

Ing. František Jochman, LL.M.
předseda KHK ÚK

Kraj pomáhá drobným podnikatelům

Ústecký kraj letos druhým rokem vypisoval dotační titul pro začínající podnikatele. Dnes představujeme jednu z úspěšných žadatelek.

Jméno: Danuše Kroupová (ANADANA s.r.o.)

Věk: 53 let

Místo podnikání: Všehrady

Předmět podnikání: poskytování služeb pro zemědělství, poskytování technických služeb, stavebnictví

Co bylo hlavním impulsem, že jste se rozhodla podnikat? Jsem ráda svým pánem. Bydlím na vesnici, kde není moc pracovních příležitostí v blízkosti bydliště. Když chci mít čas i na ten „život na vesnici“, a ne strávím polovinu života dojížděním, tak je pro to také třeba něco dělat.

Neměla jste obavu z rizika? Tak určité riziko podstupujete, i když nastoupíte do zaměstnání, nikdo vám nezaručí, že tu práci budete mít i zítra, a nejste téměř schopni to ovlivnit. Sice tam není

to riziko investice, ale v podnikání zase máte mnohem větší vliv na to, jak to dopadne.

Co pro vás bylo v začátku podnikání obtížné? Jak jste se s problémy vypořádala?

Tak pro mě téměř nic, co se týká té administrativní stránky, mám celkem dost zkušeností s úřady a podobnými institucemi, ale trochu problém bylo sehnat potřebné financování, což mi velmi usnadnila tato dotace.

Začala byste podnikat i bez finanční podpory/dotace z Ústeckého kraje?

Ano, již jsem podnikala, ale dotace mi umožnila realizovat se v jiném odvětví, což mi do budoucna sníží rizika.

K čemu jste dotaci především využila? Dotaci jsem využila na zakoupení mechanizace.

Jaké jsou vaše další podnikatelské plány? Tak asi hlavně udržet se na trhu, postupně si doplňovat mechanizaci za účelem lepší flexibility a budování stabilního zázemí.

Co byste doporučila začínajícím podnikatelům? Těžko někomu něco doporučit, co člověk, to originál. Myslím, že podnikatelského ducha někdo buď má, nebo ne. Kdo ano, tak snad jen aby byl sám sebou, používal vlastní rozum a nenechal se odradit případnými počátečními neúspěchy.

Danuše Kroupová

Ženy z našeho kraje sbírají mezinárodní úspěchy

Členka představenstva OHK Ústí nad Labem se zařadila mezi nejvýznamnější právničky

O tom, že v našem kraji jsou ženy na manažerských postech úspěšné, a to nejen na úrovni kraje nebo republiky, ale i mezinárodně, jsme si povídali s Anetou Martiškovou, právničkou a personalistkou mezinárodní společnosti Glencore z Ústí nad Labem.

Aneta přišla do Ústeckého kraje z Valašska a během své kariéry stihla získat významné vrcholové postavení ve společnosti, pro kterou pracuje a také mnoho ocenění za své odborné kvality.

Je členkou Rady unie podnikových právníků, stala se členkou komise pro HR agendu na americké obchodní komoře a také členkou představenstva Okresní hospodářské komory Ústí nad Labem, kde je jako jediná žena mezi 9 muži.

Důvodem našeho rozhovoru je přehled úspěšných právníček, který sestavil měsíčník Právní rádce. Aneta Martišková se tak zařadila mezi významné ženy českého práva jakými jsou např. Lenka Bradáčová a další právničky významných společností Zentiva, L'Oréal, LEGO, Honeywell, atd.

Protože se jedná se o velmi vytíženou ženu, domluvit si s ní schůzku nebylo snadné. Nakonec se nám to podařilo při její zastávce v Ústí nad Labem na cestě z firemní porady ve Švýcarsku do Londýna na evropské setkání podnikových právníků.

Jaké to je být úspěšnou podnikovou právničkou?

Je to náročné. Podniková právnička musí zvládat více profesí a dovedností najednou. Nestačí vám pouze znalosti, ale být i kreativní a částečně i psycholog, především v choulostivých případech jako je například řešení sexuálního obtěžování na pracovišti. To klade opravdu velké nároky na umění komunikovat s lidmi. K úspěchu je potom potřeba také umět řídit lidi a mně se velmi osvědčilo, že si beru i práci navíc a angažuji se v různých společenských tématech a organizaci akcí. Také se musí člověk neustále učit a zlepšovat. Já osobně jsem navíc k sobě velmi kritická a nestále přemýšlím, jak bych mohla věci, které jsem udělala, udělat ještě lépe.

V čem to mají ženy ve své kariéře těžší?

Určitě to mají těžší v osobním životě a pokud chce být žena úspěšná v práci, musí toho v osobním životě obětovat víc než muži. Dost mých kolegů například následuje své partnery v jejich profesní

drze na jiná místa a do jiných zemí a tím se jim přerušuje jejich profesní růst.

V čem jsou ženy oproti mužům lepší?

Spory, intuice, trpělivost

Jak nahlížíte na diskriminaci žen v práci?

Nijak na ní nemohu nahlížet, protože jí nevidím. V naší společnosti se nijak neřeší dělení zaměstnanců podle pohlaví, národnosti a jinak. Jsme velká mezinárodní firma, kde jsou lidé hodnoceni výhradně dle schopností a výsledků. A aby to tak bylo, na to mimochodem dohlížím při své práci i já.

Co je pro Vás v životě a v práci důležité?

Životní optimismus.

Mgr. Aneta Martišková
head of HR and Legal Compliance
ve společnosti Glencore Agriculture Czech s.r.o.

Téma „TEMA“ podle Jochmana

Liberté, égalité, fraternité

RNDr. Jaroslav Jochman

Heslo „Svoboda, rovnost, bratrství“ zaznělo v roce 1790 z úst právníka Maximiliena Robespiera v projevu o organizaci Národní gardy. Již v roce 1793 Robespierre v čele výboru pro Veřejné blaho rozpoutal hrůzovládu, která zahrnovala i vraždění politických oponentů. V roce 1794 však ztratil podporu lidu a skončil na pařížském náměstí Revoluce pod gilotinou.

Dodnes se však k jeho heslu hlásí Francouzská republika a celá takzvaná západní civilizace, tj. země ovlivněné západoevropskou kulturou. Západní civilizace včetně Ameriky zapomíná na osud autora a noví vykladači jeho hesla jsou schopni napáchat pro dobro světa a všech jeho obyvatel, kteří ještě nepochopili, co je správné, více škody než užitku.

Zajímavé je aktuální pojetí hesla „Svoboda, rovnost a bratrství“ v zemi Jaroslav Haška, kterému vděčíme za Josefa Švejka a Stranu mírného pokroku v mezích zákona.

Pojem „Bratrství“ se poněkud vytratil do ztracena jak v životě, tak v politice. Internetové vyhledavače selhávají. Zřejmě „Bratrství“ nikoho nezajímá. Volební preference to nezvyšuje, nejsou na to dotace a nedá se to ani zpeněžit.

Pojem „Svoboda“ je ve velmi oblíbený a u nás se používá hlavně před volbami spolu s pojmem demokracie. Za svobodu a demokracii bojují všichni. Nic tím neriskují a nic jim za to nehrozí. Navíc nám svobodu zaručují zákony i ústava. Po volbách pak mají poražení pocit ztráty svobody a volají, že demokracie je ohrožena, protože se s nimi vítězové nechtějí dělit o moc, funkce ve sněmovně, posty náměstků na ministerstvech nebo o místa v dozorčích radách státních podniků.

Na internetu existuje absolutní svoboda slova i obrazu a naše děti tomu říkají kyberšikana. Mezi oběti patří spolužáci, učitelé, partneři, kteří nehodlají pokračovat ve vztahu, zaměstnavatelé atd. Na své si přichází i svobodný tisk. Celebritám

a některým veřejně známým osobám není co závidět. Zejména úspěch se v naší zemi neodpouští. Zde však třeba upřesnit, že autorům článků jde hlavně o peníze a nějaká svoboda slova je nezajímá.

Ekonomická svoboda a svoboda podnikání je tenký led, který se pod námi může kdykoliv prolomit. Pokud máte peníze na právníky, daňové poradce a sponzorujete politické strany, můžete využívat mezer v zákonech nebo dle potřeby je měnit. Vaše svoboda je bez hranic. Pokud jen chodíte na školení o tom, co se změnilo a za co Vám hrozí sankce a pokuty, můžete na svobodu a jistoty podnikání zapomenout. Zde platí definice svobody tak, jak byla vyučována v minulém režimu a stále platí v každodenní praxi: „Svoboda je poznaná nutnost“.

Pojem „Rovnost“ v naší zemi nejlépe definuje zkušenost několika generací, které na vlastní kůži mnohokrát zažili, že „Všichni lidé jsou si rovni, někteří jsou si však mnohem rovnější“.

Rovnost v oblasti trestního práva a výkonu spravedlnosti: Aktuálním příkladem jsou zejména soudní případy, které po mnoha letech směřují do ztracena nebo končí prezidentskou milostí. Na druhé straně jsou odsouzení lidé a nikdo pořádně nechápe za co. Podvodníkům a šmejdům nic nehrozí a oběti trestných činů se spravedlnosti nikdy nedočkají. Z bývalých ministrů a politiků, jsou nejlépe placení právníci těch největších podvodníků. Zločinci a podvodníci mají více práv než jejich oběti.

Rovnost ve školách: Rodiče a žáci mají více práv než učitelé. Školy dostávají více peněz, jen když berou i ty žáky, kteří nic neumí a nechtějí se ani nic naučit. Osnovy výuky nahradí brzy individuální vzdělávací plán pro každého žáka. Jenom ne stejné maturitní zkoušky pro všechny žáky. Na skutečně dobré školy musíte mít dost financí od mateřské až po vysokou.

Rovnost v zaměstnání: Zaměstnanci mají a budou mít brzy tolik práv, že podnikatelé nebudou mít odvahu nikoho zaměstnat, protože práci,

Factum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

Už od počátků lidské civilizace se potýká lidský druh s neustálým vzájemným porovnáváním. Přirozené rozdíly mezi lidmi byly jednou z příčin vzniku sociální hierarchie a také právního řádu nebo obecněji řečeno žebříčku hodnot, který byl přijímán v širší komunitě. Postupný rozvoj společnosti a vznik státních útvarů vedly k pevnému rozvrstvení do takzvaných společenských tříd. V různých obměnách i stádiu rozvoje je nacházíme na všech kontinentech.

Ačkoliv se sociální stratifikace stala pevnou součástí evropské kultury, provázely ji také pochybnosti. Někdy tyto pochybnosti vedly až k lidovým bouřím či revolucím, jako například v patnáctém století za husitů. Už tehdy se nenápadně začaly objevovat myšlenky, že všichni lidé jsou si rovni, přinejmenším před bohem.

Rovnost je mantrou demokratického světa prakticky od dob velké francouzské revoluce. Od základní představy, že všichni lidé jsou si rovni, se však vnímání rovnosti v čase měnilo.

V současném světě se nabízí řada srovnávání – kromě dnes vysoce aktuální rovnosti mezi muži a ženami také například mezi mladými a seniory, a v podnikatelské sféře třeba mezi malými a velkými podniky, místními výrobci a importéry apod.

Pokud hovoříme o rovných příležitostech, tak ale nemůžeme přehlédnout jednu podstatnou překážku, kterou je „startovní čára“. Každý ji totiž má jinou. Pokud je jednotlivec například zvýhodněn silou a znevýhodněn inteligencí, pak jeho další úspěch (a naopak i míra frustrace) závisí na tom, v jaké oblasti se snaží prosadit. V případě špatné volby se pak automaticky dostaví přesvědčení, že příležitosti rovné nejsou.

Pro podnikatele však hraje roli ještě další důležitý moment, kterým je státní politika. Ta stanovuje obecná pravidla, která ani z čistě matematického hlediska nemohou mít symetrický dopad. Cena práce i její efektivita apod., se totiž odvíjí od řady kvantitativních ukazatelů a v těch často mají „malí“

startovní čáru hodně daleko za „velkými“. Výhodou některých „malých“ v minulosti bývala naopak kvalita, v níž dokázali často na míle předstihnout ty „velké“.

Obzvláště dnes, v době dynamických společenských i technologických změn, je na místě otázka, jak „narovnávat“, jestliže každé narovnávaní vyžaduje nerovná východiska. Chceme-li pomoci těm systémově znevýhodněným, pak musíme ubrat těm ostatním. Je to spravedlivé, nebo není?

S přáním všeho dobrého

Mgr. Michal Soukup
ředitel Oblastního muzea v Mostě

za kterou je ochoten zákazník zaplatit, nebude možno zaměstnanci nařídit. Dařit se bude jen dotovaným zahraničním investorům a agenturám práce dodávajícím zahraniční zaměstnance, pro které platí jiná pravidla.

Rovnost menšin: Menšiny budou mít tolik práv, že se k nim bude preventivně hlásit skoro každý občan této země. Původní obyvatelé naší země, včetně již chráněných menšin, se budou bát práv imigrantů na vyznávání importovaných životních hodnot.

Rovnost v rodině: V současnosti mladí rodiče neuzavírají manželství, přestože mají i více dětí a žijí všichni pohromadě jako rodina. Důvodem je samozřejmě pozitivní diskriminace matky samoživitelky a tolerance státu, který stejnou rodinu po uzavření sňatku zbaví všech výhod, které měla svobodná matka samoživitelka. Bez komentáře pak nechám variantu, kdy mladí rodiče svěří formálně děti do výchovy prarodičům a ti dostávají od státu příspěvky na jejich výchovu, ze kterých však žije celá rodina.

Práva mužů a žen, dětí a rodičů: Pokud k nám dorazí kampaň „Me Too“, budou se muži bát kontaktu se ženami, aby náhodou neporušili jejich práva. Ženy se budou dožadovat práva založit rodinu a mít děti. Ten, kdo založí rodinu, se bude

Podmínky dotace EU

- Min. výše podpory na projekt: 1 000 000 Kč
- Max. výše podpory na projekt: 8 000 000 Kč
- Na základě stanovených cílů projektu si žadatel určí hodnoty monitorovacích indikátorů, které chce svým projektem dosáhnout. Naplňování těchto ukazatelů bude průběžně sledovat a vykazovat v monitorovacích zprávách projektu.

Podporované výdaje dotace EU

- Dotace na mzdy zaměstnanců odpovědných za řízení projektu
- Dotace na cestovné, ubytování, stravné
- Dotace na nákup služeb (odborné studie, publikace, školicí materiály, konference, kurzy)
- Dotace na zařízení a vybavení
- Dotace na drobné stavební úpravy

Operační program: Lidské zdroje a zaměstnanost

Prioritní osa: 3 Sociální integrace a rovné příležitosti

No řečnete: Kdo z Vás takové zdroje financí a podmínky podnikání má?

bát práv vlastních dětí. A co práva seniorů, aby se o ně jejich děti postarali, když se sami finančně na důchod nedokázali zajistit? Všichni přeci víme, že stát na to nemá finance.

Opět měli pravdu naši předci, když nás učili, že „Cesta do pekla je dlážděná dobrými skutky“.

Rovnost v podnikání: Z hlediska rovnosti v podnikání lze diskutovat zejména o dotacích, ale lze argumentovat tím, že pokud splňují žadatelé

podmínky dotačního programu, mají při rozhodování o přidělení dotace stejná práva.

Rovné příležitosti různých sociálních skupin jsou na pořadu dne také proto, že přináší i prostor pro nové formy podnikání. Pokud tomu nevěříte, uveďte pár vět k dotacím z EU, které jsou již dávno v ČR udělovány a těší se oblíbě zejména neziskových organizací.

RNDr. Jaroslav Jochman

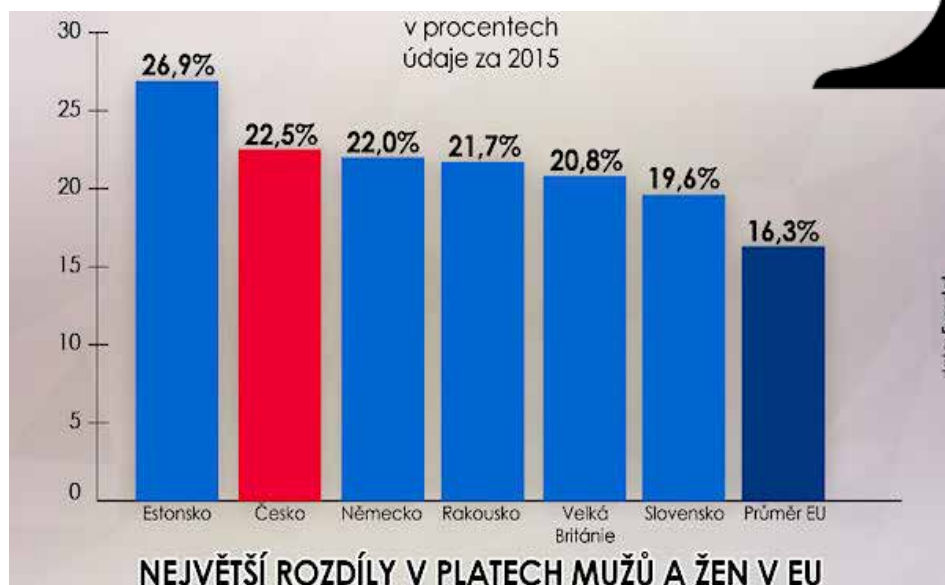
ANKETA – ženy **Rovnost pohlaví je nám stále cizí?**

Téma rovnosti pohlaví je v blíže nedefinovaných cyklech periodicky se opakující problém, který občas rozvíří hladinu veřejného prostoru. Pomíneme-li poněkud žinantní problém rovnosti stejných pohlaví, bavme se o problému rovnosti mužů a žen v obecné poloze jejich společenského uplatnění. Popravdě řečeno, toto téma je pro nás Čechy tématem tak trochu z oblasti sci-fi a podle průzkumů názorů, které ve studii nedávno provedl Sociologický ústav, je vnímání ženských a mužských rolí jaksí stereotypní. Muž by měl vydělávat a žena se starat o děti a domácnost.

Nicméně pokud to převedeme do oblasti peněz, které jak kdysi prý řekl „*novokLAUSík*“, jsou až na prvním místě, pak podle suchých čísel Češky vydělávají v průměru o 22 procent méně než muži. Průměrné výdělky žen jsou nižší ve všech srovnávaných profesích, kde srovnání má význam. Největší rozdíl jsou v platech manažerů, kde rozdíl

Zdroj: Hana Mottlová, DiS.

dosahuje v průměru 28 procent. Nejmenší rozdíl mezi pohlavími, tedy mezi výdělky mužů a žen, zaznamenala studie v hůře placených profesích, jako je administrativní práce, služby a prodej. Zde vydělávají ženy pouze o osm procent méně než muži. Na genderové téma je mnoho názorů od bagatelizace problému až po snahu o zakotvení jakýchkoli kvót a limitů do zákonů. S trochou fantazie by se dalo použít známé přísloví „*Jinak voní seno koním a jinak zamilovaným*“ a jak voní problém přirozené a vynucované rovnoprávnosti žen v naší, zatím vnějšími vlivy nezasažené společnosti, jsme se zeptali několika úspěšných žen v našem okolí.

V této problematice zastávám konzervativní postoj:

1. Rovnoprávné postavení žen a mužů v naší společnosti je dáno jednoznačně – zákonem.
2. Uplatnění žen a mužů v podnikání, ve výkonu vedoucích a správních funkcí atd. je a mělo by být rovnoprávné a jakékoli zvýhodňování, uplatňování kvót (ve prospěch jedněch či druhých – ve všech oblastech lidského života)

považuji za nesprávné a v konečném důsledku kontraproduktivní.

Jsem přesvědčená, že žena a muž si nikdy zcela rovni být nemohou právě proto, že jsou buď žena nebo muž, čímž je předurčena jejich biologická role v životě. A je právem – nikoli povinností, každého jedince rozhodnout se, zda tuto roli přijme či ne a za jakých podmínek. Odmítám však, aby kdokoli z těch, kterým se tento přírodou určený

rozdíl z nějakého důvodu nelíbí, svůj způsob života vnucovali ostatním, nebo si dokonce vynucovali, aby ostatní na takovou hru přistoupili. Samozřejmě to je téma módní a dalo by se o něm diskutovat dlouho, ale věřím, že oceníte spíše stručnost.

Ing. Šárka Haviarová
Dopravně vzdělávací s.r.o.

Rovnost povolání je nám stále cizí?

Velmi zjednodušeně se dá říci, že ve valné míře přetrvává pravěký model, kdy žena se stará o děti a o chod domácnosti, muž dříve lovil a chránil, nyní vydělává peníze. Některým ženám to vyhovuje, ale jsou pak na muži plně závislé.

Ještě v 19. století ženy neměly volební právo a byla jim odepírána možnost studia na vysokých školách. Za všechny vzpomeňme první manželku Alberta Einsteina, Milevu Maričovou, která ač výjimečně chytrá, měla při studiu na Polytechnice v Curychu obrovské problémy.

V současnosti ženy nemají problém studovat vysokou školu. Mohou se uplatnit ve všech profesích. ALE! Bryz po dokončení vzdělání musí ženy

řešit dilema: kariéra, či rodina. Většina žen volí pochopitelně rodinu. Pokud si zvolí kariéru, i tak mají start horší než muži, jak patrně ze zkušeností podnikatelek a manažerek. Aby o svých kvalitách přesvědčily, musí prokázat evidentně více pracovitosti a dovednosti, než mužští protějškové. Statistiky přesto ukazují, že ženy manažerky bývají hůře ohodnoceny než muži ve stejné pozici. Významných žen v politice není a nebylo mnoho, ale vzhledem ke své empatii a taktice válcovaly mužské protějšky. Za všechny jmenujme Angelu Merkelovou, kterou si vybral Helmut Kohl v domnění, že zůstane v politické šedi a pouze on bude vzpomínán jako významný politik.

Zastoupení žen ve vysoké politice u nás je stále velmi malé. Například v Senátu je nás 16 žen z 81 členů, což činí asi 20%. Bylo by dobré, kdyby se ženy více zapojovaly do politického dění, protože dle mé zkušenosti jsou ženy méně zkorumpovatelné, nelibují si v dlouhých projevech, jdou k jádru věci a zůstávají nohama na zemi. Málokteré se stane, že je sebe tzv. „hotová“ jako to bývá u některých mužů politiků. Ideální by byl poměr 50:50, ale to je zřejmě v našich poměrech t.č. nemožné a povinné kvóty neberu jako řešení. Věřím, že dojde k přirozenému genderovému vyrovnávání, ale bude to běh na dlouhou trať.

MUDr. Alena Dernerová
senátorka Parlamentu ČR

Přirozená a vynucovaná rovnoprávnost?

Od dětství mám tíseň ze všeho vynucovaného, a tak ani v problematice rovnoprávnosti mužů a žen nespátřuji prostor pro nátlak. Naopak přirozené je nenucené, bezprostřední, prosté. Proto především výchově dávám přednost před zákonem stanovenými limity. Přirozené, kultivované a cílené výchově jedince i společnosti. Běh na dlouhou trať, ale snažím se.

Podílím se částečně na výuce odborných předmětů na střední škole, kde je problematika rovnoprávnosti mužů a žen začleněna (byť jen okrajově) do školního vzdělávacího programu. Příslušníci hasičského záchranného sboru kraje jsem více než 30 let a nezaznamenala jsem v této organizační složce státu systematické finanční zvýhodňování mužů před ženami. Za zamyšlení však stojí skutečnost, že nelze ženu přijmout

do služebního poměru do směny, tzv. „do výjezdu“, např. na pozici hasič. Pro začátek bych osobně uvítala, kdyby v brzké době zmizelo z úst některých vedoucích rčení: „Už nechci do kolektivu další ženskou.“

plk. Ing. Eva Benáková
ředitelka územního odboru Most
HZS Ústeckého kraje

Je přeci zcela přirozené, že někdo je ženou, jiný mužem. Jsme každý i vzhledově jiný – někdo je malý, někdo velký, někdo kudrnatý, někdo je blondák, jiný černovlasý, někdo je chytrý, druhý je méně chytrý, někdo má talent na jazyky, jiný je šikovný na ruce, někdo umí zpívat, a tak bych mohla pokračovat.

Přestože se v mnohém lišíme, jsme si přeci rovni jako lidé. A nebudeme si „rovnější“ tím, že své vzájemné rozdíly budeme stírat, zamlčovat či popírat.

Já osobně problematiku zda jsou v rovnoprávném postavení muži a ženy neřeším a ani se tím nezaobávám. A už vůbec nevnímám, že by existovaly rozdíly v postavení žen v Ústeckém kraji oproti

ostatním krajům. Nechci hodnotit postavení žen v jiných náboženských kulturách.

Moje osobní zkušenosti jsou takové, že nevím o žádných překážkách, které by ženám bránily něčeho dosáhnout. Samozřejmě mimo péče o děti a rodinu, která v převážné většině mužů tolik nezatěžuje. V tom to mají ženy složitější.

Přesto je kolem nás tolik úspěšných žen – lékařky, profesorky, vysoce postavené ženy v různých firmách a institucích, velvyslankyně a i političky, policistky, dokonce jsou ženy výborné řidičky autobusů, kamionů a mohla bych pokračovat v celé řadě dalších profesí, které byly dříve spíše výsadou mužů.

Mohou být leckde ženy za svou práci hodnoceny hůře než muži, to se asi stává, jsou možná situace,

kdy muži dávají ženám pocit nadřazenosti, ale to neznamená, že se to má řešit zákony, předpisy, nařízeními a já nevím čím ještě.

Nejsem zastáncem nastavování jakýchkoliv povinných „kvót“ v počtu žen ve všech možných organizačních strukturách. Obhájci „genderové vyváženosti“ přicházejí se stále většími nesmyslnými návrhy a nápady. V poslední době mne nejvíce překvapil neskutečný nápad měnit rozdělení záchodky na společné pro muže i ženy. Opravdu si nechci sedat na mokré prkénko. Nečekám, že se mnou budete unisono souhlasit, ale každý má právo na svůj názor. V tom jsme si určitě všichni rovni.

Drahomíra Miklošová
starostka obce Obrnice

Tam, kde není ROVNOST, panuje NErovnost a protože já pevně věřím, že rovnost mezi lidmi je základní podmínkou existence spravedlnosti ve společnosti, neměl by být, podle mého názoru, nikdo zvýhodňován ani znevýhodňován. Při svých cestách do zahraničí se často stydím za to, že naše země patří v otázkách rovnoprávného přístupu žen a mužů ke zdrojům a příležitostem k zemím značně zaostalým, k zemím, které tuto otázku dlouhodobě vůbec neřeší. Vždyť

v oblasti rozdílů v platech za srovnatelnou práci jsme na předposledním místě z 28 evropských zemí. V hodnocení Světového ekonomického fóra, které hodnotí globální index genderových nerovností, jsme ze 144 hodnocených zemí v roce 2017 na 88. místě – za Mongolskem, Vietnamem, Ghanou i Slovenskem.

Přemýšleli jste někdy o tom, jak velký význam by pro naši ekonomiku a společnost měla změna našeho přístupu k této otázce? Co by mohlo

znamenat vyšší využití talentů žen pro každou jednotlivou firmu? Ostatně ty firmy, které mají k otázce rovných příležitostí pozitivní přístup nejen snadněji získávají talentované pracovníky, ale jejich chování má velmi pozitivní dopad i na jejich zákazníky i celkovou udržitelnost jejich byznysu.

Ing. Lenka Šťastná
prezidentka Business & Professional
Women CR, z.s.

Rovnost a rovnoprávnost

Malé rotariánské zamyšlení nad tématem rovnosti a rovnoprávnosti. My, Rotariáni, jsme si všichni rovni a je to jedna ze základních hodnot, na které je naše společenství postavené, přesto má rovnost určitá pravidla a mantinely, které jsou nepřekonatelné.

Rovnost lze vykládat jako základní matematický vztah, či rovnost jako ústavou zaručená hodnota? Pro někoho dva skoro stejné termíny. Ony totiž velmi podobně znějí, avšak jejich význam je zcela odlišný. V prvním případě rovnost zaručuje prostou totožnost objektů, ve druhém rovnost každého v důstojnosti a právech – tedy rovnoprávnost. V prvním případě se pravděpodobně všichni shodneme, že toto obecné pravidlo platí zcela a bez výjimky a nikdo z nás o něm nepochybuje, tedy s výjimkou žáka 5. třídy základní školy, kterému právě nevyšla rovnice...

V poslední době se do popředí dostává významově ten obsáhlejší výklad, tedy rovnost ve významu slova rovnoprávnost. V tomto případě je obecná shoda na aplikovatelnosti daleko složitější. Přes veškeré deklarace o rovnoprávnosti toho či onoho, té či oné nebo těch či oněch dostáváme zcela odlišné představy, zcela závislé na skupině respondentů, kterým byla tato otázka položena. Z historických zkušeností víme, že snaha o autoritativní regulaci rovnosti končila tím, že přesto, že si všichni byli rovni, někteří byli rovnější. V současné multikulturní společnosti je slovo rovnost či rovnoprávnost poslední dobou často skloňováno. Začneme u rovnoprávnosti žen a mužů. Obě pohlaví mají stejná práva (tedy v naší moderní

společnosti, neb jinde jsou podle nás 100 let za opicemi), dostávat za stejnou práci stejnou mzdu, vychovávat děti, užívat rodičovské dovolené, řídit auto atd. Příkladem bychom našli hodně. Proč tedy nastavujeme měřítko rovnoprávnosti počtem mužů a žen ve vedoucích pozicích jako etalon genderové vyrovnanosti a férovosti, když se zcela bez výhrad srovnáme s tím, že ve většině sportů ženy a muži spolu nesoupeří. Cožpak nemají stejná práva? Proč musí některé atletky potupně podstupovat testy na přítomnost mužských hormonů, aby vůbec mohly závodit? **Jsou to moudrou matkou přírodou jasně dané mantinely, na které se rovnoprávnost nikdy vztahovat nebude** (tedy alespoň doufám).

Od rovnoprávnosti žen a mužů je jen kousek k rovnoprávnosti lidských ras a národů. Tato otázka dokázala v minulosti několikrát doslova rozpoutat peklo na Zemi. Jen málo z nás si uvědomuje, že v současnosti se tato otázka dostává znovu do popředí. Začíná to vždy zcela nenápadně a většinou je to vedeno pokrokovou myšlenkou o rovnoprávnosti v rámci určitého celku. Jako příklad lze použít třeba EU. Každý z nás si ale okamžitě uvědomí, že to s tou rovností není tak úplně jednoduché. V rámci jakéhokoliv celku se vždy najdou silnější, rychlejší a schopnější jedinci či národy. K čemu je nám možnost svobodného pohybu a možnost pracovat kdekoliv, když východoevropský specialista dostává mzdu západoevropského prodáváče. Při čtení témat jako „dvourychlostní Evropa“, „migrační krize“ či „Brexit“, je to všem okamžitě jasné. Kam se poděla

ta rovnost a rovnoprávnost, že by moudrá matka příroda udělala někde chybu? Nikoliv, v tomto případě to byla a je pouze **snaha jedince ne být jen pouhou součástí něčeho, ale vynikat a odlišovat se, tedy ne být roven.**

Vraťme se tedy k pravidlům a mantinelům rovnosti. Nevím, jak pro vás, ale pro mě je daleko lepší a snesitelnější ukázkou rovných možností žena ve vesmíru, než představa rodícího muže.

Ing. Jindřich Vinkler
prezident ROTARY klub Most

Pohled na hrad Hněvín v Mostě.

PRO a PROTI k ukončení těžby hnědého uhlí

Debatu o ústupu od uhlí se dotýká všech aspektů cílového energeticko-politického trojúhelníku, který představuje zajištěné zásobování, hospodárnost, a rovněž ochranu klimatu a životního prostředí. Kromě toho hrají v této diskusi roli také regionální strukturální změny, spojené s ukončením těžby uhlí. Jak byste rozhodli Vy?

Industrie- und Handelskammer
Halle-Dessau

Potřebujeme pevně stanovené datum pro opuštění výroby elektřiny z hnědého uhlí?

PRO: Gero Lücking, jednateřství energetického hospodářství LichtBlick SE

Spolková vláda nedosahuje stanovené cíle redukce CO₂ a neplní ani povinnost ochrany klimatu, která vstoupila v platnost. To ji vystavuje

Gero Lücking, jednateřství Energiewirtschaft LichtBlick SE
Foto: LichtBlick SE/Amac Garbe

vnitropolitickému i mezinárodnímu tlaku. Za snahou o ochranu klimatu a o změnu energetiky stojí velkou měrou obyvatelstvo. Bude proto vyzváno k vyúčtování. Jen bilance CO₂ se už vcelku ve Spolkové republice Německo negativně neodráží. Jiné země, které si ve vztahu k Pařížské smlouvě o klimatu sice nestanovily tak vysoké cíle, vycházejí svým smluvním povinnostem přesto více vstříc a dokonce je i překračují. Německo potřebuje jasný politický rámec pro ukončení výroby proudu z uhlí a pro konec spalovacích motorů. Ukončení škodlivého způsobu výroby elektrického proudu, tedy z hnědého uhlí, musí být uskutečňováno plynule. Jde o plánování jistot. Citelné a hluboké dopady na cenu proudu to mít zřejmě nebude, podobně jako to bylo při odstavení osmi jaderných elektráren v roce 2011.

PROTI: Dr. Christof Günter, infraleuna

Prosím jen žádné další národní sólové akce! Pevně stanovené konečné datum je pro snížení emisí CO₂ neúčinné, když nebude schváleno alespoň na evropské úrovni – ale raději globálně – a když bude reflektováno v systému obchodu s emisemi. Žádná ze zemí, těžících hnědé uhlí, jako je Čína, Rusko či Turecko, nesleduje podobné cíle, takže i když u nás zamezíme CO₂, bude docházet k jeho emisím jinde. Stanovit konečné datum se dá jedině tehdy, když bude jasné, co bude následovat. Jinak nedojde

Dr. Christof Günter, infraleuna, Vizepředseda der IHK Halle-Dessau
Foto: Vincent Grätsch

k plánování jistot, nýbrž vznikne hluboká nejistota v revírech, u zákazníků při odběru elektřiny, v průmyslu. Zcela chybí nosné koncepce pro odpovědi na existenční otázky pro průmyslové oblasti, pro stabilitu zásobování energiemi a pro platební schopnost.

Stávající technologie by měly být řešeny rozumně, ale nikoliv zákazy. Měly by být vystřídány lepšími technologiemi. Pokud chtějí politici jednat skutečně konstruktivně, a pokud má být politika orientována na budoucnost, mělo by se například stanovit pevné startovní datum pro plošnou dispozici cenově dostupných dlouhodobě funkčních zásobníků elektrické energie.

Jedním z plodů česko-německé spolupráce je nový hasičský vůz

Již od dubna letošního roku se rudolitičtí dobrovolní hasiči těší z nákupu nového hasičského vozu, který město zakoupilo za 6 809 880 Kč od Továrny Hasičské techniky Polička. Cisternová automobilová stříkačka splňuje ty nejnáročnější parametry pro jízdu nejen po silnici ale i v terénu a kromě nádrže na vodu zahrnuje její výbava například plovoucí čerpadlo, elektrocentrálu, motorovou pilu a další věci potřebné k zásahům.

Nový hasičský vůz nejen výrazně pomáhá hasičům, kteří chrání zdraví, životy a majetek Mostečanů ve svém volném čase a bez nároku na honorář, ale zároveň je i symbolem česko-německé spolupráce.

Zakoupení vozu je spolufinancováno z prostředků Evropské unie a Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci projektu „Pomoc nezná hranic

– spolupráce hasičů v hřebenových oblastech Krušných hor“ (100248923). Náplní projektu je spolupráce sborů dobrovolných hasičů z obou stran česko-německé hranice, konkrétně z Mostu, Marienbergu, Hory Sv. Šebestiána a Kalku.

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.

Ahoj sousede. Hallo Nachbar:
Interreg V.A. / 2014 – 2020

Turisté v Krušných horách objevili to, co my rodáci už dávno víme

Krušné hory

Dočetli jsme se, že Ústecký kraj v letošním roce může hrdě ohlásit, že počet turistů, kteří k nám přijeli, meziročně stoupl. Ve třetím čtvrtletí region navštívilo o 13% turistů více, než loni v tomto období. Nejvíce zahraničních hostů již tradičně přijelo z Německa. Druhou nejpočetnější skupinu tvořili turisté ze Slovenska a na třetím místě v počtu návštěvníků v regionu se umístilo Polsko. Z pohledu regionů se nejvíce dařilo Ústeckému kraji především díky zvýšení návštěvnosti rezidentů. Počet jejich nocí strávených na Ústecku se meziročně zvýšil o 16,4%. V posledním sledovaném čtvrtletí se zvýšil počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních o 7,6% a počet jejich přenocování o 5,5%. Zvýšený zájem ze strany turistů zaznamenaly také Krušné hory a města v podhůří.

S ředitelkou Destinační agentury Krušné hory Evou Maříkovou jsme si povídali o tom, jaký byl rok 2017 z jejího pohledu a co chystá v propagaci cestovního ruchu na příští rok.

Redakce

Je podle vás za zvýšenou návštěvností regionu dobrá propagace turistického ruchu?

Velmi mě těší, že je Ústecký kraj a Krušné hory spolu s městy v popředí zájmu turistů. Lidé objevili to, co my místní rodáci víme už dávno. Krušné hory mají co nabídnout. Nádherné přírodní scenérie, v létě stezky pro pěší i cyklisty a v zimě lyžařské areály s vybavením, které mohou konkurovat nejlepším lyžařským areálům v republice. K tomu zážitková turistika, kterou nabízí města, ať už budu jmenovat autodrom, hipodrom, aerodrom, industriální památky nebo chomutovský lesopark. Významným faktorem pro zvyšující se návštěvnost jsou samozřejmě teplické lázně. Krušné hory a města pod horami prostě nabízí pestrou směsí zábavy a poznání a navíc, na rozdíl od jiných míst v České republice, ještě stále nejsou hory přeplněny turisty. Propagace cestovního ruchu a atraktivních míst v našem regionu je velmi důležitá. Za zvyšující se návštěvností ale nelehdejme pouze skvělou práci lidí v informačních turistických centrech a na propagačních odděleních měst. Ekonomika roste, zvyšuje se životní úroveň lidí v České republice i v sousedních státech. Lidé mají finanční možnosti dopřát si zábavu, dovolenou,

výlet. Důležité je dál v propagaci turistického ruchu pracovat, spojit všechny aktéry a jak se říká táhnout za jeden provaz.

Co pro to může udělat Destinační agentura Krušné hory?

V letošním roce podepsali čtyři partneři memorandum o spolupráci v oblasti propagace cestovního ruchu. Partnerství v memorandu iniciovala Okresní hospodářská komora Most. Destinační agentura Krušné hory se k memorandu připojila. Memorandum nás zavazuje zvýšit aktivity a vzájemně se v oblasti propagace turismu podporovat. Všechny subjekty, které figurují v memorandu, spolupracují dlouhodobě. Naše práce a aktivity se prolínají. Destinační agentura Krušné hory je členem OHK, HSRM i Euroregionu. Tím, že jsme naší spolupráci dali oficiální rámec memorandumem, jen potvrzujeme, že je pro nás rozvoj cestovního ruchu zásadní.

Jaký byl rok 2017 z vašeho pohledu?

Plný aktivit. I letos jsme pokračovali v provozování Informačního turistického centra s působností pro celou destinaci. Informační turistické centrum Destinační agentury Krušné hory sídlí v Zámku

Eva Maříková

Valdštejnů. Spolupracujeme s informačními turistickými centry v destinaci, distribuujeme propagační materiály, připravujeme pro návštěvníky z jiných regionů tipy na výlety, poskytujeme informace o možnostech ubytování, dopravy a akcí. Naše informační turistické centrum je samozřejmě členem Asociace informačních turistických center ČR. Region a partnery DAKH prezentovala na veletrzích cestovního ruchu v Praze a Drážďanech, na prezentačních dnech v nákupním centru Zličín. Pořádali jsme presstrip pro polské, slovenské a čínské novináře. Z Fondu malých projektů jsme získali dotaci na projekt Setkání informačních turistických center Krušných hor. Vydali jsme turistické brožury v českém a německém jazyce. Pravidelně vydáváme elektronický magazín zábavy v Krušných horách. A to je jen letmý výčet všech aktivit. Pro rozvoj cestovního ruchu se toho dá udělat opravdu hodně.

Vraťme se k turistickým materiálům, které v letošním roce vyšly z dílny Destinační agentury Krušné hory. O jaké se jedná a kde je možné je získat?

V rámci projektu Rok muzeí jsme vydali přehled všech muzeí na české straně a vybraných muzeí na německé straně Krušných hor. Pro motorkáře

Krušné hory i města v podhůří představuje Destinační agentura návštěvníkům pražských nákupních center.

jsme zajistili stopovací hru s návodem na putování Krušnými horami na motorce v ČJ a NJ Tripper. V rámci projektu Setkání informačních turistických center Krušných hor jsme vydali turistickou mapu Krušných hor s legendou v českém, německém a anglickém jazyce. Do němčiny jsme nechali přeložit brožury Města Podkrušnohoří a Krušné hory bez bariér. Podíleli jsme se také na scénáři Cestovatelského deníku, který vydává Ústecký kraj. Všechny tyto materiály jsou k dispozici v Informačním turistickém centru Destinační agentury Krušné hory a v ostatních informačních centrech destinace, kam jsme je distribuovali podle jejich zájmu.

Destinační agentura Krušné hory je nezisková obecně prospěšná společnost. Kde získáváte prostředky na činnost?

Jednak jsou to příspěvky od zakládajících členů. Nejvyšší částkou přispívá Ústecký kraj. Dále máme partnery mezi městy, obcemi a významnými společnostmi v regionu. Finančně Destinační agenturu Krušné hory podporují Meziboří, Litvínov, Chomutov, Horní Jiřetín, Jirkov, Duchcov, Severní energetická, Vršanská uhelná, Severočeské doly, Sportareál Klíny. Mrzí mě, že některá velká města či významní zaměstnavatelé stále ještě nemají zájem spojit síly s námi a podpořit nás při propagaci regionu.

Zmínila jste projekt Setkání informačních turistických center Krušných hor. Byl o tento projekt ze strany informačních center zájem?

Projekt byl především o nových atraktivních turistických cílech, o propagaci turistického ruchu prostřednictvím sociálních sítí, ale také o tom, co mají Krušné hory na české a německé straně společného z pohledu turistů. Projektu se zúčastnilo při různých aktivitách dvacet turistických center z české a dvacet z německé strany Krušnohoří. V rámci projektu se setkali zaměstnanci informačních turistických center 9. října v hotelu Emeran na Klínech. Diskutovalo se tu o novinkách v propagaci turistického ruchu a o tom, co si v současné době turisté žádají a co od návštěvy Krušných hor očekávají. Během dne byl čas také na tři semináře. Zaměstnanci informačních turistických center Krušných hor se v letošním roce setkali ještě dvakrát. Nejprve 10. listopadu vyjeli po turistických cílech na české straně Krušných hor, v prosinci jsme na pozvání německých partnerů uspořádali výjezd do Německa na prohlídku jejich informačních turistických center. Zaměstnanci turistických center se během třech společných akcí měli možnost lépe poznat a tím i nastartovat spolupráci, ze které bude těžit především turistický ruch. Mají zájem v setkávání dál pokračovat.

Co připravujete pro rok 2018?

Samozřejmě budeme pokračovat v už nastartovaných aktivitách a navíc:

- Novinkou pro příští rok bude projekt Hornická stezka Krušných hor.

Destinační agentura Krušné hory prezentuje své partnery na veletrzích cestovního ruchu.

- Chceme zmapovat ve spolupráci s informačními turistickými centry atraktivní turistické cíle s hornickou minulostí. Zaměřovat se nebudeme pouze na těžbu uhlí, ale také na všechny ostatní nerosty v našem regionu. Na mapě tak turisté najdou nejen stará důlní díla, novodobé uhelné safari, ale například také Kamencové jezero, což je v podstatě rekultivace po těžbě kamence.
- K mapě chystáme rovněž turistickou brožuru s popisem jednotlivých atraktivit a dalších možností trávení volného času v jejich okolí, s vyznačenými cyklotrasami po hornických památkách a trasu pro motorkáře po rekultivacích.
- V každém informačním turistickém centru na Hornické stezce Krušných hor si budou moci turisté koupit turistické vizitky ze speciální limitované edice. Projekt odstartujeme Zahájením turistické sezóny, které pro příští rok plánujeme společně s Podkrušnohorským technickým muzeem. To vše by samozřejmě nebylo možné bez spolupráce s ostatními informačními turistickými centry, proto budou součástí projektu také dvě pracovní setkání zaměstnanců ITC.
- Další novinkou, kterou chystáme pro příští rok, je brožura s výčtem židovských památek v destinaci, kterou připravujeme při příležitosti výročí Křišťálové noci. Mediálním partnerem je nám v tomto projektu týdeník Homér.
- Dále v příštím roce spustíme nové webové stránky a aplikace do chytrých telefonů Krušné hory v létě, Krušné hory v zimě. Pro pracovníky informačních turistických center bude určeno elektronické úložiště propagačních materiálů, díky kterému budou moci sdílet své propagační materiály s ostatními městy v destinaci.
- V neposlední řadě se také chystáme pustit do tvorby kalendáře, do kterého by měly být zapsány termíny všech významných akcí v celém regionu. Sloužit by mělo především pro organizátory akcí, aby měli přehled, co se kde v kterém termínu koná a zbytečně si navzájem

nekonkurovali. V tomto případě je ale úspěch podmíněn spoluprací všech, kterých se kalendářium týká. Bez informací z měst a od velkých společností, jako je například Autodrom a Hipodrom, je kalendářium už předem odsouzeno k zániku.

- Krásu Krušných hor chceme v příštím roce propagovat prostřednictvím České televize a pořadu o zimních sportech.
- Připravujeme také s Petrem Mikšíčkem krátké filmy s turistickou tematikou.

Eva Maříková
ředitelka Destinační agentury Krušné hory o.p.s.

Ukončení turistické sezóny letos pořádala Destinační agentura Krušné hory spolu se Sportareálem Klíny.

Globální konec rovných příležitostí – koncil zeleného náboženství v Bonnu

Ing. František Kružík

Místo úvodu – UN COP23 2017 Bonn

Ve dnech 6. až 17. listopadu 2017 se v Bonnu konal alarmistický koncil zeleného náboženství pod záštitou OSN, eufemisticky nazvaný 23. konference zúčastněných (23rd Conference of the Parties /zkratka COP23/, oficiální rámec: *United Nation Framework Convention on Climate Change* /zkratka UNFCCC/). Údajně bylo zastoupeno 195 zemí, které reprezentovalo 25 000 delegátů, náklady na pořádání koncilu a doprovodných programů byly odhadované na 150 milionů EURO. Světová informační média se předháněla v prezentování strašlivých anticipací klimatické Apokalypsy. Například německé televizní stanice (ZDF, ARD, Deutsche Welle a další) pojaly tuto událost ve vysílání jako fotbalový zápas a příležitost otevřeně prvoplánovitě propagandistického šíření katastrofických předpovědí a scénářů toho nejhrubšího zrna (viz přímý přenos akce Greenpeace – obsazení uhelné nákladní lodi na Rýně). Žádná, třeba již mnohokrát vyvrácená lež, nebyla vynechána. Neinformovaný laický televizní divák se při jejich sledování musel třást hrůzou, konfrontován tváří v tvář s neodvratným koncem světa, který musí nastat v příštím okamžiku. Jako by se inspirovali Vachkovým „Pánem světa“. (Vachek, 1989) Nechutnost dezinformační zelené kampaně během COP23 skutečně dosáhla nových vrcholů, mj. také zneužíváním houfů dětí v přidružených programech, jejich odpapouškováním iracionálních apelů, vyzývajících k „záchraně umírající planety Země“ a šířením absurdních zelených nesmyslů do škol, např. (BMUB-Redaktion, 2017). (Souhrn událostí, jednání, dokumentů z COP23

„Ten dnešní svět je nepodařená improvizace. Bude jej teprve třeba vzít pořádně do pařátů, aby z něho něco bylo. Je třeba karabáčem přinutit lidi, aby byli šťastní.“ (Vachek, E.: Pán světa)

nalezne zvědavý čtenář zde: (2017) <<http://unfccc.int/2860.php>>).

Koneckonců tyto dnešní děti jsou těmi, kdo dostanou účet k zaplacení. A ten nebude malý. Ale budou jistě platit s dobrým pocitem, že svou platbou pomohly odvrátit ‚katastrofu‘.

Ostrov, které se nepotápí, ani jim nehrozí zaplavení stoupajícím oceánem

Hostitelskou zemí COP23 bylo technicky a organizačně Německo, avšak skutečným dlouhodobě proponovaným hostitelem byla ostrovní republika Fidži, vystupující jako reprezentant a mluvčí všech ostrovních států jižního Pacifiku.

Tváří COP23 se stal Frank Bainimarama (celým jménem **Ratu** /= náčelník/ **Josaia Voreqe Bainimarama**), rozporuplná osobnost nedávné i současné historie Fidži, etnický potomek melanéských válečníků a kanibalů, voják a velitel fidžijských ozbrojených sil, samozvaný předseda vlády a diktátor. **Krátce a jednoduše, kdo může být kvalifikovanějším a vhodnějším vůdcem zelených legií pro světový boj s klimatem, než potomek kanibalů, válečník a diktátor...**

Zdá se, že touto volbou OSN definitivně odhodilo pokryteckou masku „vědeckého hlasování o vývoji klimatu“ a přehodilo výhybku na přímočarou kolej diktátu a dolování financí. Celou agendu už od COP21 v Paříži 2015, COP22 v Marrákeši a samozřejmě COP23 v Bonnu lze shrnout do dvou bodů:

- snížit růst průměrné globální teploty k roku 2100 do max. 1,5 °C a když se to nepovede, tak alespoň do 2 °C, ve srovnání s „předindustriálním obdobím“ – snížováním emisí, především CO₂;
- od roku 2020 budou země, které ratifikovaly Pařížskou klimatickou smlouvu společně vynakládat na boj proti klimatu 100 miliard dolarů ročně (tj. podle současného kurzu asi 2 bilióny 197 miliard Kč/rok).

Na COP23 v Bonnu byla donekonečna omílána připravenost zúčastněných zemí dodržet závazky Pařížské smlouvy (COP21), tj. finančně se podílet na „boji proti změně klimatu“ a dobývači renty v celém světě si blaženě mnuli ruce. Realnost dodržení omezeného růstu teplot byla tou zcela vedlejší agendou, peníze byly i zde až na prvním místě...

Pařížské smlouvě byl věnován článek v Téma 4/2015 (Kružík, 2015), kde byl komentován vysněný záměr klimaalarmistů zavázat zúčastněné rozvinuté země, že na /zbytečný/ boj proti „globálnímu oteplování“, resp. „boj proti klimatickým změnám“ – každoročně po dobu nejméně 100 let společně vynaloží až 2 % světového HDP.

Klimaalarmisté a na ně zavěšené pijavice, halící se skromně do altruistického hávu starosti o budoucí generace, planetu Zemi a okolní Vesmír, očekávali, že dostanou každoročně k utracení částku zhruba 1 545 miliard dolarů a více, podle aktuálního růstu světového HDP – světový HDP v roce 2014 činil 77,27 bilionu dolarů – z něhož byla uvedena částka odvozena. To jim sice neprošlo, ale usmlouvali to na již zmíněných 100 miliard dolarů ročně. Podmínka, že smlouvu musí ratifikovat nejméně 55 zúčastněných zemí, již byla splněna.

Mimořádně, PSP ČR ratifikoval na popáté Pařížskou smlouvu 5. září 2017, po předchozím souhlasu horní sněmovny a B. Sobotka k ratifikaci ve stejný den napsal na Tweeteru: „*Mám radost, že se Česko definitivně připojilo k Pařížské dohodě o změně klimatu a přijalo odpovědnost vůči budoucím generacím.*“ Četné komentáře pod jeho postem svědčí o tom, že český národ jeho naivní optimismus ani radost nějak nesdílel... A ještě jedna poznámka z domácích luhů a hájů: Ministr životního prostředí Richard Brabec (ANO) pokládá dohodu za drobný příspěvek Česka k celosvětovému úsilí změnit trend zvyšování emisí skleníkových plynů. „*Klimatická změna nepostihuje pouze lední medvědy nebo tichomořské ostrovy, ale klimatická změna čím dál tím víc ovlivňuje a bude ovlivňovat i životy každého z nás prostřednictvím extrémních projevů počasí,*“ řekl. (2017) Z tohoto výroku lze usuzovat, že jeho odbornost a znalost dopadů klimatických změn, jsou zjevně mimo jakoukoli pochybnost! Klíčové sdělení COP23 sen týkalo ostrovů Oceánie a znělo v různých obměnách: „*The islands are sinking, and they want assistance (help).*“ / „*Ty ostrovy se potápějí a potřebují podporu (pomoc.)*“ / „*That is what the Pacific is vocal about to the world,*“ said Mr. Bainimarama. / To je to, co Pacifik volá do celého světa, říká pan Bainimarama/ bylo zveřejněno v interview pro Samoa Observer. (2017); (2017)

Závislost Oceánie na darech a dotacích

Jean Jacques Rousseau a široký okruh racionalistů vytvořili v 18. století sentimentální představu „vznešeného divocha“ žijícího v harmonickém souladu s přírodou v tropickém ráji, aniž by konfrontovali svoje romantické blouznění s drsnou realitou. S oprávněním této zcestné a naivní představy se setkáváme znovu u různých aktivistických hnutí i v současnosti.

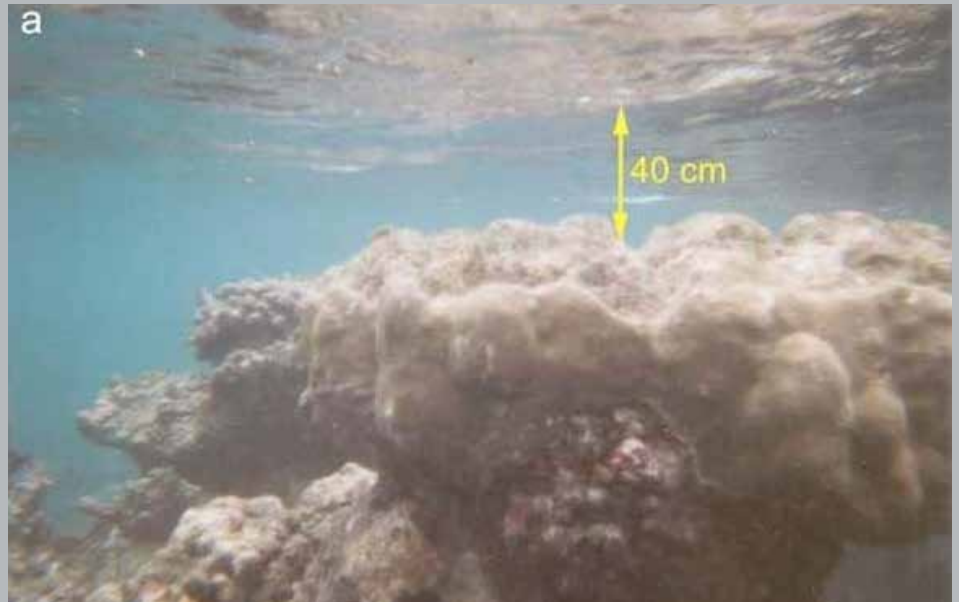
Jižní Pacifik byl postupně osídlován, jako poslední, dosud neobydlený kout Země až od doby cca 50 tisíc let BP. Rozlišují se tři, resp. čtyři vlny osídlení rozdílného původu Austronésané s příbuzenskými kořeny až u drávidských kmenů Indie (dnešní Aboriginové a Papuánaci), před 5–3,5 tis. lety Polynésané, jejichž původ je spojován s jižní Čínou a Tchaj-Wanem, se záhadnými stopami Děnísovského genu, a nakonec Melanésané, drsní válečníci a kanibalové z přesvědčení. Všechny vlny osídlení byly kulturami doby kamenné a tento stupeň vývoje zůstal v Pacifiku zakonzervován do současnosti. A tak, i když díky misijní činnosti posledních dvou set let domorodci vesměs vyznávají křesťanství, umějí číst, psát a počítat /někteří/, **svými návyky a hodnotovým systémem rodové, případně kmenové příslušnosti, trčí stále nejméně po kolena v mladším paleolitu a neolitu.** (2017) (2017)

Příchod domorodců do ostrovních tropických rájů jižního Pacifiku byl vždy poznamenán masivní populační explozí, která po rychlém vyčerpání zdrojů potravy končila kolapsem, většinou doprovázeným kanibalismem a přeskokem zbytku populace na další souostroví, nežřídka také pod tlakem další vlny vyhnání kolapsem v sousedství, s variantou velké hostiny, pokud nestačili nebo neměli jak uprchnout. To, že byli hlavním chodem, je dnes etnografy omlouváno nebo taktně přecházeno mlčením.

Nejpokročilejší byli Polynésané, skvělí mořeplavci a navigátoři. Nesoustavné archeologické nálezy svědčí o jejich nejlepším přizpůsobení (rozvoj keramiky v počátečních bohatých fázích migrace do nového archipelagu), které však znamenalo, že pokud udrželi populační explozi pod kontrolou, nebyli dostatečně početní a silní aby odolali kanibalským výpravám Melanésanů.

Tam, kde existují souvislejší informace o průběhu osídlování, lze identifikovat neblahé působení a dopady tzv. **windfall efektu** (zde ve smyslu jednorázová odměna – bonus z dosud nenarušeného ekosystému).

Modelovým příkladem jsou dějiny ostrova Nauru. Jeho obyvatelé se na několik desetiletí stali nejbohatší populací na světě, díky ložiskům biogenních fosfátů (guána). Rozběhla se populační exploze, prováděná až dětinským plýtváním a obrovským zadlužením, následovaná ekonomickou i ekologickou implozí. Dnes je tato populace postižená těžkou obezitou (více jak 95% původních obyvatel), těžkou cukrovkou (více jak 31%) a dalšími navazujícími nemocemi, krachující ekonomika, vykáčené lesy – zejména mangrovky, které bránily pobřežní erozi a chránily ostrov před bouřemi

Kritická hloubka pro růst korálů je 40 cm pod nejnižším stavem hladiny při odlivu (na fotografii). Jestliže se hladina moře nezvyšuje, jsou korály nuceny se rozrůstat laterálně (do stran). Studovali jsme tyto případy na mnoha místech souostroví Fidži. Provedli jsme radiokarbonová datování korálových útesů z jejich již mrtvých center, vždy se stejným výsledkem absolutního stáří – „mladší než 1950“, dokládající, že hladina oceánu byla perfektně stabilní po dobu posledních 50–70 let. A korály nelžou. (Překlad autor)

a cyklóny, jsou obrazem zmaru a zkázy, kterou si domorodci přivodili sami. Dnes jsou zcela závislí na vnější podpoře.

Na větších ostrovech, které ještě mají vulkanické horské jádro, probíhá tento proces pomaleji, ale „oholené“ korálové ostrovy a atoly jsou ničeny erozí a kousek po kousku se z nich stávají, působením přemnožených domorodců, holé, neplodné a neobyvatelné, mrtvé vápencové útesy v oceánu, závislé na nenávratné zahraniční pomoci. Nelze se proto divit, že domorodci celé této Pacifické oblasti při konfrontaci s dosud neznámou vyspělejší kulturou bělochů, byli mentálně připraveni přijímat a vytvářet opakovaně, ale i paralelně ve všech oblastech Melanésie a Mikronésie, různé varianty „cargo kultů“. (Špaček Jan, 2015) Jejich připojení k alarmistické globálně oteplovací misi UN a stylizování se do role obětí, je jen jejich další neméně absurdní variantou.

Otevřený dopis Nils-Axel Mörnera předsedovi vlády republiky Fidži a prezidentovi COP23 Franku Bainimaramovi

Nehorázná výroky o stoupající hladině Pacifického oceánu vyvolaly nečekanou reakci. Vědec, vedoucí institutu paleogeofyziky a geodynamiky Univerzity Stockholm, prezident INQUA komise pro změny hladiny moří a pobřežní evoluce, etc., ale také vedoucí čerstvě (v roce 2017) skončeného projektu výzkumu změn úrovně oceánské hladiny na Fidži, zaslal F. Bainimaramovi otevřený dopis, ve kterém jej seznamuje s čerstvými výsledky výzkumu na Fidži (úplné znění dopisu (Mörner, a další, 2017)), kde sděluje (cit):

„Byli jsme ve vaší krásné zemi a provedli jsme detailní analýzy úrovně mořské hladiny, které zcela vylučují možnost, že by mořská hladina

byla ve vzestupném módu, ale naopak se prokázalo, že je perfektně stabilizována posledních 50 – 70 let. Proto jsou veškerá tvrzení o generálním vzestupu hladiny oceánu a zaplavování pobřeží totálně nezdůvodnitelná.“

Zde jsou fakta

- mořská hladina setrvává na současné úrovni déle nežli posledních 200 let;
- na Fidži je úroveň hladiny oceánu perfektně stabilní posledních 50–70 let;
- tato stabilita je indikována růstem korálů (zastavením vertikálního růstu a výrazného laterálního /stranového/ rozrůstání korálů a tvorba mikroatolů) – a korály nelžou. (Obr. 1)

V dopise je také grafická rekonstrukce vývoje hladiny Pacifiku za posledních 500 let, která dokládá stabilní hladinu od roku 1800 do současnosti (Obr. 2).

Na závěr dopisu prof. Mörner vyzývá F. Bainimaramu: **„Věřte výsledkům terénních výzkumů z ostrovů Fidži, které neindikují žádný vzestup hladiny moře. Korály z ostrovů Fidži indikují naprostou stabilitu hladiny od roku 1950.“**

Také poloha většiny ostrovních států Mikronésie, Melanésie a Polynésie na severovýchodním oblouku indoaustrialské litosférické desky, směrem do oceánské pacifické desky vymezené hlubokomořskými příkopy, jim zaručuje určitou stabilitu – totiž nemožnou klesat, protože podsouvající se oceánská kůra Pacifiku je udržuje v obdukčním režimu (nasouvání nad oceánskou desku) a navíc jim vznikají nové vulkanické ostrovy z vystupujících aktivních nových vulkánů (viz Tonga Ha'apai v roce 2011).

Závěr

V současnosti se stalo pravidlem v médiích uvádět: „vědci varují“, „vědci věří“, „vědci dokázali“ – aniž by bylo upřesněno o jaké „vědce“ se jedná,

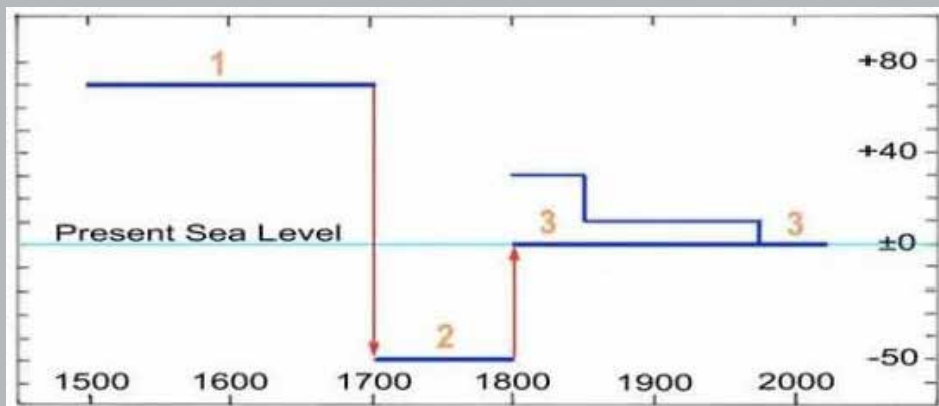
popřípadě mediální nonsens ani není žádnými anonymními „vědci“ zaštitěn.

„Když nějaký ‚vědec‘ ... v bílém plášti prohlásí něco pro veřejnost, ta mu třeba ani nerozumí, ale v každém případě mu věří ... Vědci mají monopol na formuli: ‚Je to vědecky, nade vši pochybnost, dokázáno,‘ vypadá to, jako by toto kouzelné zaříkadlo předem vylučovalo možnost jakéhokoli rozporu“ (Standen, 1950).

Americký molekulární biolog Jonathan Wells k tomu prohlásil (cit): „Kritici dostávají cejch nevědeckosti, upírá se jim možnost publikovat příspěvky v hlavních časopisech, jejichž vydavatelská grémia ovládají dogmatici. Kritikům se odírá podpora ze strany státních orgánů, jež postupují navrhované projekty ke „kolektivnímu“ posouzení dogmatikům, a tak jsou kritici pozvolna z vědecké komunity úplně vytlačováni. V tomto procesu veškeré důkazy proti alarmistickému názoru jednoduše mizí, stejně jako svědci proti mafii. Nebo se důkaz pohřbí ve specializovaných publikacích, kde ho dokážou najít jen specialisté. Jakmile se umlí kritici a všechny důkazy se zame-tou pod koberec, dogmatici prohlásí, že vědecká debata o jejich teorii právě probíhá, a že proti ní nejsou žádné důkazy.“ (Wells, 2000, s. 235).

Teorie v rozporu s rozumem, jako je antropogenní oteplování, tak neměla reálnou šanci, že ve vědeckém světě – pokud se nebude moci pochlubit nálezy – prorazí. Proto vědci byli a dodnes jsou nuceni vyrábět vědecké podvrhy. Po desítkách let podvodů je nyní v hlavách lidí pevně zakotvena teorie, na jejíž oprávněnost se ze setrvačnosti a pohodlnosti nikdo neptá.

Mladší vědci coby teoretici a vycvičení odborníci jsou v našich univerzitách vychováni jako křečci

Rekonstrukce vývoje úrovně hladiny Pacifiku za posledních 500 let. Změny úrovně hladiny na ostrově Yasawa (Fidži). Úroveň hladiny byla vyšší v 16. a 17. stol. (1 – o 70 cm), nižší v 18. stol. (2 – o 50 cm) a na současně úrovni se drží v průběhu 19., 20. a počátku 21. stol. (3), s mírně zvednutou hladinou na počátku 19. stol. a s perfektně stabilní úrovní během posledních 50 – 70 let, jak dokazují mikroatoly na mnoha lokalitách, datované radiokarbonovou metodou (14C). Konsekvantní je naprostá absence zvyšování současné hladiny. (Vysvětlivky: Present Sea Level – současná hladina – světle modrá čára; rekonstrukce hladiny – tučná tmavě modrá čára; oscilace v 19. stol. – tenká tmavě modrá čára. Na horizontální ose jsou letopočty, na vertikální ose odchylky úrovně hladiny vzhledem k současnému stavu [cm]). (Originál od Mörner & Matlack-Klein, 2017c)

či veverky ve věcně se otáčejícím kole. Naučí se nazpaměť určité poučky, jako je zjednodušený koloběh uhlíku v prostředí, nikdy se však neptají po jejím zdůvodnění, protože to je jednoduše zakázáno, pokud chce někdo dostat diplom a později třeba ještě profesuru. Mladší vědci se cítí se svými technickými aparáty, měřicími přístroji, sondami a počítači nadřazení vědcům z doby před sto lety, přestože ti byli s přírodou těsně spjati. Dnešní specializovaný mikrobiolog přítom dnes sotva něco ví například o makrobiologii a podobné tematice. Interdisciplinární vzdělání, jež by bylo zapotřebí, je dnes vzácností. Ztrácíme z očí souvislosti

a na rozhraní jednotlivých oborů, ale i uvnitř jednoho oboru, vznikají hluchá místa.

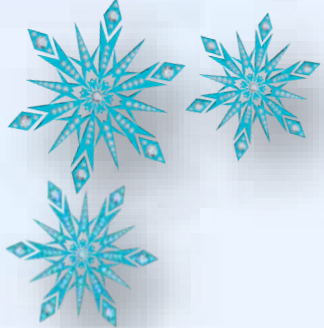
Proto podvody, ač k nim docházelo po dobu 20-30 let a kolegové a spoluautoři o nich věděli, nikoho oficiálně nevzrušovaly a nevzrušují, pokud náhodou nedojde k rozsáhlejšímu úniku informací a důkazů o manipulaci s daty, jako se stalo a Mannovou CO₂ hokejkou a měřením teplot.

Důležitě je, že peníze do pseudovědy globálního oteplovacího alarmismu proudí na plný profil.

Ing. František Kružík

Literatura a zdroje:

- [1.] 2017. 'We're sinking and we need help,' Bainimarama tells world leaders. *Samoa Observer*. [Online] 14. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] http://www.samoobserver.ws/en/16_11_2017/region/26673/%E2%80%98We%E2%80%99re-sinking-and-we-need-help%E2%80%99-Bainimarama-tells-world-leaders.htm.
- [2.] Appun, Kerstine, Egenter, Svevn a Wettengel, Julian. 2017. COP23–Day 10: Merkel disappoints hopes for clear words on coal. *Clean Energy Wire (CLEW)*. [Online] 15. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] <https://www.cleaneenergywire.org/news/cop23-day-10-merkel-faces-critical-reception-bonn-conference>.
- [3.] Bainimarama, Frank. 2017. COP23 Presidency deeply disappointed with Trump's decision to withdraw from the Paris Agreement–Statement by the Fijian Prime Minister and Incoming President of COP23, Frank Bainimarama. *Okeanos*. [Online] 1. červen 2017. [Citace: 20. listopad 2017.] <http://okeanos-foundation.org/cop23-presidency-deeply-disappointed-with-trumps-decision-to-withdraw-from-the-paris-agreement/>.
- [4.] BMUB-Redaktion. 2017. „Unsere Stimme wird gehört“. *#COP23 BMUB COP Blog*. [Online] 13. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] <https://bmub-cop-blog.de/>.
- [5.] 2017. COP23 Kicks Off with Strong Calls to Hold to Paris Agreement Path. *UN Bonn*. [Online] 11. listopad 2017. [Citace: 23. listopad 2017.] http://www.unbonn.org/COP23_Opening.
- [6.] 2017. Dějiny jižního Tichomoří. *orientalismus.cz*. [Online] 28. září 2017. [Citace: 20. listopad 2017.] <http://orientalismus.cz/texty/Dejiny-jizniho-Tichomori.html>.
- [7.] 2017. Demographics of Fiji. *Wikipedia The Free Encyclopedia*. [Online] Wikipedia, 14. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] https://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_Fiji.
- [8.] Fidži. *zeme.sopka.cz*. [Online] [Citace: 19. listopad 2017.] http://zeme.sopka.cz/zeme_kapitola.php?task=1&idZeme=77&klic=1231.
- [9.] Fidži–ostrový lidojedů (Cannibal islands). *http://shells.webz.cz*. [Online] Český klub sběratelů lastur. [Citace: 21. 11 2017.] <http://shells.webz.cz/fiji.html>.
- [10.] 2013. Fidži: Nekonečný boj s přistěhovalci. *100+1*. [Online] © Extra Publishing, s. r. o. 2007–2011., 19. duben 2013. [Citace: 20. listopad 2017.] <http://www.stoplusjednicka.cz/fidzi-nekonecny-boj-s-pristehovalci>. ISSN 1804-9907.
- [11.] 2017. Frank Bainimarama. *WikipediE Otevřená encyklopedie*. [Online] 3. března 2017. [Citace: 19. 11 2017.] https://cs.wikipedia.org/wiki/Frank_Bainimarama.
- [12.] 2017. Frank_Bainimarama. *WikipediA The Free Encyclopedia*. [Online] 20. 11 2017. [Citace: 21. 11 2017.] https://en.wikipedia.org/wiki/Frank_Bainimarama.
- [13.] Hepler, Russ. 2016. EXPOSED: Why The Global Warming/Climate Change Industry Is a SCAM (ODHALENO: Proč je průmysl globálního oteplování/klimatické změny podvod). *The Federalist Papers Project*. [Online] 4. únor 2016. [Citace: 23. listopad 2017.] http://thefederalistpapers.org/us/exposed-why-the-global-warmingclimate-change-industry-is-a-scam-meme?utm_source=FBLC&utm_medium=FB&utm_campaign=LC.
- [14.] Kružík, František. 2015. Utopie nefunguje. *Téma 4/2015*. prosinec 2015, stránky 46-47. elektronicky dostupné na <<http://www.ohk-most.cz/e-tema-e-tema.aspx>>.
- [15.] Milostná, Hana. 2011. Význam magrovnickových lesů v rozvojových oblastech (BP). [Online] 13. květen 2011. [Citace: 19. 11 2017.] https://theses.cz/id/wuiybx/Milostn-Vznam-mangrovnickovch_les_v_rozvojovych_oblastech.pdf.
- [16.] Mörner, Nils-Axeel a Matlack-Klein, Pamela. 2017. Fiji 'Flooding' is Fake News from #COP23. *Watsupwiththat.com*. [Online] 13. listopad 2017. [Citace: 20. listopad 2017.] <https://watsupwiththat.com/2017/11/13/fiji-flooding-is-fake-news-from-cop23/>.
- [17.] 2017. NOBEL LAUREATE? COP 23 and FRANK BAINIMARAMA, its President, talked up in Bonn as possible contenders for the 2018 Nobel Peace Prize. *fijileaks.com*. [Online] 5. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] <http://www.fijileaks.com/home/cassava-patch-to-climate-protector-cp-when-his-bodyguards-forced-bainimarama-to-dash-through-the-cassava-patch-for-safety-they-did-not-realize-that-one-day-he-would-be-thrust-role-of-climate-protector>.
- [18.] 2017. Sněmovna po průtazích schválila pařížskou klimatickou dohodu. *deník.cz*. [Online] 5. září 2017. [Citace: 23. listopad 2017.] https://www.denik.cz/z_domova/snemovna-po-prutazich-schvalila-parizskou-klimatickou-dohodu-20170905.html.
- [19.] 2014. Státní převrat v Fidži v roce 2006 a jeho důsledky. *Převraty a puče v Oceánii*. [Online] Blog.cz, 2. listopad 2014. [Citace: 20. listopad 2017.] <http://oceanie-prevraty.blog.cz/1411/statni-prevrat-na-fidzi-v-roce-2006-a-jeho-dusledky>.
- [20.] Špaček Jan. 2015. Zeptejte se svého kněze 9: Pacifické cargo kultury. *OSEL—Objective Source E-Learning*. [Online] 24. 08 2015. [Citace: 24. 11 2017.] <http://www.osel.cz/8391-zeptejte-se-sveho-kneze-9-pacificke-cargo-kultury.html>.
- [21.] 2017. UN Climate Change Conference—November 2017. *United Nations Framework Convention on Climate Change*. [Online] UNO, 6. listopad 2017. [Citace: 22. listopad 2017.] <http://unfccc.int/2860.php>.
- [22.] Vachek, Emil. 1989. *Pán světa*. Praha : Československý spisovatel, 1989. str. 312. 22-36-89.
- [23.] 2017. WikipediE–Fidži. *WikipediE Otevřená encyklopedie*. [Online] 20. 10 2017. [Citace: 20. 11 2017.] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Fidži>.

Vážení obchodní partneři a spolupracovníci,
přejeme Vám mnoho pracovních i osobních úspěchů ve Vašem životě.
Ať Vám pohoda a štěstí prozáří nejen sváteční chvilky Vánoc,
ale také dny nového roku.

V letošním roce se konal již 22. ročník matematické soutěže „LOGIK“, kterou organizuje Podkrušnohorské gymnázium, Most pod záštitou OHK Most

Vítěz matematické soutěže LOGIK Jiří Drexler při předávání Dobrého listu komory.

Soutěž je určena pro žáky 9. tříd základních škol z oblasti Mostecka. Soutěžící řeší příklady, jejichž náplň nepřesahuje rámec učiva základní školy pro daný ročník, spíše vyžaduje jistou úroveň logického myšlení. Ve středu 1. listopadu 2017 se v naší škole sešlo 89 žáků základních škol a soutěž, kterou jako každý rok pečlivě připravil Mgr. Vladimír Chorváth, mohla začít. Z celkového počtu 89 účastníků dosáhlo 19 hranice 15 bodů a stalo se úspěšnými řešiteli soutěže. Nejvíce bodů – 30 získal Jiří Drexler ze ZŠ Jakuba Arbesa, který zvítězil v kategorii základních škol před Denisou Bernardovou (ZŠ Rozmarýnová) a Samuelem Troušilem (Základní škola s rozšířenou výukou jazyků a Mateřská škola Litvínov), kteří obsadili dělené druhé a třetí místo shodně s 29 body. Vítěz této kategorie zároveň obdržel Dobrý list komory speciál, který mu byl předán předsedou OHK Ing. Rudolfem Jungem při slavnostním udělování Dobrých listů komory nejlepším absolventům vyšších

odborných a vysokých škol z regionu Mostecka v obřadní síni Magistrátu města Mostu dne 8. listopadu 2017. V kategorii víceletých gymnázií zvítězil s 32 body Martin Straka z Podkrušnohorského gymnázia, Most. Úspěšní řešitelé získali čestná uznání, vítězové diplomy a pěkné ceny, které jim byly slavnostně předány při Dni otevřených dveří Podkrušnohorského gymnázia, Most. Jejich pěkné výsledky zohlední škola při přijímacím řízení ke studiu, které se bude konat v dubnu příštího roku. Matematická soutěž LOGIK je jednou z aktivit projektu Mosty k matematice, kterého se spolu s OHK, městem Most a dalšími subjekty naše škola účastní.

JO-JO plus

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze 4. strany

Muž chce po boku milované ženy zestárnout.
Ona ten úmysl nemá. *Miloslav Švandrlík*

Rozdíl mezi dámou a pouliční květinářkou není v tom, že se každá chová jinak, ale v tom, že se lidé ke každé z nich chovají jinak.
George Bernard Shaw

A na závěr:

Já, drzý smajlík ze str. 41 důrazně protestuji, že digitální svět který mne stvořil, nezná a ani graficky nevyjadřuje genderovou vyváženost na kterou i já mám právo a tudíž uplatňuji oprávněný požadavek na zavedení smajlice.

Regionální veletrh pracovních příležitostí

OHK Most ve spolupráci s ÚP ČR uspořádala tento rok, z důvodu velkého zájmu podnikatelů, již druhé kolo Regionálního veletrhu pracovních příležitostí, který se konal 17. října 2017 v saloncích hotelu Cascade v Mostě. Veletrhu se zúčastnilo 17 firem, které zde nabízely pracovní příležitosti.

Této možnosti využilo více jak 500 uchazečů o zaměstnání. Na základě dotazníkového šetření bylo zjištěno, že většině firem se zde podařilo najít nové zaměstnance. Vzhledem k tomu, že tato akce plní účel, bude se konat také v roce 2018.

Stánek Inelsev Group a.s. na Regionálním veletrhu pracovních příležitostí v Mostě.

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevázně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? ekologii postižení Češi, kteří podlehli zelenkavým fantastům a používáním pesticidů, jako podmínky alespoň přijatelných výnosů řepky a kukuřice pěstované pro energetiku, si otrávil své spodní vody právě těmito pesticidy? *(To nevdá, hlavně že stále máme nepřítele č. 1 – uhlí.)*
- ? ministr financí Ivan Piňný řekl: „Omlouvám se za zlikvidované firmy, ale peníze šly do státního rozpočtu, mají z toho prospěch všichni lidé.“ *(Tak to dotčené firmy a jejich propuštěné zaměstnance jistě potěší.)*
- ? nově zvolený poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, jeden sedmadvacetiletý „Pirát“ neváhal a již prý připravuje věcný záměr zákona o legalizaci marihuany, kdy podle něj by až dvacet rostlin konopí mohl mít u sebe každý dospělý Čech. *(Když něco vypadá jako kachna, chodí to jako kachna a kváká to jako kachna – nepřipomíná to, při vši úctě k poslanci parlamentu ČR, něco?)*
- ? 28. října ČT, takto veřejnoprávní instituce, oslavila na 1. a 2. programu nejvýznamnější státní svátek, kdy i supermarketky měly zavřeno, „slavnostními“ programy a to filmem *Jak jsme hráli čaru, losováním Sportky, značně ojetou bondovkou, rum-franc, filmem Unavení sluncem a německým filmem Pod jedním nebem?* *(K tomu něco vtipného říci je nemožné, trefné pro jednodušnost nepublikovatelné, takže jen pánové generální řediteli a předsedo rady – bravo, jste mužové na svém místě.)*
- ? přes deklarace dobrých úmyslů se letos podmínky pro podnikání podle Doing Business v Česku zhoršily o 3 místa na 30. místo ze 190 hodnocených zemí? *(Říká se, že cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly. Ví se, že na tom něco je a je-li jako u nás dosti „dobrodlaždičů“, pak je obezřetnost na místě.)*
- ? v dubnu 2017 zahájilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy práci na projektu s názvem „Optimalizace institucionálního zabezpečení genderové rovnosti na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy“ (zkrácený název „Genderová rovnost na MŠMT“), kdy projekt je financován z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Zaměstnanost a ze státního rozpočtu České republiky, a to za cca 7 mil Kč? *(No jó – z Evropského krev neteče, tak proč bychom se netěšili, když na to někdo dá.)*
- ? ještě před deseti lety svobodné matky přiváděly na svět jen každé třetí dítě, před dvaceti lety zhruba každé šesté. Dnes se nesezdaným ženám v Česku rodí už prakticky každé druhé dítě (49 %). *(Ono i z „dětné hromádky“ se lépe a snadno odchází a pak tady ten problém ohrožených, do hromádky dobrovolně vstupujících očekávatelných matek samoživitelek poněkud bledne, navíc je-li partnerská hromádka ve finančním saldu vlnnější.)*
- ? na kandidátky do sněmovních voleb se nechali napsat svými partajemi aktivní politici ve vrcholných funkcích, aby se po volebním úspěchu mandátu poslance okamžitě zbavili, kdy tragikomickým příběhem je za poslance vykroužkováním zvolený senátor, který se okamžitě vzdává poslaneckého mandátu a opět v tím vyvolaných volbách chce kandidovat do teploučka Senátu? *(Ovšem ke cti je třeba uznat, že pan „poslansenátor“ chce, aby náklady voleb do Senátu zaplatili nezodpovědní voliči, kteří jej do PS poslali – je to sranda, není to sranda???)*
- ? v demokraticky pracující nové Poslanecké sněmovně, kde i výbory hlasují a rozhodují většinou, se strhl lýtý boj o předsednické posty výborů, kde role předsedy by měla být podle asi naivních představ spíš organizační? *(Že by šlo spíš o příplatky a požitky zasloužilým, než o čest? A pokud by náhodou vyvolený nebyl odborník, tak on se to jako jiní „naučí“ a fundovanost lze s úspěchem předstírat dlouho!)*
- ? „česká“ Škoda Mladá Boleslav v majetku Volkswagen, by měla převést výrobu své vlajkové lodi – SUPERB, do závodu v Emdenu, kde by se měla vyrábět „rodina Passatů“ (jak šikovně napsáno), kam SUPERB patří? *(To jsou jen kecy odborářů – vždyť Škoda je brilantním privatizačním počinem.)*
- ? analýza letošních výsledků přijímacích zkoušek na střední školy s maturitou ukázala, že uspěli zájemci s katastrofální úrovní znalostí, kdy existují i gymnázia, kam přijali žáky, kteří ze 100 možných bodů získali jen 6? *(Konečně i ředitel Cermatu si přiznal, že je třeba respektovat přirozené rozvrstvení IQ v populaci, což by levněji zjistil, kdyby četl např. naši TEMA, kde jsme o tom psali již mnohokrát, nebo se jen prostě zeptal kantorů.)*

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Téma TEMA mimo hlavní téma

O našich Krušnohorských lesích jsme již psali mnohokrát, ale podle posledních zpráv je problém mnohem širší, a tak se k těmto tématům jistě budeme vracet. Nicméně, voňavý a nazdobený smrček, jako symbol blížících se Vánoc, je již v našich končinách jakási samozřejmostí, ale mohlo by stát, že se stane také luxusním a nedostatkovým zbožím. S jistým apelem přichází Ing. Forman. Právě v atmosféře blížících se Vánoc a předsevzetí do Nového roku, stojí jeho slova za zamyšlení. A lýkožrout nelení. Redakce

Hrozba – smrkům hrozí zkáza uschnutím

Lýkožrout smrkový je druh hmyzu z podčeledi kůrovci z řádu brouci. Lidově se označuje často prostě jako kůrovec.

V roce 2006 jsem, coby člen krajského zastupitelstva KÚ Ústeckého kraje, inicioval vypracování podrobné Studie revitalizaci lesů na Krušných horách. Tato Studie byla také v roce 2008 dokončena a postoupena Radě KÚ ÚK. Až do roku 2016 Studie ale nikoho z KÚ ÚK nezajímala... Ve Studii je zpracován detailní postup rekonstrukce těchto lesů na ploše cca 38 000 ha, což představuje výměnu 100 000 000 stromů lesa. V této Studii je respektován postupný návrat k původnímu druhovému složení zdejších lesů, tzn. maximálně 30 % smrků.

Nyní ale pod tlakem klimatických změn nadešel čas urychleně vytáhnout do boje proti ještě rozsáhlejší katastrofě, než která v 70. letech vypukla v Krušných horách. Současná krize odumírání smrků již vypukla a hrozí, že ve velmi krátké době několika málo let, postihne celou republiku. A pokud se jí včas nepostavíme, nenajdeme později žádnou dostatečně silnou protizbraň. A z našich lesních porostů se stanou porosty typu Řecka či Itálie. Během uplynulých 20–40 let totiž bylo celé území České republiky postiženo sníženým přídelem klimatických srážek. Tento jev je souběžně doprovázen i zvyšující se klimatickou teplotou. V důsledku toho poklesla hladina podzemních vod v celé ČR o 2–4 metry. A na tuto sníženou hladinu již nedosáhne mělce kořenicí stromy, což jsou hlavně všechny druhy smrků. V praktickém životě smrků se to projevuje oslabením jednotlivých stromů. Tato skutečnost je na pohled dosti dlouho skrytá. Neskryje se ale před lýkožroutem smrkovým. Tento parazit běžně

napadá mladší stromy, které se mu nedokáží účinně bránit. Dorostlé, suchem stresované jedince ale lýkožrout také vycítí. Tyto oslabené stromy ztrácejí při napadení obvyklou schopnost zalít podkorové chodbičky lýkožroutů smolou. V lese pak jsou nejprve napadány malé skupinky smrků (po cca 5 až 10 stromech), které se nacházejí na vyvýšených místech nejdále od hladiny spodní vody. Tyto skupinky stromů mohou být v lese rozesety na vzdálenosti 300–500 metrů. Po delší expozici stromů suchem – jako nyní – se lýkožrout namnoží a ve větru dovede rychle obsadit další oslabené smrky. Rychlost množení je velmi vysoká – cca 60 vajčků od jediné samičky v jedné generaci a za sezony se vylíhnou i 3 generace. V letech 2003–2015 bylo takto v ČR registrováno 15 mil m³ lýkovcového dřeva. A to především na Moravě a v Jižních Čechách. Jsou zde nyní celé holiny v lesech bez smrků. A lýkožrout při kalamitě napadá kromě smrků i modřín, a i některé druhy borovic. Nebezpečí se ale dále rozšiřuje s postupujícím suchem do celé ČR. V posledních letech je každoroční škoda v řádu milionů m³ lýkovcového dřeva každý rok. Boj proti lýkožroutovi se tedy musí velmi zintenzívnit: jedna z nových velmi efektivních cest jak vést proti lýkožroutu preventivní zásahy, se provádí za pomoci vycvičených čichacích psů. Tito psi lýkožrouta vyčichávají podobně jako drogy. A to ještě v kmenech stromů, které se nám napohled jeví jako relativně zdravé. Takto vycvičených psů je zatím u nás velmi málo, v podstatě jen několik jedinců. Proto je na tyto nové budoucí pomocníky ale potřeba vyčlenit v novém dotačním

programu dostatek financí. A to hodně urychleně, protože výcvik takového psa trvá poměrně dlouho. A na tyto zachránce našich lesů čeká obrovský kus práce – musí v podstatě velmi rychle obsáhnout, tzn. projít metr po metru, naprostou většinu všech lesů republiky a to ve značně krátkém čase. Rozloha lesů v naší republice je cca 1/3 plochy celé republiky... Při postupném šíření se lýkožroutové nákazy se na trhu objevuje stále větší množství kalamitního lýkožroutového dřeva. Toto dřevo nijak zvlášť výrazně neutrpělo na své kvalitě. Ale protože se ho na trhu objevuje čím dál víc, klesá rapidně jeho cena. K tomuto dřevu se přidává i dřevo kalamitní polomové. A pěstitelům lesa pak klesají finanční výnosy. A tak tudíž nedokáží finančně zabezpečit obnovu svého lesa. Což je další následné závažné nebezpečí do blízkého budoucna pro celou naši společnost. Pro naprostý přebytek dřeva na trhu majitelé lesů hledají odbyt dokonce i na trzích zemí, které byly čistými vývozci dřeva – např. Ruska či Ukrajiny.

Před nedlouhým časem se podařilo cestovatelům Hospodářské komory a potažmo HSR Studii revitalizace lesů na Krušných horách po několika letech marných pokusů konečně dostat na program jednání vlády. Vláda Studii vzala na vědomí a vyhlásila program, na který vyčlenila 4,5 mld. Kč. A program se nyní postupně realizuje. Vzhledem k výše popsanému je ale nyní nutno všemi možnými cestami dotlačit také toto téma této hrozby co nejdříve na jednací stůl vlády. A i v tomto případě je nutné vyhlásit co nejdříve nový program na záchranu lesů na území celé ČR. A do tohoto programu zahrnout výsadbu nových lesů, a to v radikálně změněné druhové skladbě lesů – tzn. s minimalizovaným zastoupením smrků. Dále zde musí být zahrnut program širokého zapojení nově vycvičených psů. A dle těchto zásad upravit podmínky pro vyplácení dotačních peněz v tomto programu. A to proto, že vysazování těchto ohrožených jehličnanů by bylo ve většině zbytečné případů vyhazování peněz z okna. Neboť období klimatických změn, ve kterých se nyní nacházíme, zdaleka nekončí. A tak pokud chceme mít i do budoucna pokrytou tak rozlehlou část naší vlasti pokrytou lesy jako dosud, musíme vzít na vědomí, že to budou povětšinou hluboce kořenicí listnáči. A že se to bez naší okamžité, byť postupné reakce nestane. Samo o sobě se nám tady najednou vyskytnou pouze holé planiny bez lesů, života rostlinného, a ani bez druhové fauny.

S použitím veřejně dostupných informací, informací z Geologického ústavu a dalších zpracoval:

Ing. Luděk Forman
člen představenstva KHK UK

Rozšiřte komunitu přátel

Okresní hospodářské komory Most na

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most)

[okresnihospodarskakomora.most](https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most)

využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku,

budete dostávat důležité informace jako první.

Zima na horách

Jiří Kašpar ml.

7 dní v týdnu / 24 hodin denně
aktuální on-line zpravodajství nejen ze všech regionů Ústeckého kraje.

Krásné vánoční svátky, spoustu štěstí, pevně zdraví
a samé dobré zprávy v novém roce 2018
Vám přeje tým redakce e-deníků

e

620.000
návštěv webových stránek každý měsíc

72.000
fanoušků našich webů na Facebooku

www.e-mostECKO.cz
www.e-chomutovsko.cz
www.e-teplicko.cz
www.e-lounsko.cz
www.e-usti.cz
www.e-litomerice.cz
www.edecinsko.cz
www.e-karlovarsko.cz
www.e-deniky.cz
www.tisnovalinka.cz

+420 603 730 119 | +420 737 125 909
inzerce@e-mostECKO.cz

Otázka na závěr

Pro prezidenta HK ČR Vladimíra Dlouhého

V dnešním čísle TEMA jsme se zabývali m.j. i tématem rovnosti a rovnoprávnosti. Právě i toto, abychom zčásti zůstali u základního tématu, bylo argumentem Senátu při zamítnutí komorového projektu „PES“ v tom smyslu, že by jeho přijetím byla zavedena nerovnost mezi občanem a podnikatelem. Každý si o tom můžeme myslet své, ale pro podnikatele je snad daleko závažnější skutečnost, že jakousi podpůrnou berličku k rozhodnutí Senátu, které bylo mimochodem v rozporu se spolustranicky schváleným návrhem zákona v Poslanecké sněmovně, doručil náš „partnerský“ Svaz průmyslu a dopravy své stanovisko, které přijetí nedoporučil.

Pane prezidente, z Vašeho bezprostředního tiskového prohlášení k senátnímu zamítnutí „PES“ číselně jakási rozladěnost, ale uplynul nějaký čas a tak se naskýtá otázka, jak to vše vidíte dnes a jak vidíte osud tohoto užitečného projektu do budoucna?

Fakt, že Senátem neprošla novela, která by spuštění právního elektronického systému umožnila, mě mrzí i s odstupem času. Je to projekt, který by umožnil podnikatelům zorientovat se ve složité džungli předpisů a nařízení, kterým podléhají a ve kterých se často nevyznají ani sami úředníci. Bohužel, jsme ale politickou vůli v horní parlamentní komoře nenašli. Mrzí to o to více, že celý legislativní proces prošel Poslaneckou sněmovnou a zpočátku PES podporovaly všechny koalici a parlamentní strany.

Co se týče postoje Svazu průmyslu k tomuto problému, je pro mě i po několika týdnech velmi zarážející. Kladu si otázku, či zájmy tento člen tripartity vlastně hájí, když svou aktivitou přispěl k tomu, aby tento projekt spadl pod stůl. Podnikatelé to budou asi jen sotva, když objektivně prospěšnou věc otevřeně, a bohužel také skrytě, kritizují. Hospodářská komora nicméně v boji za lepší podnikatelské prostředí ani v budoucnu nepoleví a bude se snažit PES prosadit u nové

politické reprezentace. Chceme rozptýlit obavy současných senátorů, kteří argumentovali tím, že by systém zvýhodnil podnikatele oproti nepodnikatelské veřejnosti. Přehled o povinnostech a pomoc podnikatelům, kteří jsou doslova zavaleni předpisy a regulacemi, totiž osobně nepovažují za nijak problematický nebo dokonce protiústavní.

**Ing. Vladimír Dlouhý, CSc.
prezident HK ČR**

České Švýcarsko

České středohoří

Krušné hory

Dolní Poohří

Ty nejkrásnější trasy pro vaše výlety!

Objevte nejzajímavější
místa v Ústeckém kraji.

www.branadocech.cz

Brána do Čech

Krásu hledejte doma

Ústecký kraj

severozápad

EVROPSKÁ UNIE

Regionální operační program regionu soudržnosti Severozápad
Podporováno z Evropského fondu pro regionální rozvoj
„Vize přestane být snem“

www.nuts2severozapad.cz
www.europa.eu